

αδελφωτικό περιοδικό πολιτικής δράσης και κουλτούρας **δρχ.30..**

# ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

**29**

δεκαπενθήμερο

**ΓΡΑΜΜΑ  
ΤΟΥ  
ΚΥΡΙΤΣΗ**

**ΟΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΠΗΤ**

**18 ΙΟΥΝΗ 1979**





## μην αδιαφορείτε μπροστά στην προσπάθεια εξοντώσεως αυτονομών αγωνιστών

Τελευταία πάλι έχουν συσσωρευτεί πολλά "έγκληματα" κρατικής βίας, και μάλιστα άδικοιολόγητα. Επί μέρους τὰ δελτία ειδήσεων, έλεγαν ότι εξαρθρώθηκε σπείρα αναρχικών πού... θά τίναζε τήν Αθήνα στον άέρα... και σχεδόν όλες οι έφημερίδες, πίστές στά κείμενα τών δελτίων τύπου του Υπουργείου Δημοσίας Τάξεως, γράφαν με μεγάλους τίτλους τό γνωστό τροπάριο, ότι... θά κ α ί γ α ν ε τήν Αθήνα... Φυσικά τὰ "εύρεθέντα αντικείμενα" δέ ν δικαιολογούσαν τόση δημοσιότητα, κι' αυτό θ' άποδειχθεί και σίς επικείμενες δίκες. Έξ άλλου γιά πρώτη φορά γίνεται έφαρμόσιμο τό χαφιεδίστικο άρθρο, πού λέει ότι όταν ξέρεις κάτι γιά... βόμβες θά πρέπει νά τρέχεις νά... καταδίδεις. (Με αυτή τή λογική έχουν συλλάβει και προφυλακίσει τόν Κυριάκο Βασιλειάδη). Ακόμα πολύχρονες φυλακίσεις πέφτουν τελευταία πάνω στά κεφάλια νέων και φοιτητών δηλητηριάζοντας με τόν τρόπο αυτό ένα μεγάλο μέρος τής νεολαίας μας. Απ' τήν άλλη μεριά οι "κατάδικοι" μέσα τραβάνε τὰ πάνδεινα, με ήθικούς και σωματικούς βασανισμούς, όταν επιχειρούν με άπεργίες πείνας και άλλα αυτόνομα μέσα, νά προσελκύσουν τό ενδιαφέρον κοινής γνώσης και τών "ειδικών", νομομαθών και κοινωνιολόγων, πού δείχνουν μιά έγκληματική αδιαφορία, μιά... πού οι έκλογές είναι ακόμα... μακριά... και δέν έχουν ανάγκη άμεση νά διακηρύτουν τό έμπόρευμα τού φιλελευθερισμού... (Πρέπει νά μάθετε ότι τού Φίλιππα Κυρίτση τού κάναν υποχρεωτικό κλίσμα με... σουπα, κι' αναγκάστηκε-σέ ωρική κατάσταση- νά σταματήσει τήν τελευταία του άπεργία πείνας και ό πατέρας τού Γιάννη Σκανδάλη πέθανε από συγκοπή τής καρδιάς, δύο έβδομάδες πριν, γιατί τόν πηγαίναν απ' τόν Άννα στον Καϊάφα, στήν προσπάθειά του νά σώσει τό παιδί του απ' τίς βάρβαρες φυλακές τής Κέρκυρας και στον Γιάννη δέν επέτρεψαν νά δει τόν πεθαμένο πατέρα του ή νά παρακολουθήσει τήν κηδεία του, πράγματα πού κι' οι Γερμανοί καταχτητές, στήν κατοχή, τὰ επέτρεπαν...)

Απ' τήν άλλη μεριά, στήν Βουλή, κατατείνονται Έρωτήσες προς τόν Υπουργό Έθνικής Άμυνας, ότι στό Τάγμα 716 τού Μηχανικού, πού θεωρείται Τάγμα "άνεπιθύμητων" οι συνθήκες είναι άπάνθρωπες και πολλοί στρατιώτες έχουν υποστεί ψυχολογικό κλονισμό, με αποτέλεσμα τήν αυτοκτονία τού Γιαννίκα, τής 77ης ΣΤ' ΕΣΣΟ. Οι στρατιώτες αυτοί πού ένω θέλουν βοήθεια γιά ν' άντιμετωπίσουν πρόσθετες δυσκολίες, λόγω τής "ρετσινιάς" τών άνεπιθύμητων, άντιμετωπίζουν συστηματικό κυνηγητό απ' τούς αξιωματικούς και ύπαξιωματικούς, με βαριές κι' έξευτελιστικές άγχαρείς-τιμωρίες, άπειλές και σωματικές παραβιάσεις (σύμφωνα πάντα με τήν 5236 Έρώτηση τών βουλευτών Καλούδη, Κεπέση, Βάσαλο και Κάππο).

Ακόμα σέ μιά συζήτηση τής Βουλής (απ' τὰ Πρακτικά τής 23 Μάη 1979) βλέπουμε ότι ό Βουλευτής Χαραλαμπίδης, βάζει τρυφερά έρωτήματα γιά τήν καταδίκη τού φοιτητή Τάσου Ξένου, πού κατάγγειλε τόν φιλοχουντικό και διωγμένο καθηγητή τού Ποινικού Δίκιου Κατσαντώνη. Κι' ένω ό Κατσαντώνης αποπέμφθηκε απ' τό πανεπιστήμιο, έν τούτοις έκανε μήνυση κατά τού καταγγέλλοντος φοιτητή και κατώρδωσε νά τόν καταδικάσει σέ 2 χρόνια φυλάκιση... (Τό Έφετείο τού Ξένου όρίστηκε γιά τίς 18 Ιούνη, τώρα).

Οι καταδίκες τών "νομικά άθώων" Πάνου Σπυρόπουλου, Τσολάκου, Μπογιέλη και Δεδούση, πού συνελήφθηκαν τήν Πρωτομαγιά. Οι "Λογοτιμήτες" πού βρίσκονται "μέσα" άντιστεκόμενοι στον θεσμό τού όρκου. Οι βαρείες ποινές πού δέχονται οι Χιλιαστές γιατί δέν δέχονται νά ύπηρετήσουν, παρά τήν ψήφιση τού σίς 28 τού Σεπτεμβρίου 1977 Νόμου πού λέει: "Οι κατ' έξαίρεσιν οι ένεκα θρησκευτικών πεποιθήσεων, άρνούμενοι νά φέρουν όπλα ύποχρεώνται εις έκπλήρωσιν άόπλου ύποχρεωτικής θητείας ή έγκυμνάσεως επί χρόνον διπλάσιον τής ύπό τών ένόπων έκπληρουμένης". Και ένω με τό νόμο αυτόν δέχονται "έν μέρει" τήν ύπαρξη θέματος "θρησκευτικών πεποιθήσεων" παρ' όλα αυτά ένας στρατοδίκης φώναξε στήν αίθουσα τού Στρατοδικείου, με τήν εύκαιρία μιάς καταδίκης σέ 8 χρόνια ένός "άρνητή", ότι άν ή-ταν στό χέρι μου θά τόν καταδίκα ε ί κ ο σ ι χρόνια... (βλέπε έφημερίδες). Γενικά ή αύξηση τής κρατικής τρομοκρατίας έχει φτάσει σέ ένα θλιβερό ζενίθ, κι' αυτό όφείλεται σ' ένα έντονο κλίμα άπάνθρωπης αδιαφορίας, κυρίως τών κομματικών νεολαίων...

Αλλά πέρα απ' αυτά υπάρχουν και οι έμμεσες προβοκάτσες πού έχουν "έτοιματζίδικες" διώξεις κατά όρισμένων αυτόνομων αγωνιστών. Μία απ' αυτές είναι τού Χρήστου Κωνσταντινίδη, έκδότη τής Διεθνούς Βιβλιοθήκης, πού λέει... "τήν 23/3/78 και περί ώραν 17.30' ό Χρήστος Κωνσταντινίδης και ή Σύλβια Παπαδοπούλου εύρίσκοντο εις τήν πλατεϊαν Έξαρχείων και εύρισκόμενος έν ύπηρεσίά μετά τού συναδέλφου μου Μαλαματένιου Φώτιου - άμφότεροι έν πολιτική περιβολή - τόν άκουσαν νά λέγη "τώρα πού θά κατεβήτε κάτω νά εϊσθε δυναμικοί σίς ένέργειές σας και άποφασιστικοί"... Αύτά καταθέτει ό χαφιάς Σοφιάς Θεόδωρος και με τή φαιδρή αυτή θεατρική δικαιολογία παραπέμπεται ό Κωνσταντινίδης "ως ήθικός άυτουργός". Στήν κλήση του (άπολογία κατηγορουμένου) αναφέρετο ότι προσκαλείται... γιά ρίψεις Μολότωφ...

Μετά τήν άποτυχία τής άπόπειρας καταδίκης γιά προτροπή σέ στάση τού ύποφαινόμενου έκδότη τού ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ, καταβάλλεται νέα προσπάθεια από τό γραφείο Τύπου τής Υποδιευθύνσεως Γενικής Άσφαλείας Αθηνών, δίωξις γιά... άσεμνα δημοσιεύματα στό τεύχος Νο 23, με τό γνωστό τίτλο "Απ' τή γυναίκα τού Καραγκιόζη στήν Κα Τσάτσου". Όλα τὰ παραπάνω, σύν τὰ άλλεπάλληλα ψαξίματα πού συμβαίνουν γύρω μας, σέ άνύποπτους αγωνιστές, (άνύποπτους έκρηκτικώ) δείχνουν ξεκάθαρα ότι ή κρατική βία έκπροσωπούμενη στήν Ελλάδα από τούς ύπουργούς **Μπάλκο** και **Σταμάτη** έχει φτάσει σ' ένα σημείο πού άρχίζει νά έξοργίζει άκόμη και τούς "θεωρητικούς" αγωνιστές.

ΣΥΣΠΕΙΡΩΘΗΤΕ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΠΟΥ ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ, ΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ. ΚΑΘΕ ΑΓΩΝΑΣ ΠΟΥ ΧΤΥΠΑΕΙ ΤΗΝ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΟΣ ΑΠ' ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ. ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΕΝΑΠΟΜΕΙΝΑΝΤΕΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ, ΜΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΕΙΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ Σ' ΑΥΤΗΝ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΞΟΝΤΩΣΗΣ ΤΟΥΣ.

Λεωνίδας Χρηστάκης



η αυτοκριτική είναι ότι η ζυνίλα για το στομαχι

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ  
Μια για πάντα

Από όρισμένους, πού θέλουν νά λέγονται άναγνώστες τού ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ, ένω δέν είναι τίποτ' άλλο από πιστά φερέφωνα διαφόρων άλλων, άμόρφωτων και άντ-αναγνωστικών τύπων πού γυρίζουν στους πλατειακούς και περιφερειακούς χώρους, διαδίδοντας πολλά και διάφορα. Καταλαβαίνω ότι ή άπραγία όρισμένων πού μετέβαλαν τήν "τεμπελιά σέ πολιτική πράξη" έχει παρεξηγηθεί. Θυμίζω κι' αυτόι διάφορους αλσχρούς κουλτουριάδες τής δεξαμενής, πού προσπαθούν νά λύσουν τό... έπαναστατικό πρόβλημα, μεταξύ δύο γερασμένων ζωγράφων όμοφυλόφιλων, ένός 15άρη πού έχει motor, ένός πρώην έπαναστατημένου δημοσιογράφου, και... μερικών μπαμπάδικων χιλιάδικων. Αύτοι με άλλους έποχιακά έπαναστατημένους, γιατί ό μπαμπάς τούς έκοψε τό χατζιλίκι και ή μαμά τή... στοργή

πού περνούν απ' τίς βιτρίνες στεκιών και βιβλιοπωλείων κι αγοράζουν έπιδεικτικά τό... Open Road, ένω δέν έξερουν γρύ άγγλικά, και μιλάνε - χωρίς νά τώ έχουν καν διαβάσει γιά τό περιοδικό ΤΟ ΡΙΓΜΑ, και στό πρώτο ασφαλίστικο χαστούκι "Ξερνάν" όσα ξέρουν και δέν ξέρουν μαζί με όλη τήν προσωπική τους... έπαναστατική μυθολογία, έ... λοιπόν τέτοιου τύπου μαζί με τύπους πού έχουν τό σέξ στό μάτι και στό στόμα, στό ντύσιμο και στό χαϊμαλιά, ένω ύποπτεύονται και κατηγορούν όλους τούς άρσενικούς γιά φαλλοκράτες... Αύτοι λοιπόν, πού περιφέρονται σέ διάφορα "δθθεν" έπαναστατημένα στέκια, μέχρι νά τὰ "φτιάξουν" με τήν οίκογένειά, ή νά βρούν κάποια σεξουαλική ίκανοποίηση, ά ύ τ ο ί λέω είναι αυτοί ό χ ι μόνοπούλαστώνουν έμάς, αλλά και



# φιλιππας κυριτσης: (πολιτικός καταδικος)

Αίγινα 25/4/79

## ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΤΣΗ

ποινή  
ενεα (9) χρονία



Αγαπητή Κατερίνα.

Σήμερα έλαβα ένα τηλεγράφημα από τη Σοφία, όπου με πληροφορεί ότι η αίτηση για να με δει άπορριφτηκε και μου ζητάει να κάνω εγώ αίτηση για να τη δω. Χτές διάβασα στην "ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ" της 18-4-79 ότι οι Λιβανέζοι, που είχαν δικαστεί για κατοχή 200 κιλών έκρηκτικής ύλης, όπλοπολυβόλων, μπαζούκας κ.λ.π. και είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα σε 18 μήνες φυλάκισης, έτυχαν, από τότε, έφετετο, μείωση της ποινής τους σε ένα χρόνο, εξ'αγόρασαν την ποινή τους και άφ'εθηκαν ελεύθεροι. Δεν περίμενα αυτά τα δύο γεγονότα για να άποκρυσταλλώσω μία άπόφασή μου, που έχω ήδη πάρει από την μέρα που άκουσα, ότι η συζήτηση της αίτησης άναίρεσης μας πήρε άναβολή. Ούτε περιμένω τα δύο αυτά γεγονότα να σου κάνουν ιδιαίτερη εντύπωση. Τα άναφέρω μόνο και μόνο για να σου δείξω, άν μπορείς να με καταλάβεις, ότι την άπόφασή μου τη στηρίζω σε γεγονότα. Τώρα πιά είναι άπόφασή μου, θά σου έξηγήσω παρακάτω. Έκ των προτέρων μπορώ να σε βεβαιώσω, ότι δεν είμαι άχάριστος και δεν ξεχνώ τα τρεξίματα και τις ταλαιπωρίες, στις όποιες ύποβλήθηκες για μένα και τη Σοφία. Άν έχω ένα παράπονο από σένα, αυτό δεν είναι ότι δεν ένδιαφέρθηκες για την ύπόθεσή μας, άλλά ότι ποτέ δεν ξεκαθάρισες άπέναντί μου μέχρι που μπορείς να φτάσεις και μέχρι πόσα μπορείς να προσφέρεις. Τώρα πιά δε χρειάζομαι να μου πεις μέχρι που μπορείς να φτάσεις. Ξέρω και χωρίς να μου τό πεις. Αυτά που θά σου άναφέρω παρακάτω, είναι για σένα γνωστά. Στα ξεναλέω όμως, μήπως και με δικαιολογήσεις στην άπόφασή μου, πράγμα που, άν τό καλοσκεφτεί κανείς άποκλείεται.

Άνακατεύτηκες σε μία ύπόθεση, που άπό την πρώτη στιγμή φάνηκε ότι, άπό νομικής πλευράς, δεν έκρυβε καμιά δυσκολία για την υπεράσπιση. Όλες οι δυσκολίες ξεκινοϋσαν και ξεκινούν άπό τό πολιτικό της περιεχόμενο. Έλάχιστοι μέχρι τώρα έχουν καταλάβει, τό πόσες εύκολιες περιέκλειε η ύπόθεση άπό νομικής πλευράς και τί

πραγματικά ήταν αυτό που μας καταδίκασε. Μεταξύ αυτών των ελάχιστων είμαι και εγώ. Για μένα είναι τόσο άπλο και εύκολο νόητο, όσο ένα και ένα κάνουν δύο, ότι τα στοιχεία που συγκέντρωσε η Γενική Άσφάλεια Άθηνων σε βάρος έμένα και της Σοφίας δεν στοιχειοθετούν άδίκημα, και ότι η δλη κινητοποίηση της Άσφάλειας σε βάρος μας, ήταν μία καταπληχτική εύκαιρία, για να καταγγελαθεί και να διατυμπανιστεί η ώμη παραβίαση των άνθρωπίνων δικαιωμάτων σε βάρος έμένα και της Σοφίας. Αυτό, όχι μόνο δεν έγινε άπό την πλευρά της υπεράσπισης, άλλά τουναντίον ζητήσατε άπό μας να συμμετάσχουμε σε μία δίκη, που η ίδια η διεξαγωγή της, άποτελούσε θρασυτατη πρόκληση ενάντια σε κάθε έννοια δικαίου και άνθρωπιάς. Εύτυχως τό δικό μου μάτι έβλεπε πολύ πιο μακριά άπό τό μάτι των συνηγόρων και έτσι εγώ και η Σοφία άποφύγαμε την παγίδα, στην οποία έπεσε ό Γιάννης ό Σκανδάλης. Άποφύγαμε δηλ. να ίκανοποιησουμε τη φιλαρέσκεια των δικαστών που προτοϋ έρθουν στο δικαστήριο, είχαν πάρει άπό τους προϊσταμένους τους έντολές, ως προς την άπόφαση και την ποινή. Τό άποτέλεσμα της δίκης υπήρξε εγώ και η Σοφία, να οδηγηθούμε στις φυλάκες με ποινές 9 και 5 χρόνια, μετά άπό την πιο άπροκάλυπτα αντίθετη προς τους νόμους και την δικονομία, όσο και την άπλη τυπική λογική, δίκη που έλαβε χώρα στην Έλλάδα μετά την αντικατάσταση της δικτατορίας με τον Καραμανλή "1974". Τό άλσος της ώμης καταπάτησης των πιο στοιχειωδών δικαιωμάτων μας έφτασε στο ζενίτ του. Οι έφημερίδες, που όταν συλληφθήκαμε μας έξωμοιώνανε με τους Γερμανούς άντάρτες πόλης και τους άπαγωγείς του Μόρο, όταν δικαστήκαμε κρύψανε και την διαδικασία της δίκης και την άπόφαση, με τον τρόπο τους. Οι δικηγόροι, μπροστά σ' αυτά τα ρεζιλίκια αντί να έξαγριωθούν, τουλάχιστον για την ώμη καταπάτηση του νόμου, χάσαν τη μιλιά τους άπ'τόν φόβο, ή καλύτερα άπό τη μνησικακία άπέναντι στα δύο αυτά νεαρά παιδιά, που είχαν τό θράσος, μπροστά στο Πενταμέλές Έφετείο να άμφισβητήσουν τό κύρος και την αϋθεντία του δικηγορικού σώματος. Μας δικάσανε με τό

## ΕΔΩ ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

κάθε άλλη έκδοτική προσπάθεια, που γίνεται, για την νόμιμη πληροφόρηση, μέσω εκδόσεων, μεταφράσεων, δημοσιεύσεων και πηγαδιών... Συχνά συζητάμε με άλλους εκδότες βιβλίων, τό τί μεγάλο κακό κάνουν όλοι αυτοί με την "έποχιακή" και παροδική έπαναστατικότητα τους (βλέπε, τεϋχος Νο 9, σελ. 7+8, με τίτλο: Η ΑΥΤΟΚΡΙΤΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ ΣΚΕΨΗ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ Η ΣΥΝΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΟΜΑΧΙ)...

Λοιπόν για να τελειώνουμε με αυτούς τους άχρηστους... Τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ δεν είναι μία στενή πολιτική φυλλάδα, που στις στήλες τους διάφοροι θά μπορούν να πληροφοροϋνται "έσωτερικά" κουτσομπολιά. Δεν είναι μία άμεση φυλλάδα που θά συγκινηθεί και μετά θά συγκινήσει τους άναγνώστες του με ένα γεγονός μιας άδικης σύλληψης ή κατηγορίας ή μιας βίαιης κρατικής επέμβασης. Τα άρθρα του ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟΥ έξετάζουν τα φαινόμενα αυτά συνολικά και μαζικά, και στέκονται κριτικά πάνω στα φαινόμενα της κρατικής βίας, των δικαστικών και άστυνομικών άθαιρεσιών, της κοινωνικής έκτροχίασης, της πλύσης του έγκέφαλου... Πολλά άπ'τά άρθρα που έχει δημοσιεύσει στις στήλες του τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ δεν είδαν και δεν θάβλεπαν ποτέ στην Ελλάδα τό φως της δημοσιότητας (κι' αυτό, ένα ξεφύλλισμα του τόμου μπορεί να πείσει άκόμα και τον μικρό κριτικό μας). Τό ότι "κρατήσαμε" μέχρι κι' αυτό τό τεϋχος αϋτό δε ν σημαίνει ότι τό περιοδικό πάει καλά, σημαίνει ότι: έπιμένουμε, χωρίς ζητιαιές και κλάψες, χωρίς διαφήμιση, ούτε προς τό έξω ούτε προς τό μέσα, χωρίς πολλές φορές μόνιμους συνεργάτες, χωρίς να είναι μία συνηθισμένη έπιχείρηση, παρά μόνο μία συνεισφεριική οίκοτεχνία, μία έναλασσόμενη κολλεκτίβα, χωρίς βασικά συνδρομητές, χωρίς να μας πουλάν τεϋχη μας, τουλάχιστον 80 βιβλιοπωλεία στην Άθήνα και στην Θεσσαλονίκη, χωρίς στα Γιάννενα, που είναι πανεπιστημιούπολη, να πουλάμε ούτε ένα τεϋχος, χωρίς καμιά ύποστήριξη άπ'τά πλούσια άνάλογα στέκια και ομάδες, του έξωτερικού—όπως λ.χ. του Καναδά, που μερικοί καλοπροαίρετοι μας κάρφωσαν σάν... ύποπτους, κι' άνάξιους βοήθειας (ύπάρχουν σχετικές έπιστολές στα χέρια μας, που τό βεβαιώνουν αυτό). Με κομμένα τα τηλέφωνα, και τα φώτα, τις πιο πολλές φορές τό χρόνο, με χρέη, με διάφορες πιέσεις και μηνύσεις, με μη άνανεώσεις των περισσότερων συνδρομητών, που όμως έξακολουθούν να παίρνουν τό περιοδικό, άπό μας. Με μία διανομή τεϋχών προς 8—12 δραχμές στους φοιτητές Θεσσαλονίκης, Πατρών κι' έξω άπ'τό Πολυτεχνείο, μ' ένα κοστολόγιο παραγωγής που όλο άκριβαίνει (σήμερα χρειαζόμαστε 23.000 δραχμές για την παραγωγή ενός τεϋχους, με τ ρ η ά), με δίωγμούς, μετά άπό "καρφιά" ότι είμαστε "έπικίνδυνοι" και άνατρεπτικοί, άπ'τά τυπογραφεία που τυπώναμε έδω κι' ένα χρόνο (ύπάρχει κίνδυνος να μη βρίσκουμε να τυπώνουμε σε λίγο καιρό π ο υ θ ε ν ά, γιατί φοβούνται ότι μαζί με τό περιοδικό θά μηνυθούν και οι τυπογράφοι, όπως άλλωστε

λέει και ό ύπάρχων σκουριασμένος νόμος), με μία άνασφάλεια που δημιουργούν όλα αυτά, και τ'άλεπάλληλα, άνώνυμα άπειλητικά τηλεφωνήματα ή τηλεφωνήματα άπό μητέρες και πατέρες, που άπειλούν άνοιχτά και συγκεκριμένα, σ' ό ν τις έπισκέψεις άνόητων φοιτητών που μας λένε βλακείες... για φανταστικές δράσεις, και άγώνες, που στην μαλακία τους τις είχαν διευκολυντική εικόνα... με ό λ α αϋτά και άλλα που δεν μπορώ—δέν πρέπει να σας τά γράψω—έξακολουθούμε και "βγαίνουμε" και μόνο η πυθία ξέρει ως που μπορεί να οδηγήσει αυτή η ιστορία...

Καιρός είναι να βοηθηθούμε λίγο, άπ'όλους που λένε ότι μας διαβάζουν φανερά ή κρυφά. Καιρός είναι να καταλάβουν όλοι ότι με τό προώρο κλείσιμο ή σταμάτημα ενός τέτοιου περιοδικού ό μόνος που θά ώφεληθεί είναι ό... κατεστημένος τύπος. Καιρός είναι να γράψει ό καθένας μία—δυσό συνδρομές, γιατί έμείς όλοι που δουλεύουμε έδω στο ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ και οι άλλοι που κατά καιρούς δουλέψανε, δ ώ σ α μ ε τις έξετάσεις μας, που φαίνεται μέσα άπ'τά 28 τεϋχη μας. Έλάχιστοι είναι αυτοί βοήθησαν, όλοι οι άλλοι μας άντιμετωπίζουν σάν κάτι "ξένο" και μας άνέχονται ή μας κατηγορούν έμμέσως, ένώ χωρίς ντροπή και δισταγμό συνεργάζονται για φράγκα με άλλους δίνοντας μεταφράσεις, συνεργασίες και συμβουλές για εκδόσεις. Συγκεκριμένα, πολλοί εκδότες έποχιακοί που ζούν άπό μεταφράσεις, όχι μόνο δε ν βοήθησαν άλλά δεν ήρθαν ούτε άπ'τό γραφείο μας να μας δούν—άπό περιέργεια—τό πώς δουλεύουμε... για να δουλέψουν και κείνοι για να μην κλείνουν τα περιοδικά τους άπ'τό 1ο τεϋχος... Άντίθετα μάλιστα ζητάνε κι' εύθύνες για τό α ή β δημοσίευμα, που ύποτίθεται "έκείνοι" είχαν έκδοτικά προγραμματίσει να τό εκδώσουν στόν αιώνα τον άπαντα... Ένας μάλιστα σοφός περιπλανώμενος ως καθηγητής μου είπε έμμεσα να τα παρτήσω... όσο είναι καιρός... ένώ με διάφορους άλλους "περίεργους" έπισκέπτες στη τελευταία δίκη μου, "ψιθύριζε" διάφορά εναντίον μου. Τό περιοδικό, πρέπει να καταλάβουν κ α λ ά μερικοί δεν θά γίνει "στέκι" άνταγωνισμών και "διαφωνιών" ή κουτσομπολιών των διάφορων όπαδών ή και μπαμπάδων της άντιέξουσιαστικής ή άναρχικής διεργασίας στην Έλλάδα. Ούτε θά κάνει προβοκάτσιες... τό περιοδικό περιέχει ύλη τέτοια που θέλει να συμπαρασταθεί σε καθέναν που βγαίνει άπό την όπαδιλίστικη περιπέτεια των νεολαίων κομμάτων, ή που έχει "κατανοήσει" άπό ένστικτο ότι δε πρέπει να μπει π ο τ έ σ' αυτές τις νεολαίες, άν θέλει να μείνει άδέσμευτος. Γιατούς και για όρισμένους ύποψιασμένους κατά της κρατικής βίας, και της παρακμής, εκδίδεται και κυκλοφορεί τό ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ. Έξ άλλου τά γραπτά μας, οι έπιλογές μας σε μεταφραστική ύλη, και η πληροφόρησή μας μέσα άπ' τις σελίδες π α ρ α μ έ ν ο υ ν σάν δείγματα γραφής και άδέσμευτης δημοσιογραφίας, ...μια ματιά προσεκτική μπορεί να δώσει άπάντηση στόν κάθε έναν που έχει άμφιβολίες γι' αυτό... ό εκδότης Λεωνίδας Χρηστάκης

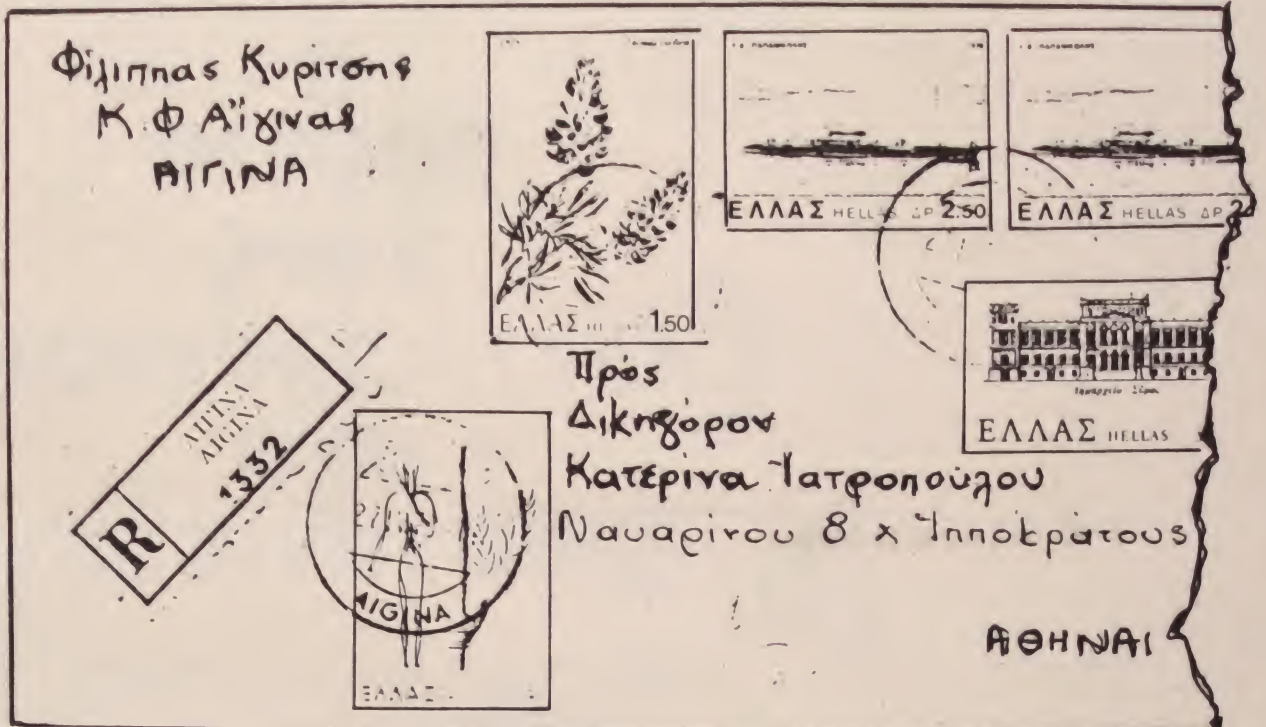


# Γράμμα απ τη φυλακή της αιγίνας

Άρθρο 13 του νόμου 495/1976, σάν τρομοκράτες, τή στιγμή πού ή Γενική Ασφάλεια μέσω του ύπαστυνόμου της Α.Καβαβιά, κατάρτε στο δικαστήριο, ότι τρομοκρατική ομάδα δέν βρέθηκε, ούτε για δείγμα. Μας δικάσανε για κατασκευή, έπειδή ο Παπαδοπούλης μας κατηγορήσε για κατοχή. Καί μας δικάσανε για απόκρυψη, έπειδή ή μολότωφ, πού μας καταλογίσανε, δέν βρέθηκαν σε καμιά βιτρίνα, ούτε σε καμιά έκθεση στο ζάππειο, αλλά σ' ένα άφύλακτο υπόγειο. Καί θεωρήσανε τίς μολότωφ έκρηκτικές ύλες, χωρίς να επιτρέψουν γνωμάτευση πυροτεχνουργού τήν στιγμή πού τό ίδιο δικαστήριο, ζήτησε τή γνωμάτευση πυροτεχνουργού για ηλεκτρικούς πυροδοτήρες "δίκη Μιχαολιάκου" καί δέχτηκε άρνητική άπάντηση. Όταν μας άπαγγείλανε τήν άπόφαση γελούσαμε, γιατί μας φάνηκε άδύνατο μιά τέτοια δίκη να είναι κάτι άλλο από κωμωδία. Δέν είχαμε άκόμη καταλάβει με τί φασίστες είχαμε να κάνουμε, καί γι' αυτό αποβάλλαμε αίτηση άναίρεσης. Σ' όλο αυτό τό διάστημα πού είμαστε μέσα ύποστήκαμε μεταχείριση χειρότερη καί άπ' αυτή πού όφίστανται οί κρατούμενοι για ποινικά άδικήματα. Οί άδίστακτοι καταστολείς μας δέν περιορίστηκαν, στ' ότι βάλανε στή φυλακή με πέντε χρόνια ποινή, ένα άδωο 19 χρόνο κορίτσι, αλλά έπεδίωξαν με παντοίους τρόπους να τό δολοφονούν στην τρέλλα. Η Σοφία μου είπε, πρίν ένα μήνα, περίπου, ότι τής έχουν κάνει διάγνωση, όπου τήν βγάζουν τρελλή, σίγουροι για τήν έπιτυχία των βρώμικων σκοπών τους. Στίς άπεργίες πείνας, πού έγώ καί ή Σοφία αντίτάξαμε σάν τελευταίο μέσο προστασίας τής ζωής μας, από τόν άργό θάνατο, πού μας έπιβάλλανε, τό δικηγορικό σωμα άντέδρασε με τήν πλήρη άδιαφορία του, ή στην καλλίτερη περίπτωση με τήν άνακοίνωση τής άπεργίας, σ' όποιον ήθελλε ενδιαφερθεί. Δέν ίδρωσε τό μάτι των δικηγόρων, ούτε κι' όταν ο Γιάννης Σκανδάλης, μετά από 10 μέρες βασανιστήρια στην Κέρκυρα, δολοφονήκε έδώ, για να συνεχιστεί τό βασανιστήριο του, ούτε όταν πρίν από 20 περίπου μέρες, δολοφονήκε πάλι στην Κέρκυρα για να κάνει 15 μέρες άπεργία πείνας, πάλι, καί να φτάσουν οί μέρες άπεργίας πείνας τίς 55 συνολικά. Δέν ίδρωσε τό μάτι των δικηγόρων, ούτε όταν μετά 6 μέρες άπεργίας πείνας άπειλήσανε τή Σοφία καί μένα ότι θα μας άρχίσουν τα κλύσματα (:) αν συνεχίσουμε, καί έμένα μετά από 8 μέρες άπεργίας, με δολοφονήσανε στο Ψυχιατρείο καί με κρατούσαν όλη τήν ήμέρα δεμένο με άλυσίδες, σάν μανιακό, μέχρι πού μετά από δύο μέρες άλυσσοδέσιμο έλυσα τήν άπεργία μου. Αν δέν τήν έλυσα, ίσως να είμουνα άκόμη δεμένος με άλυσίδες στα τέσσερα. Καί ένω, όλες οί μέχρι τώρα αίτήσεις μας έχουν άπορριφθεί, καί τώρα άρχισαν να μας άπορρίπτουν τίς αίτήσεις για έπισκεπτήρια, ο Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών, ζητάει άπ' τόν Αρειο Πάγο άναβολή τής συζήτησης τής αίτησης άναίρεσης μας, γιατί άδυνατεί να τήν ύπερασπιστεί στον Αρειο Πάγο. Καί πέρνει άναβολή για τίς 10 του Οκτώβρη. Όμως τσεπώνει τίς 20.000 δρχμές από τόν πατέρα μου για τήν άπάτη του αυτήν καί έτοιμάζεται να τσεπώσει κι' άλλα.



Αγαπητή Κατερίνα, άρκετά γέλασαν με τήν αίτηση άναίρεσής μου, οί δικαστικοί καί τό συνάφι σου. Υπήρξα άρκετά τυφλός, ώστε να περιμένω δικαιοσύνη από τίς βιομηχανίες μαζικής παραγωγής τής άδικίας. Αλλά δέν είμαι τόσο κοροΐδο ή τόσο πρόστυχος, για να πω στην Σοφία να κάνει ύπομονη άκόμη έπτά μήνες. Τό Κακούργημα πού διαπράχτηκε, τουλάχιστον σε βάρος τής Σοφίας θα με γεμίσει, σ' όλη μου τή ζωή με μίσος για τούς ύποκριτές καί τούς λακέδες τους. Για να μην άναγκαστώ να σου πω ότι καί σύ είσαι μέσα σ' αυτούς, αγαπητή Κατερίνα, σου ζητώ να μην ξαναασχοληθείς με μένα από δω καί μπρός. Πληροφόρησε μόνο τόν συν αυτουργό του κακούργηματος Γιαννόπουλο, ότι παραιτούμαι άπό τήν άναίρεση καί να σταματήσει, κάθε σχετική διαδικασία. Αν οί φυσικοί καί οί ήθικοί άυτουργοί του σε βάρος μας κακούργηματος, έχουν τό θράσος να μας κρατήσουν στην φυλακή 14 χρόνια, ως τό προσπαθήσουν. Είμαι βέβαιος ότι δέν θα προλάβουν. Όπως δέν πρόλαβε ο Παπαδόπουλος να κάνει πράξη τίς ισόβιές του, καί τώρα βρίσκεται αυτός στην φυλακή με ισόβια. Κανένα από τα κακούργηματα τής σημερινής κυβέρνησης δέν θα μείνει



Ο φάκελλος του γράμματος του Φ.Κυρίτσος

τό τέλος άπ' τό χειρόγραφο γράμμα του Φίλιππα Κυρίτσος

Αγαπητή Κατερίνα, άρκετά χέλασαν με τήν αίτηση άναίρεσης μου, οί δικαστικοί καί τό συνάφι σου. Υπήρξα άρκετά τυφλός, ώστε να περιμένω δικαιοσύνη από τίς βιομηχανίες μαζικής παραγωγής τής άδικίας. Αλλά δέν είμαι τόσο κοροΐδο ή τόσο πρόστυχος, για να πω στην Σοφία να κάνει ύπομονη άκόμη 7 ΜΗΝΕΣ!!! Τό κακούργημα πού διαπράχτηκε, τουλάχιστον σε βάρος τής Σοφίας, θα με γεμίσει, σ' όλη μου τήν ζωή με μίσος για τούς ύποκριτές καί τούς λακέδες τους. Για να μην άναγκαστώ να σου πω ότι καί σύ είσαι μέσα σ' αυτούς, αγαπητή Κατερίνα, σου ζητώ να μην ξαναασχοληθείς με μένα, από δω καί μπρός. Πληροφόρησε μόνο τόν συν αυτουργό του κακούργηματος Γιαννόπουλο, ότι παραιτούμαι άπό τήν άναίρεση καί να σταματήσει, κάθε σχετική διαδικασία. Αν οί φυσικοί καί ήθικοί άυτουργοί του σε βάρος μας κακούργηματος, έχουν τό θράσος να μας κρατήσουν στην φυλακή 14 χρόνια, ως τό προσπαθήσουν. Είμαι βέβαιος ότι δέν θα προλάβουν. Όπως δέν πρόλαβε ο Παπαδόπουλος να κάνει πράξη τίς ισόβιές του, καί τώρα βρίσκεται αυτός στην φυλακή με ισόβια. Καίτα από τα κακούργηματα τής σημερινής κυβέρνησης δέν θα μείνει άτιμώρητο, καί ή έποχή πού οί κακούργοι θα πηρώσουν πογύ άκριβά για τα έγκλήματά τους, μπροστά στα έπαναστατικά δικαστήρια, είναι πογύ πιο κοντά άπ' όσο φαντάζονται. Πρίν από μισό μήνα περίπου βάλανε με βαρείες ποινές στην φυλακή, 4 παιδιά που διαμαρτυρήθηκαν για τό κακούργημα. Δέν θα είναι οί τελευταίοι. Όσο, οί κακούργοι κρατάνε τόν Γιάννη, έμένα καί τήν Σοφία στην φυλακή, οί έλληνικές φυλακές θα χυμίσουν πογυτικούς κρατουμένους.

Μετά από όλα αυτά ή παρουσία σου, αγαπητή Κατερίνα, καθίσταται άχρηστη, όπως καί κάθε γνωστού δικηγόρου. Είσαι, όπως έδειξες, άνίκανη να κάνεις τίποτα παραπάνω, σ' εύχαριστώ για ότι έκανες, καί δέν θα σε ξαναδεχτώ ημεόν. Μην επιχειρήσεις να με ξαναδείς. Ο πρώην πελάτης σου Φίλιππος Κυρίτσος —

άτιμώρητο, καί ή έποχή πού οί κακούργοι θα πληρώσουν πολύ άκριβά για τα έγκλήματά τους, μπροστά στα έπαναστατικά δικαστήρια, είναι πολύ πιο κοντά άπ' όσο φαντάζονται. Πρίν από μισό μήνα περίπου βάλανε με βαρείες ποινές στην φυλακή, 4 παιδιά που διαμαρτυρήθηκαν για τό κακούργημα. Δέ θα είναι οί τελευταίοι. Όσο οί κακούργοι κρατάνε τόν Γιάννη έμένα καί τήν Σοφία στην φυλακή, οί Έλληνικές φυλακές θα γεμίσουν πολιτικούς κρατουμένους.

Μετά άπ' όλα αυτά ή παρουσία σου, αγαπητή Κατερίνα, καθίσταται άχρηστη, όπως καί κάθε γνωστού δικηγόρου. Είσαι, όπως έδειξες, άνίκανη να κάνεις τίποτα παραπάνω, σ' εύχαριστώ για ότι έκανες, καί δέν θα σε ξαναδεχτώ πλέον. Μην επιχειρήσεις να με ξαναδεείς.

Ο πρώην πελάτης σου Φίλιππος Κυρίτσος



# ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΜΠΗΤ

## ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

η

πορεία

ΕΝΟΣ

(ΚΟΥΤΡΟΥΜΠΟΥΣΗ)

ΣΤΟ

ΓΙΟΥΝΑΝΙΣΤΑΝ

-Παναγιώτης Κουτρουμπούσης, γνωστός και σαν Πήτ, στους κύκλους του.... Άστε λοιπόν υπάρχουν ακόμα "κύκλοι"... Μά βεβαίως. Είναι οι Έλληνες μπητινικοί. Μή νομίζετε ότι η Έλληνες δεν έχουν τη γενιά των μπητ (Beat Generation).

Οι Έλληνες μπητινίκοι ήταν μία αγέλη ρεμάλια της ελληνικής πραγματικότητας μέχρι τον Σεπτέμβριο του 1975, όταν εκδόθηκε το Περίφημο τεύχος "ΣΗΜΑ" Νο 9, τό άφιερωμένο στη... σκηνή. (Έδω ή λέξη "σκηνή" είναι φορτισμένη με τό, ...όλοι είναι ψεύτες, παίζουν κάποιο θέατρο, έπομένως ή σκηνή έχει την έννοια του προσκήνιου). Πρώτος μπητινίκοι — χωρίς νά τό ξέρει ήταν ο ύπαρξιστής Σίμος, πού είχε από τό 1951 μία παράγκα, στην δρόμο Σαρρή, όπου κάθε βράδυ μαζεύονταν ή νεολαία της εποχής και μέσα στό έργαστάσιο έπεξεργασίας δερμάτων, πού ίδιοκτήτης ήταν ο Σίμος, γίνονταν διάφορα πάρτυ. Άργότερα τό 1954-55 τόν Σίμο τόν ύποχρέωσαν νά φύγει άπ'τήν Ελλάδα, κι αυτός πήρε ένα τζήπ, άπ'τά έγκαταλειμένα ύλικά πολέμου, τόβαψε σκακιέρα κι έφυγε γιά τίς Σκανδιναυικές χώρες, άπ'όπου γύρισε μετά την μεταχουντική μεταπολίτευση, έδωσε και... συνεντεύξεις στον τύπο... Υπαρχηγός του λοιπόν ήταν τότε ο Παναγιώτης Κουτρουμπούσης, ένα κοντό βατραχοειδές ύποκείμενο, ηλικίας τότε 16 ως 18 χρονών.

Ο Κουτρουμπούσης πήγε μετά την έγκατάλειψη του Σίμου, στην Ιταλία όπου σπούδασε κινηματογράφο, ενώ τέλειωσε τό Άμερικανικό κολλέγιο Άθηνων. Σ'αυτό άνθρωποιδές ύποκείμενο, έπεφτε ή μόιρα του πρωτεργάτη των Έλλήνων μπητινικών, μία πού ή έπόμενη ζωή του θα τρώμαζε άκόμα και τόν διευθυντή της Έθνικής Ασφάλειας της Βραζιλίας ή της Ονδούρας.

Μπορεί νά πει κανείς, χωρίς τή σοβαρότητα ενός καθιερωμένου ιστορικού ότι μέχρι τό 1958, ο Κουτρουμπούσης ήταν ο μόνος ψυχολογικά μπητ στον άθηναϊκό χώρο. Ο αυτόσχέδιος ιστορικός Μιχαήλ Μήτρας, στην (Άτελη) Εισαγωγή του στό περιοδικό "ΣΗΜΑ" Νο 9, τή σχετική με τό άντεργκράουντ κίνηση στην Ελλάδα, έντελώς αόθαίρετα γράφει ότι ή γενιά των μπητ ξεκινάει από τό 1956 και τελειώνει τό 1965, με την έμφάνιση των συνεχιστών του περιοδικού ΠΑΛΙ, πού ήταν ή θεωρητική συνέχεια του δότομου λευκώματος "ΤΟ ΑΛΛΟ ΣΤΗΝ ΤΕΧΝΗ" πού έξέδιδε και τότε ο ύπογραφόμενος Λεωνίδας Χρηστάκης. Λέει ο Μιχαήλ Μήτρας, άπ'τήν καρέκλα του διανοητικού διευθυντού του Πνευματικού Κέντρου ΡΑΑ και του κατεψεγμένου έτήσιου τόμου ΧΡΟΝΙΚΟ: "...προσδιορίζει τό σχηματικό πλαίσιο δράσης, ενός κύκλου ανθρώπων (κι'όχι συγκροτημένης ομάδας) πού με τό έργο τους αποτελούν—για τόν ελληνικό χώρο—τήν μοναδική, έστω και άνεπαρκή, πρόταση μιας "ύπόγειας" ή "παράλληλης" κουλτούρας."

Ούσιαστικά κάτι παίδες μπητινίκοι "κουινιώνται" μετά τό 1961, όπου με τή ζωή τους και τόν τρόπο τους τή βρίσκουν... κινέζικα. Ο Δημήτρης Πουλίκας μαζί με τόν Κουτρουμπούση άχώριστοι, ο Σπύρος Μεϊμάρης, ένας αυτοκτονημένος και σωμένος ποιητής. Ο Τάσος Φαληρέας, μόλις έγκατέλειψε τό μπάσκετ—μπάλ, άλλα πνευματικά σκουλήκια της εποχής τους, όπως ο Γιώργος Μακρής, πού αυτοκτόνησε άργότερα, ο αίθερομανής Καίσαρας Έμμανουήλ, ή "Όφηλία της Άσ-



Κουτρουμπούσης

φάλτου", ή Μαντώ Άραβαντινού, μία καθωπρέπει ποιήτρια, τεκνατζού, ο τσιφλικός ποιητής Νάνος Βαλαωρίτης, ο μισότρελλος Μιχάλης Κατσαρός, ο γκρινιάρης ποιητής Θωμάς Γκόρπας (τόρα προσπαθεί ν'άξιολογήσει τόν χώρο του Λουμίδη και του Cafe Brazillian. Ο Χριστιανόπουλος ήταν στην όμοφυλοφιλική του άκμή, ο Λουκάς Θωδωρακόπουλος έγραφε τότε την "ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ" (σήμερα είναι ύπαρχηγός;) του Α.Κ.Ο.Ε.). Ο Γιάννης Τσαρούχης περνούσε τή λέξη: "Πούστης" στό λεξικό και τίς ελληνικές έγκυκλοπαίδειες. Ο μόδιστρος Σταύρος Βροντάκης, γνωστός ως Βρόντος, σπιτώνονταν τίς καλλίτερες γκαρσονιέρες γιά πούστηδες, ο Άκριθάκης τζόβενο άγόραζε σέ σκόνες ψυχαδικές τσάντες γιά νά τίς κάνει άργότερα "βαλίτσες". Ο Άλέκος Φασιανός (γνωστός ζωγράφος) μόλις τόν "έτρωγε" κι'έλεγε: "χοντρό και γλυκό: ". Ο Άρης Δικταός σπύωνε τό "παιδί του λαού" Νίκο Ξανθόπουλο πού έκανε καριέρα τότε έπιβήτορα... Ο Δημήτρης Δούκαρης μετανιωμένη "άδελφή", παντρεύτηκε κι'άναχωρούσε γιά την... Άφρική. Ο Σταύρος Βαβούρης, φτασμένος άλλ'άγνωστος ποιητής διωχνόταν άπ'τά γυμνάσια γιατί ρίχνονταν στους όμορφους μαθητές του. Ο Πήτ γυρίζει μετά τό 1955 ως τό 1960 μία σειρά τανίες μικρού μήκους με τή ζωή λαϊκών μουσικών, κυρίως συνθετών με βάση τόν Βαμβακάρη και τούς δορυφόρους του, της εποχής εκείνης. Όμως ή οικονομική άνεχεια της εποχής τ'άφήνει άτελη και χωρίς τή συμπλήρωση του ήχητικού μέρους, κι'έτσι μένουν "βουβά". Άργότερα καταπιάνεται με τά σχέδια. Σχεδιάζει μανιωδώς πορτραίτα βασανισμένων και φρηκαρισμένων ανθρώπων.

Στόν ΚΟΥΡΟ Νο 1, 1958 δημοσιεύεται γιά πρώτη φορά ένα όλοσέλιδο άπ'αυτά. Άργότερα τό περιοδικό ΠΑΛΙ Νο 2, θα του δημοσιεύσει και σχέδια και κείμενα. Στην πενταετία 1960-65, προσπαθεί κι'αυτός νά τή "βγάλει καθαρή". Άσχολεϊται με διαφήμιση και κάνει κινούμενα σχέδια με καραγκιόζη γιά λογαριασμό ενός νέου γραφείου διαφημίσεων του Εύθυμιάδη-Άρώνη. Άργότερα βρίσκεται μπλεγμένος με τούς ιδρυτές των Έκδόσεων Έπιστημονικής Φαντασίας Τσέπη "Ε" (Έψιλον) όπου βάζουν στό ελληνικά και γιά πρώτη φορά στην Ελλάδα Άσίμωφ και άλλους — τώρα γνωστούς. Τό 1965 συλλαμβάνεται στό Λονδίνο γιά κλοπή τροφίμων από "Σούπερ Μάρκετ" και τόν άπελαύνουν άπ'τήν Άγγλία. Παντρεύεται μία άγγλίδα ύπήκοο και σαν "συζυγος" ξαναγυρίζει. Στά τέλη του 1966, άφού έχει γράψει τόμους έπιστημονικοφρηκ φαντασίας, Άρχίζει μία σειρά μικρών ντοκυμανταίρ με τή... ζωή του Χίτλερ, με πρωταγωνιστές τούς Σπύρο Μεϊμάρη και Τάσο Φαληρέα. Η Χούντα τόν βρίσκει τό 1967 στην Ελλάδα, πριν νά έχουν τελειώσει τά μικροφίλμ γιά τόν Χίτλερ.

Με την άρχή της χούντας φεύγει ξανά γιά την Άγγλία όπου βρίσκεται κατάδικος γιά έμπορία ναρκωτικών, τίς φυλακές της Λιβύης. Κάθετα φυλακές περισσότερο από δύο χρόνια. Με τό τέλος της χούντας έμφανίζεται πάλι στην ελληνική σκηνή. Παλιότερα είχαμε λάβει μέρος σέ κάτι Χάππενινγκ, στό Συμπόσιο της Πλάκας όπου διαβάσαμε και άπαγγέλναμε κείμενα και κείμενα, με τούς Δημήτρη Πουλίκας, Νάνο Βαλαωρίτη, Τάσο Δενέγρη, Μαντώ Άραβαντινού. Στην Άγγλία ζούσε κατασκευάζοντας φωτογραφίες φίξιον γιά έξώφυλλα βιβλίων τσέπης, διαφόρων γνωστών έκδοτικών οίκων. Τά πρωτότυπα κείμενά του τά σχέδια του και οι μεταφράσεις του είναι μία σειρά άπ'ότι καλλίτερο και έξω-έπαγγελματικό έχει νά δείξει ή ελληνική πρωτοπορία. Τελευταία κατασκευάζει διάφορες συμβολικές κραυγές πού ύποδηλώνουν την ελληνική ύποκουλτούρα και πραγματικότητα. Μία άπ'αυτές είναι ή ΚΔΟΑ

Κ. ΚΤΗΝΩΔΗΣ  
Δ. ΔΥΝΑΜΗ  
Ο. ΟΓΚΩΔΗΣ  
Α. ΑΓΝΟΙΑ

Και μία άλλη τελευταία και φεμινιστική(?) είναι ή ΟΦΟΓΚ...

Ο. Όπου  
Φ. Φυσάει  
Ο. Ο

ΓΚ. ΓΚόμενος...

Κόδα και όφωγκ καλύπτουν την ελληνική ύποκουλτούρα και στό δύο φύλλα.

Φυσικά, τό κατεστημένο στην Ελλάδα τόν άγνόησε και τόν άγνοεί άκόμα. Ιδιότυπος τύπος και μήν άφήνοντας πολλές εύκαιρίες νά τόν καταλάβουν, άναμιγμένος σ'ένα σφαγεϊο πού άποτελιόταν από μικροαστικά και κομματικά, ή πολιτικά συμφέροντα, πού στην προέκτασή τους είχαν τίς κλίκες των διανοητών και των "δημιουργών" πού τίς άποτελούσαν μία όλόκληρη δεκαετία διάφοροι ποιητές, συνθέτες και πεζογράφοι, άναμιγμένους με ζωγράφους και χαράκτες πού προβάλλονταν γιά μία χούφτα... δολάρια, στό λιμασμένα σκέλια κάποιας γρηδς άμερικάνας πλουσιοτοουρίστριας ή καμμιās διεστραμμένης νυμφομανούς γερμανίδας, ο Κουτρουμπούσης — καθώς κοντός με γυαλιά στόλ ταλαιπωρημένου κομισσάριου, πάντα έμενε πίσω και καταϊδρωμένος. Διάφορες κοινωνικές και οίκογενειακές άτυχίες, όπως ο θάνατος της μητέρας του και ή άτυχία του νά μπει φυλακή στη Λιβύη τόν φέραν στό στόλ του... τραγικού ήρωα, πού ή ήρωϊσμός του είναι τόσο καλά



# μικρη αναδρομη στα χαμένα κορμια και στην εποχη τους

καλυμένος πού κι'ό [ιδιος δέν τόν πισ-  
τεύει.

Μέ κατί ταξίδια καμικάζι, απ'τό Λονδίνο  
στήν Ελλάδα, προσπαθεί νά επανασυνδεθεί  
μέ τά χαμένα κορμιά πού έντω μεταξύ έ-  
χουν τακτοποιηθεί, ένω οι νεώτεροι τόν  
άγνοούν.

Κάποια φορά, μέσα σέ μιá συνεδρίαση τής  
Βουλής τών Έλλήνων, καί πάνω σέ μιá  
σοβαρή πολιτική συζήτηση γιά τούς διανο-  
ούμενους στήν Ελλάδα, τήν εποχή τής 'Απο-  
στασίας του Γαργάλατα, 'Αθανασιάδη-Νόβα  
δ Βουλευτής Μεσσηνίας Λεωνίδας Λαγάκος  
σέ μιá κρίση υπερτροφικής αλήθειας, βρον-  
τοφωνάζει:

—Έξερετε τόν διαννούμενο Πήτ ή Παναγιώ-  
τη Κουτρομπούση...

Αυτή είναι μιá δοξασμένη στιγμή γιά  
σένα Παναγιώτη ή Πήτ, θά μπορούσε νά  
έλεγε απ'τήν τηλεόραση, αν σέ παρουσίαζε  
κάποτε δ Φρέντυ Γερμανός, πού τώρα σου  
αντιγράφει τήν επιστημονική σου φαντα-  
σία. Ένδω τώρα δ Φρέντυ Γερμανός πού τό  
1966-67 πήρε τήν χορηγία Φόρντ, βρίσκε-  
ται στήν 'Αμερική καί γράφει τό ΚΑΡΤΕΡ-  
ΓΚΑΙΗΤ, ένω έσύ Παναγιώτη διορίστηκες  
στό 'Ελληνικό Τμήμα του Μπι-Μπι-Σί, στό  
Λονδίνο καί θά γίνεις (έρωτηματικό) ένας  
χαρτογιακάς, όπως τόσοι άλλοι....

'Α λ λ ά πριν διοριστείς μās πέταξες  
ένα ώρελιμιστικό βιβλίο μέ τόν παρακάτω  
τίτλο:

EN AΓKAIIA DE KP  
ISΓIAOYPTI 4 OT  
ROS TAXYΔAPAM  
ATA 4 HIST  
ORIAS Π  
EPIEP  
TE  
Σ

Στή μιá καί μοναδική άπόπειρα πού κάναν  
"αυτοί" τής σκηνης καί δημοσίευσαν όλο  
μ α ζ ί τά κείμενά τους καί τίς φωτο-  
γραφίες τους, συμμετείχε καί δ Πάνος  
Κουτρομπούσης, μέ τό έξώφυλλο του τεύ-  
χους "ΣΗΜΑ" Νο 9, μέ ένα ταχυ-διήγημα  
μáλλον έπιστημονικοδρησκευτικής φαντα-  
σίας καί μέ μιá ιστορία έλληνικοφανούς  
στόρου όπου προσδιορίζεται τό κλίμα του  
βιβλίου του πού έκδόθηκε τώρα απ'τίς  
έκδόσεις "σειρά ΑΥΤΟΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ" Denise  
Harvey & Co Σκουφά 15 ΑΘΗΝΑ 136, τηλέφω-  
νο 3631860 πού τόν ψευδοτίτλο του δημο-  
σιεύουμε παραπάνω φωτογραφικά.

(Έδω χρειάζεται μιá διευκρίνιση, όταν  
αναφέρουμε σ'αυτούς, καί γώ δέν είμαι  
μαζί τους μιá πού κι'έγώ υποτίθεται άνή-  
κω —αν καί λίγο μεγάλος— στή γενιά  
αυτή τών μπήτ, κυρίως γιά τήν ζωή μου.  
Γιά τήν κατατόπισή σας θά έξηγήσω μέ  
διαφωτιστικό τρόπο γιατί δέν μου άρέσε  
—καί δέν μου άρεσε απ'τήν αρχή—τό περιο-  
δικό ΣΗΜΑ, δ έκδότης του Νίκος Παπαδάκης,  
ή έπιμελήτριά του Μελίτα Κοντράου καί  
οί συντάκτες του (Νατάσα Χατζηδάκη, Μιχα-  
λης Μήτρας) καί πολλοί άλλοι πού τό τρο-  
φοδοτούν μέ ύλη, όπως λόγου χάρη, στό  
τεύχος Νο 9, οι άποτελούντες τή σκηνή.  
Καί τελικά τώρα τά βάζω καί μέ τόν έαυ-  
τό μου πού τούς έδωσα τόν πρόλογό μου  
μέ τόν τίτλο: Η ΤΡΟΜΟ-ΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ  
καί πού, τούς χαιρετάω —σάν κοινωνικό  
ζώο....άκόμα....).

Ο Πάνος Κουτρομπούσης  
με δ Δημ. Πουλικάκος  
έξερχόμενοι απ' τους  
δωγέρους άστρίων  
του Da han, 1973 -

Ο Κουτρομπούσης ευφραίνεται  
την <sup>επιμέλ</sup> της φωτογραφίας:  
"Ευτυχώς δεν είδαμε!"  
Ο Πουλικάκος, δέν ζήρω —  
(έπιγράφεται χρέος αυτού)



δ Πάνος Κουτρομπούσης καί δ  
Δημήτρης Πουλικάκος ...έξερ-  
χόμενοι από τούς θαλάμους  
αερίων του Νταχάου (1973).-

Προσωπικά δ "εισοδισμός" αυτός τών φίλων  
μνητινικών στό περιοδικό ΣΗΜΑ, μ'έυρισκε  
άντίθετο απ'τή πρώτη μέρα κι'έτσι έγρα-  
ψα στόν Τάσο Φαληρέα, πού συντόνιζε τό  
μάζεμα τής ύλης, απ'τό Μάη του 1965, ένα  
γράμμα πού συνοπτικά καί επί-λέξει του  
έλεγα:

Φίλοι μου, Τάσο Φαληρέα καί Κώστα  
Θεοφιλόπουλε,  
'Επειδή όλο τό θέμα τής συμμετοχής στό  
περιοδικό ΣΗΜΑ παίρνει διαφημιστικές  
διαστάσεις καί όπως συνήθως είμαι άν-  
τίθετος σέ παρόμοιες διαδικασίες, ΔΕΝ  
έπιθυμώ νά συμμετάσχω κι'έγώ σ'αυτό  
τό κόλπο-σκηνή.  
Σκέπτομαι μάλιστα ότι καί ή δική σας  
παρουσία στό ΣΗΜΑ θά δημιουργήσει τά  
ίδια θέματα πού έμπεριέχουν τούς κιν-  
δύνους:

- ομάδας
- κόλπου διαφημιστικού
- έξυπνέτηση ξένων φιλοδοξιών
- καί έν τέλει ή ΣΚΗΝΗ έρχεται  
σέ δεύτερη μοίρα

Πάντως σάς εύχαριστώ πού μέ σκεφτήκατε  
φίλος σας μέ αγάπη

.....αν άργήσω τσίμπησε  
τό τυρί θάναί στή φάκα

(λαϊκή έτυμηγορία πού ται-  
ριάζει στήν περίπτωση).

'Εξ άλλου μέ τό νά μήν μπουν σέ ξένα  
"κόλπα" τά πρόσωπα τής σκηνης, θά κρατιό-  
ντουσαν άκόμα στήν...γοητεία τής προσω-  
πικής τους έκφρασης. Φυσικά όλοι σκέφτη-  
καν τή δημοσιότητα καί έτσι παρασύρθηκε  
καί δ Πάνος Κουτρομπούσης κι'έδωσε τά

κείμενά του, τά σχέδια του καί τό έξώφυλ-  
λό του γιά τό ΣΗΜΑ Νο 9 τό άφιερωμα στή  
ΣΚΗΝΗ, μέ άποτέλεσμα τό έξώφυλλο νά βγει  
τελείως κατεστραμένο καί μονόχρωμο, αφού  
δ έκδότης Παπαδάκης καί ή έπιμελήτρια  
Κοντράου δέν ήταν σέ θέση νά καταλάβουν  
τήν ούσία ενός τέτοιου σχεδίου καί του  
μηνύματος πού φέρνει αυτό, ένδω άριστα  
καταλαβαίνουν, τούς Μόραλη, Θόδωρο, κ.λ.π.



Λίγο άγωγετε, καί έπειδή καθυστερούσε  
τό τεύχος κι'έπειδή πολλοί δέν μεΐναν  
εύχαριστημένοι απ'τήν (ΑΤΕΛΗ) ΕΙΣΑΓΩΓΗ  
ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ του Μιχαήλ Μήτρα, άπευθύνθηκαν  
σέ μένα καί τούς έδωσα τόν πρόλογό μου  
μέ τόν τίτλο: Η ΤΡΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ,  
πού δημιούργησε τίς διώξεις όλων σχεδόν  
τών συνεργατών μέ βάση τό μεγαλύτερο  
κατηγορητήριο έναντίον μου (200 σελίδες  
γραφομηχανημένες), ότι είμαι άρχηγός  
σπείρας ναρκωμανών, γνωστός καί έμπει-  
ρος τοξικομανής καί λοιπές ...τρίχες.  
Πριν από τή δίκη μερικοί άπαλλάχθηκαν  
μέ βούλευμα, (μέσα σ'αυτούς είμουν κι'  
έγώ), καί τελικά έφτά πέρασαν από δίκη  
δύο φορές, γιά ν'άθωκοθούν, ένδω δ έπίσης  
συγκατηγορούμενος Νίκος Παπαδάκης, έκδό-  
της, πού άθώώθηκε κι'αυτό έκμεταλλεύτηκε  
μέ διαφημιστικό τρόπο δηλ τήν πολύμηνη  
υπόθεση τής δίκης, καί συγκαταλέχτηκε άν  
ανάμεσα στούς διανοούμενους, πού συνεχώς  
διαχώριζε τή θέση του απ'τούς έλληνες  
μπήτ, πού έντω μεταξύ τούς κατηγορούσε  
ως άσυνεπείς, περίεργους, ψυχοπαθείς, ιδιό-  
τροπους, άντικοινωνικούς καί πολλά άλλα  
πού δέν θάθελλα ν'αναφέρω έδω.  
'Ανάμεσα σ'αυτούς πού κατηγορούσε ήταν



# ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

## TACHYDRAMATA

και

## HISTORIAS

Σερίν Λεωνίδα  
Χρηστάκη,  
Ρομφαία και  
Πουνανιότα ~  
Με ευτίμηση,  
Πάνος

και ο Πάνος Κουτρομπούσης. Δέν διώχτηκε αλλά ήταν και ο πιο δυσνόητος για τό... πνεύμα του Νίκου Παπαδάκη. Δέν ήταν τελείως χύμα όπως οι άλλοι της Σκηνής, αλλά δέν ήταν και κατανόητος. Ανταλλάχτηκαν μιά-δύο εξώδικες μεταξύ Παπαδάκη και Κουτρομπούσης, με άποτέλεσμα όλη η υπόθεση να ξεχαστεί...

Κανονικά τό βιβλίο του Πάνου Κουτρομπούσης θα έπρεπε να τό κυκλοφορήσουν οι εκδόσεις ΣΗΜΑ, που εκδίδουν ένα σωρό ψόφους, όπως θα έπρεπε να εκδοθούν και άλλα κείμενα απ' αυτόν τον έκδοτικό φορέα του Παπαδάκη, αλλά μετά τη δίκη και την μικροαστική κατακραυγή ο Νίκος Παπαδάκης τράβηξε την ούρά του, και σήμερα ούτε τό ΣΗΜΑ No 9 δέν έχει στην κυκλοφορία, ή δέν τό ανατυπώνει ολόκληρο, ώστε η νεώτεροι να έχουν μιά ιδέα απ' τα κείμενα της γενιάς αυτής. Όταν μάλιστα τελείως αδιάφορα είπα πριν δυό χρόνια ότι... σκέπτομαι να ανατυπώσω μερικά κείμενα ή ολόκληρο τό τεύχος No 9 ΣΗΜΑ τό έφιερωμένο στη ΣΚΗΝΗ, την έπομένη — πόσο γρήγορα δουλεύουν τά "καρφάκια" — πήρα μιά εξώδικο διαμαρτυρία όπου με προσκαλούσε να μην τό κάνω και μου τό απαγόρευε, διότι... τυγχάνει ιδιοκτητή τών κειμένων... τώρα άς τά πάρει στον τάφο μαζί του μιά που δέν τ' άξιοποιεί.

Έπόμενο είναι να την πληρώνουν με άγνοια οι έπόμενες γενεές, και ο Νίκος Παπαδάκης — όπως χιλιάδες άλλοι Παπαδάκηδες — να παίξει τό παιχνίδι του ελληνικού κατεστημένου και έγκατεστημένου. Στο ΣΗΜΑ λοιπόν No 9, με τό μόττο από στίχο του Αντρέα Έμπειρίκου:

Τριάντα χρόνια περιμέναμε  
στούς όγκοπάγους  
τήν διασταύρωσή μας  
μέ τη σειράνα

στό άρθρο μου Η ΤΡΟΜΟΓΡΑΦΙΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ  
γράφω μεταξύ τών άλλων κατά λέξη:  
"Πρέπει να παραδεχτούμε ότι:

...τό φαινόμενο έχει ξεπεραστεί/ή γενιά είναι σακατεμένη/τάκοκκαλα τών προγόνων τρίζουν/οί οίκογένειες είναι καταπιεστικές/ή μάχη δίνεται πιά έκτός απ' τό πεζοδρομίο/ή δόση άποχτιέται εύκολότερα/ύπάρχει ανάγκη δικαίωσης της παρουσίας μας/άλεπέλληλα γλυκίσματα που κάνουν καλό/τό άγυάλιστο μάτι μετά τό φτιάξιμο/ή προηγούμενη καταγωγή μας/ό μαλακώτερος τόπος της φωνής/τά ώραία άμερικανικά πρότυπα/τό "τράφικο" μέσα στα πόδια μας/ή μουσική ποπ-ρόκ/ή μαγεία της νύχτας/τό γαμήσι που σκελεύεται/τά χασισοκαπνισμένα δωμάτια/οί μέρες μας στα ψυχιατρεία/οί κολασμένες νύχτες ξυπνώντας άνάμεσα σε μισοκοιμισμένα σώματα/ή καρδιά που σπάρταρδει κουβαλώντας τό πράμα/οί φυλακές περιμένουν/ή ταυτοσημεία με τό παράλογο λιγοστεύει/ό φίλος πέφτει απ' τό παρόθυρο/ό Ακριθάκης που δέρνει τόν Μακρή στον Βασιλικό Κήπο/ό μπάτσος περιμένει στη γωνιά/ό Κούλης που μεγαλοποιεί τά προβλήματά του/τό βιβλίο που χτυπήθηκε/τό κρύο τό 1967 τσούζει/τό πέραςμα απ' την πλατεία φτιαγμένος/τό τόνισμα της καμπούρας/τό δισάκι/τά μάτια που χάνουν σταδιακά την όρασή τους/ή άγωνία όταν ξένος ύπάρχει άνάμεσα μας/ή καθημερινή άναζήτηση/ή συλλογή μας από νέους και νέες/τά είκονίσματα και τά ... θυμιάτά/ή άποστροφή για την έπιστήμη/ή άλληλογραφία μας με τά συνηματικά/τά ταξίδια μας/ή μετάβαση/οί έμμετοί πάνω στο γυαλισμένο παρκέ/ή κατανόηση για τούς φρήκες/ή πείνα, που σημείνει άδυναμία/ή παρακολούθηση τών άεροπορικών δρομολογίων/τά φανταχτερά έσώρρουχα/ή μαστουροποίηση της ιστορίας μας/ό κουτρομπούσης στο σύρμα/ό Μακρής που δέν έντεξε στη μοναξιά/ό Τάσος Φαληρέας ή πιο καλύ περίπτωση/ή Μήτσορα που δέν βρήκε τό δρόμο της/ό Πουλίκας μιά λορροπία άνάμεσα στη ζωή και τ' όνειρο/ό θεοφολόπουλος μιά οίκογενειακή έκτροχίαση/ό Δενέγρης πίνει τό αίμα τών άλλων για να έκθρέψει την Κρατική Μηχανή/ό Γιώργος Μαρκής μεταξύ βόλεψης κι' όνειρου/ό Μοροζίνης μιά ντεκαντάνς/ό Μπαράκος ζωοποιήθηκε για τη μουσική/ή ανάγκη συνωστισμού/κάποιος άόρατος πανικός που συνυπάρχει/οί έτοιμες καμπάνιες μας για την άβλαβή χρήση τών παραισθησιογόνων/ό ένας δορυφόρος του άλλου/όλα τά πατώματα χωρίς κρεβάτια/ό άντιεξουσιασμός/ή γυναίκα που μάς άκολουθά/τό άφεντικό που σκληραίνει/ό χειμώνας που έρχεται...

...κάθε πρωί δοκιμάζω ένα αίσθημα αύωρήσεως. Νομίζω ότι με τόν καρό χάνω βάρος κι' ώρες—ώρες άμφιβάλω αν αυτό που είμωνα χτές ήταν προτιμώτερο απ' αυτό που είμαι σήμερα...

Υπάρχει μέσα μου πολλή άβεβαιότητα. Με την εμφάνιση της νέας ήμέρας δέν βρίσκω πιά τέλειο τόν εαυτό μου. Όλη ή προσπάθειά μου έκεί κατατείνει. Πολλές φορές λές γράφω για να δείξω πως δέν είμαι καθόλου τέλειος...

Η μυθολογία περί του άντεργκράουντ, τελειώνει δυστυχώς και στην Ελλάδα. Οι άφανείς μέχρι αυτή τη στιγμή φορείς του, που περπατούσαν σιωπηλοί χωρίς να διαλαλούν τις ήρωϊκές μοναξιές τους και τό έμπόρευσμα τους, ένέδωσαν στη σειράνα της δημοσιότητας, με τρόπο μάλιστα ομαδικό. Έτσι θέλουνε δέ θέλουνε άποτελούν κι αυτοί — της σκηνής — μιά άλλη σχολή, μιά πραγματικότητα που παρέσυρε μαζί με συλλογική τους εμφάνιση και όλες τους τις μαγείες....

...Τώρα τούς θάβουνε βαθεία και βρέχει  
βαθεία τούς θάβουνε και βρέχει  
σ' όλη τη πεδιάδα  
σ' όλο τόν κόσμο βρέχει, σ' όλα τά βουνά—  
σ' όσους άπέμειναν με χέρια και με  
πόδια άμαϊτα.

Λεωνίδας Χρηστάκης  
...προχωρείτε, προχωρείτε, διαταγές  
άκολουθούν "

Με αυτό τό μικρό τελευταίο μέρος το ή προλόγου μου, που βγήκε προφητικός, τελείωσε και ή γενιά τών μπήτ στην Ελλάδα. Σήμερα όλοι που άναφέρθηκαν, και άλλοι άφανείς, είναι ή αυτοκτονημένοι, ή ζουν αυτοκτονώντας... με την τακτοποίησή τους. Θλιβερές κατάντιες τακτοποίησης και εύνουχισμού πνευματικού για μιά καλοζωία, έχουν πάθει όλοι, αλλά πιο πολύ οι Γιώργος Μαρκής, Τάσος Δενέγρης, Πέτρος Μοροζίνης, Άλέξης Ταμπουράς, Εύαγγελος Σβορώνος, και άλλων μισοφοβισμένων...

Άσφυκτιούν ακόμα στον "ελληνικό" μας χώρο οι : Τάσος Φαληρέας, Μαρία Μήτσορα, Πάνος Κουτρομπούσης (που έρωτοτροπεί συνεχώς με την TV και τό Γάμα Πρόγραμμα) ή αίσθησιακή ζωγράφος Άννα Κουρπέτη, ό Κώστας Θεοφιλόπουλος, ό Δημήτρης Πουλικάκος, ό Γιώργος Μπαράκος ένδ πάνω στους τάφους Γιώργου Μακρή, Άντώνη Διαμαντή, Νάντας, Θάνου Ζευγολάτη, Καμπανάρη, Λιλής Παπαδάκη, κάθονται και μασουλάνε κόλλυβα οι Σάντρα Σβορώνου, Μαίρη Κουτσούρη, Νικόλας Γαλιώνης και χιλιάδες άλλοι που πέρασαν απ' τά καθίσματα της Πλατείας Κολωνακίου απ' τό 1961 μέχρι τό 1967. Αυτοί οι λίγοι που έχουν δυνατότητες, έχουν τακτοποιηθεί μέσα στο μικροαστικό όργιο και στα μυρωδάτα νέφη του χασισιού.

Προσωπικά έπιμένω σ' έναν καλό στίχο του Μιχάλη Κατσαρού....

Άντισταθείτε  
σ' αυτόν που χτίζει  
ένα σπιτάκι  
και λέει:  
Καλά είμ' έδω...



Άλλά με όλα αυτά έξέχασα να περάσω στα κείμενα του Πάνου Κουτρομπούσης. Ο Κουτρομπούσης, ήταν μιά άφορμή ν' άναφερθώ στη γενιά τών ελλήνων μπήτ. Όπως και σ' ένα απ' τά έπόμενα τεύχη θά καταπιαστώ με τό βιβλίο της Μαρίας Μήτσορα, απ' όπου θά παραλάσουν από μέσα όλα τά κακά που συσσωρεύονται σε μιά άτελή κοινωνία θεάματος. Πάντως και τό βιβλίο του Πάνου Κουτρομπούσης, και της Μαρίας Μήτσορα, άξίζει να τά διαβάσετε, κι αν έως δέν καταλάβετε και πολλά πράγματα... τότε σίγουρα δέν θά φταίνε αυτοί που τά γράφαν, ... — σηκώστε τό παραβάν που σας έμποδίζει να δήτε τά άδεια καθίσματα της φαντασίας σας, ... — βάλτε φωτιά στα παρασκήνια σας, και — μην όμολογείτε, μην όμολογείτε ποτέ.... Έτσι δέν είναι φίλε μου Μάκη Κωστήνα;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

# ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

αδελμευτο περιοδικό πολιτικής δράσης και κουήτουρας

Σ' αυτό τό τεύχος συνεργάστηκαν και δημοσιεύονται μεταφράσεις:

ΛΑΖΑΡΟΣ ΖΗΚΟΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΙΑΤΡΟΠΟΥΛΟΥ,  
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΟΤΡΩΝΗΣ, ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΠΑΠΠΑ,  
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΜΑΣΤΟΡΑΚΗ,  
ΑΡΗΣ ΜΠΕΡΑΝΗΣ, ΤΑΚΗΣ ΧΑΛΑΤΗΣ,  
ΜΑΓΔΑ ΧΑΛΙΚΙΑ, ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ,  
ΑΝΤΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΙΔΗΣ.

γραφείτε: ταχυδρ. θυρίδα 4028 Νεοπολη αθηνά τ.χ. 705

## ΤΟΜΟΣ

ΤΕΥΧΗ: 1-24  
δραχμές 300  
ΦΑΚΕΛΛΟΣ

υπευθυνος υλης  
λεωνιδας χρηστακης  
βελισσαριου 4  
αθηνά τ.χ. 705

φιήμς αναπαραγωγή

μιχαήλς ποδημης  
ναυαρινου 22  
αθηνά

ΕΚΤΥΠΩΣΗ:  
γραφικες τεχνες  
ΚΟΥΡΔΙΣΤΟΣ  
ή.βουδιαγμενης 399  
αθηνά  
τηλ 9701593





Ο Γκίνζμπεργκ σε παλιότερες ώσεις όταν μεταξύ του 1966 και 1968 έδινε τακτικά διαλέξεις, για τη ζωή...

## ΟΤΑΝ ΟΙ ΕΚΔΟΤΕΣ (γυπες) ΟΤΑΝ ΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΕΣ (κορακια) ΤΟΤΕ ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ (προβατα) ΟΙ ΤΡΕΙΣ «ΑΜΕΡΙΚΕΣ»

Τελευταία, έδω και μερικούς μήνες κυκλοφόρησε από τις εκδόσεις "ΑΚΜΩΝ" στη σειρά "Συγχρονοί Ποιητές 1" ένα βιβλίο με ποιήματα του γνωστού αμερικανού μπητνικ "Άλλεν Γκίνζμπεργκ, μεταφρασμένο από τον Άρη Μπερλή. Σχήμα σελ. 13X20 εκ. έκδοση πολυτελείας σελίδες 160, με έξη έγχρωμα όρτέξτ που είναι έργα του άλλου ποιητή και ζωγράφου Γουίλλιαμ Μπλαϊνκ ("Άγγλος 1757—1827).—Η έκδοση περιέχει επίσης από τις συλλογές "ΤΟ ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ", "ΚΑΝΤΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΠΟΙΗΜΑΤΑ" μια διευκρίνιση του εκδότη (;) Εύγενιου Άρανίτση, ένα σημείωμα του μεταφραστή Άρη Μπερλή, σημειώσεις που γράφτηκαν στην τελική ήχογράφηση του Ούρλιαχτου (πότε;), αποσπάσματα από τη συνέντευξη για την Paris Review (1965) και τέλος μια βασική βιβλιογραφία.

Όλα τα παραπάνω κάνουν την έκδοση πολύ ενδιαφέρουσα... εάν δεν ήταν ο άτυχος μεταφραστής, που κυριολεκτικά κατέστρεψε τις εκδοτικές παραγωγικές προθέσεις των εκδοτών. Φυσικά τό να είσαι εκδότης, δεν σημαίνει μόνο να παράγεις βιβλία αλλά και να διαλέγεις τα πρόσωπα μέσα στον ελληνικό χώρο που θα σου μεταφράσουν αυτά τα βιβλία, που τελικά επέλεξε για να τα δώσεις στο κοινό.

Φυσικά ο Γκίνζμπεργκ, δεν είναι ούτε άγνωστος, ούτε "παρθένος" για την Ελλάδα. κι έσως να μην δινόταν η ευκαιρία να βγει στο ελληνικό μέτωπο τόσο προσεγμένη — αλλοίμονο — έκδοση, μια που παλιότερα: α. Στο περιοδικό των μισοξύντων έλληνο-μπετνικών, "ΠΑΛΙ" τεύχος 2-3, (χωρίς ήμερομηνία) που εκδόθηκε τό 1964, ο Δημήτρης Πουλικάκος (ή Πουλίκας) δημοσιεύει μια μετάφραση του ποιήματος του Γκίνζμπεργκ "ΑΜΕΡΙΚΗ"...

β. Μερικά χρόνια αργότερα — μέσα στη χούντα, στο τεύχος Νο 7 του περιοδικού "παντός τέρμα ή παντός δέρμα" = Panterma, ο εκδότης του — και τότε Λεωνίδας Χρηστάκης αφιερώνει ολόκληρο τό τεύχος, στην ποίηση του "Άλαιν Γκίνζμπεργκ και Λώρενς Φερλινγκέττι, που ήταν και ο εκδότης των μπητ ποιητών με τον εκδοτικό οίκο "City Lights Books" (άπ' όπου πήρε (;) τα δικαιώματα και ο ΑΚΜΩΝ).—Επειδή — και τότε — προέκυψε θέμα μεταφράσεων των στίχων του Γκίνζμπεργκ, γιαυτό απευθύνθηκε σε πολλούς "νέους" της εποχής, 1973, που πρόθυμα δέχτηκαν. Αυτοί ήταν: ο Δημήτρης Πουλικάκος, ή Τζένη Μαστοράκη, ή Ίουλίτσα Παλλίδα και ο Σπύρος Μεϊμάρης. Τό ποιήμα ΑΜΕΡΙΚΗ, έπειδή παρουσίαζε δυσκολίες, προτιμήθηκε να δημοσιευτούν και οι δύο μεταφράσεις, της Τζένης Μαστοράκη και του Δημήτρη Πουλικάκου.

γ. Ένα αργότερα, χρόνο, ο εκδότης Ηλίας

Μπουκουμάνης, παρακινούμενος από τον πάντα έκολαπτόμενο ποιητή (;) Στέφανο Μπεκατώρο, αρχίζει μια σειρά τσέπης κάτω απ' τις ομόνυμες εκδόσεις του, ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΠΟΙΗΣΗ, με δεύτερο βιβλίο τα ποιήματα του "Άλλεν Γκίνζμπεργκ, με εισαγωγή και μετάφραση της Τζένης Μαστοράκη.

"Ετσι ή "χουντική" και μεταχουντική κουλτούρα, πλουτίστηκε με τα ποιήματα του Γκίνζμπεργκ καθώς και με τα ποιήματα του Γκρέγκορι Κόρσο, του Λώρενς Φερλινγκέττι, και αργότερα του Τζάκ Κέρουακ, απ' τις φτηνές εκδόσεις Panterma, που πουλιόντουσαν στά φοιτητικά στέκια, της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης κατά εκατοντάδες αντίτυπα. (Τό τεύχος Νο 7 του Panterma, τυπώθηκε σε 5.800 αντίτυπα και από μερικά χρόνια δεν υπάρχει ούτε ένα).

Όσο λοιπόν τα "εκδοτικά" κρατιούνται σε μια "άντεργράουντ έκφραση", και δεν αποτελούν "προϊόν" για έμπορευματοποίηση (όπως γίνεται με την εκδοτική κεφαλαιοποίηση των εκδόσεων ΑΚΜΩΝ), έσως μερικές αισθητικές "ατέλειες" να μην παίζουν ρόλο, καθώς και μεταφραστικές ανισότητες μεταξύ μεταφραστών, όπως έγινε με τους πολλούς μεταφραστές του Panterma. Όταν όμως, διατίθενται μερικές εκατοντάδες χιλιάδες για μια τόσο καλέντυπη και φροντισμένη έκδοση που δεν αποτελεί υποπροϊόν σε μια μεταπρατική κοινωνία υποκουλτουριδίων και κουλτουριδίων, τότε, ο υπεύθυνος εκδότης θα πρέπει να έξετασει με προσοχή τους μεταφραστές, και να προσέχει σάν χειροῦργος, τις έκφράσεις του στη "Μιά διευκρίνιση". (Όσο για τις "έπιφανείς μαρξίζουσες προσωπικότητες" που άσολήθηκαν με την ποίηση του Γκίνζμπεργκ, αυτές θα ήταν πιο "συνεπές" να άφηναν τον νεόκοπο μεταπράτη Εύγένιο Άρανίτση, άδιάφορο και να έρριχναν όλες τις δυνάμεις στην άναζήτηση "καλών" και κατάλληλων μεταφραστών).—Όσο για τα κακέτυπα του "άγνωστου" περιοδικού, στη μάζα των νεοελλήνων, "ΟΖ", θα έπρεπε να μιλάει με περισσότερο προσοχή για τους "έπαγγελματίες άναρχικούς "άκτιβίστες", γιατί αν ο ίδιος μπόρεσε και "πέρασε" την έδεολογία του "κορακιού" που έπεσε πάνω στη καπιταλιστική περιουσία, ή όπως άλλοις θέλει να τό λέει ο ίδιος, αυτό τό όφείλει πάνω απ' όλα στον δρόμο, που τό άνοιξαν οι... έπαγγελματίες άναρχικοί άκτιβίστες που τόσο άγρια έρριξε, τόσο υποκειμενικά όσο και αντικειμενικά, όταν κάποτε ξεκίνησαν μια... συνεργασία για την σκοτομοιρασιά του "οικονομικού άφροῦ..."—

Έκείνος όμως που έσως είναι θύμα και έξω απ' τα νερά του είναι ο... μεταφρασ-

τής του "Άλλεν Γκίνζμπεργκ. Πρόκειται για έναν "φτηνό" περφεξιονίστα, εκ Πατρών που σπούδασε φιλολογία και σήμερα διδάσκει (;) ως "έμπορος λευκού πνεύματος" στο φροντιστήριο του άλλου "πασπαλισμένου με Έγγονόπουλο κι Έμπειρικό" έμπορου λευκού πνεύματος φροντιστή Άνδρέα Μπελεζίνη (τό... Άνδρέας τό προφέρω με άηδία, γιατί δεν τόγραψε ποτέ Άντρέας).

Νόμισε λοιπόν ο κ. Άρης Μπερλής, πως ή ιδιότητα του "φιλόλογου" θά του έδινε τό δικαίωμα να μπαίνει σ' όλα τα χωράφια, και να "σφαγιάζει..." με τις εύλογίες του Εύγενιου Άρανίτση, ποιητές όπως ο "Άλλεν Γκίνζμπεργκ.

Φυσικά ο Άρης Μπερλής υπήρξε διευθυντής σύνταξης του περιοδικού που εξέδιδε ο "προϊστάμενός" του και ιδιοκτήτης του φροντιστηρίου Άντρέας Μπελεζίνης, και που λέγονταν "ΣΠΕΙΡΑ", που ήθελε κι αυτό να παίξει κάποιο ήγετικό ρόλο στους ταλαιπωρημένους και καταδηγμένους από τό κατεστημένο ποιητές κι έκφραστές της αντιστασιακής γενιάς, (άφου όλοι είχαν χτυπήσει τις κατορηγμένες πόρτες, της Νέας Έστίας, της Εϋθύνης, της Συνέχειας, του Ήνιόχου κ.λ.π.). Σάν διευθυντής λοιπόν έπειδή "φιλοξενήθηκαν" από μισαλλόδοξία μερικοί "νέοι" άξιοι όπως ο Λευτέρης Πούλιος και παλιοί "πρόην" άξιοι όπως ο Νάνος Βαλαωρίτης, ν ό μ σ ε ότι άκούμπησε και τον κόλο της μητ γενιάς που για να την πλησιάσεις, θα πρέπει να έχεις μια κολοτριπίδα χοάνη, ή αρχίδια κάποιου διαμετρήματος και χωρίς έπιλογές...

Και πάλι δέ ν τό έχω με τον μεταφραστή γιατί αυτός — όπως και πολλοί άλλοι — τή δουλειά του θέλει να κάνει... (κι άς μή του βάζουν στο έξώφυλλο ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ). Έκείνος που τροφοδοτεί τή νεολαία με μια παραστρατημένη και άσχετη μετάφραση δεν είναι ο... φιλόλογος που δοκιμάζει, αλλά ο έκδοτής που κυκλοφορεί και διαθέτει αυτό τό βιβλίο με τήν κακή μετάφραση. (Έξ άλλου οι κακές μεταφράσεις των εκδόσεων ΑΚΜΩΝ έχουν άπασχολήσει ακόμα κι αυτό τό... ΑΝΤΙ... και παρ' όλη τήν άφρημένη ύποσχεση ότι άποσύρουν τό βιβλίο από τήν κυκλοφορία, υπάρχει ακόμα και πουλιέται — χωρίς ντροπή — και λέγεται: Η ΨΕΥΔΗΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΗ, του Τζόζεφ Γκάμπελ).

Θά μπορούσα να ήμουν, για ακόμα μια φορά ο... κακός της της περιόχης, αλλά τό παραδείγματα που βάζω και οι δημοσιεύσεις που παραθέτω, στο ποιήμα του Γκίνζμπεργκ: ΑΜΕΡΙΚΗ, με δικαιώνουν, χωρίς αυτό να σημαίνει τίποτα...

ΛΕΩΝ. ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ



# ΥΚΙΝΖΜΠΕΡΓΚ: ΠΑΡΑΤΗΡΩΤ ΜΙΑΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝ

Ο Ζάν-Ζάκ Λεμπέλ, ο πρώτος του μεταφραστής στα Γαλλικά, των κειμένων και των ποιημάτων του Γκίνζμπεργκ, πήρε την παρακάτω συνέντευξη-συνομιλία από τον Άλλεν Γκίνζμπεργκ, στο Lower East Side της Νέας Υόρκης, όπου ο Άλλεν κατοικεί, ανάμεσα στις λαϊκές συνοικίες του γκέττο.

— Όσο πιο σημείο ή ποίηση και η μέλετη στις μέρες μας έγιναν αντικειμενικές;

**Γκίνζμπεργκ:** Η σημερινή ποίηση δεν μπορεί παρά να προβάλλει θεωρίες περισσότερο ή λιγώτερο σωστές, προγράμματα ή πλάνα συνόλου. Η ποίηση μου επιτρέπει ακόμα να εισδύω στην πιο έσωτερική μου επιθετικότητα, στις πιο κοντινές μου ενασχολήσεις, την πραγματική μου άγνοια, γι' αυτά που συμβαίνουν καθημερινά γύρω μου, μου χρησιμεύει επίσης για μία έσωτερική βυθομέτρηση των αίσθηματικών αντιδράσεων. Με την ποίησή μου εξερευνώ τη συνείδησή μου και έτσι αναγκάζομαι να στραφώ σ' ένα σύνολο σκέψεων. Η μελέτη επίσης όλων αυτών, ανιχνεύει την επίθεση, τα πάθος και την άγνοια που σε αναλογιά με το Βουδιστικό μου ζέν, διαμορφώνουν το έγώ μου. Αυτές οι δύο τεχνικές ξεσηκώνουν την αυθόρμητη νοοτροπία και μας επιτρέπουν να παρατηρούμε την πορεία της σκέψης. Ανιχνεύω τα πάθη και την επιθετικότητα, που εμφανίζονται μπροστά μου την ώρα που γράφω στο τραπέζι μου και τη στιγμή που κατατρέχομαι απ' αυτά. Ένώ οι πραγματικές μου συγχίσεις, έτσι ακαθόριστες, κι' αυτόματα ανεβαίνουν στην επιφάνεια.

Τό ίδιο τό ποιήμα έρχεται σάν είδος δευτερευόν, γεννημένο απ' τό παραπάνω προτσές, χρησιμεύει επίσης νά υπενθυμίσει στους αναγνώστες ή τούς άκροατές ότι αυτό τό "ταξίδι" δέν τούς είναι ξένο, άγνωστο.

Μερικοί άμερικάνοι ποιητές πού κατέληξαν στην δική μου έκφραση, και βγήκαν στην σκηνή αυτόσχεδιάζοντας και τραγουδώντας, τό κάνουν σάν μία έκφραση πού ξεφεύγει μέ την άναπνοή της διμιλίας και έρχεται απ'τή συνείδηση της ίδιας της ζωϊκής άναπνοής, πού άκουμπά μία πρακτική επιφάνεια, όχι άπόλυτα μυστικιστική, όπως αυτή της ήσυχίας των Ίμαλαΐων πού ξεπνάνει αυτό πού περνάνει άπό μπροστά μας, και γύρω μας, ένώ ταυτόχρονα γίνεται και μέσα μας. Πρόκειται για μία κατάσταση παρόντος πού θέλει νά κόψει τίς υπάρχουσες μορφές σκέψεις. Μερικοί θέλουν νά φαντάζονται πώς υπάρχει ένας μεγάλος θεός πού φέρνει την ευθύνη για τό υπάρχον σύμπαν. Δέν άνήκω σ' αυτήν τη περίπτωση, αλλά ούτε και σ' αυτήν του Γουίλλιαμ Μπλαϊνκ, πού έχει δείξει στα έργα του "Tiger, Tiger" πού άφήνει νά φαίνεται ως πιο σημείο αυτή ή θεϊκή ευθύνη μας άνήκει.

Γιά ν' αρχίσουμε, πρέπει νά διαλύσουμε την θολή έγκεντρική παραίτηση. Αυτό δέν είναι δουλειά των κυβερνήσεων, ούτε των πολιτικών. Αυτό μπορεί νάναι δουλειά του ποιητή, του καλλιτέχνη ή όποιουδήποτε πού πρακτικά έκφράζεται μέ τη μελέτη και τόν στοχασμό. Καθένας θά πρέπει για την άφελεια του έαυτού

του νά ξαναέβει στην κατασκευή της δημιουργίας του, πριν νά την εκποιήσει σέ ποίηση, μουσική, διαλέξεις, γραφτά. Άποστιγματίζομαι άπό μόρφες και σκέψεις πού στερεοποιούνται στόν καθένα μας. Η λέξη "έμπνευση" έδω, άναγεται στην άναπνοή. Η πρακτική του στοχασμού, όπως μία άληθινή ποίηση μας προτείνει νά προσγειωθούμε, νά βάλουμε ένα τέλος στα μεγάλα παρανοϊκά ταξίδια και νά χτίσουμε ένα νέο πνεύμα πάνω στό σώμα ενός ένδιάμεσου έδαφους ξαναγυρίζοντας στη βάση της ζωϊκότητας δηλαδή στην άναπνοή.

Τό μελετά κανείς είναι νά παρατηρεί την διαμόρφωση της σκέψης ταυτόχρονα μέ την άναπνοή και μετά νά την χαλαρώνει χωρίς νά έχει επιπλοκές, ούτε νά την άποκρυσταλλώνει, χωρίς νά ταυτίζει τόν έαυτό του μ' αυτήν, χωρίς νά την άποβάλλει, ένώ θά την άφήνει ν' ακολουθήσει τό δρόμο της. Χωρίς τό τίποτα κά-νουμε "κάτι" μέ τίς φαντασιώσεις μας. Δέν βλέπω πώς άλλοιως μπορεί κανείς νά φτάσει στην κατάσταση του ξυπνήματος χωρίς ν' άφεθεί στην πρέζα. Χωρίς ν' άποστιγματιστεί απ' την προβολή του έαυτού του. Αυτή ή πρακτική της ποίησης είναι κατά κάποιο τρόπο γαλλικής έμπνευσης άφου ό' Απολλυναίρ και ό' Άρτώ ύψήξαν μεταξύ των πρώτων μοντέρνων στό νά προτιμήσουν τό μέτρο της άναπνοής άπ' τη μηχανιστική μετρική...

— Ζήσατε στό Παρίσι τό 1958 (;) ό Γκρέγορ Κόρσο, ό Πήτερ Όρλόφσκυ, ό Γουίλλιαμ Μπάροουζ, ό Χάρολντ Νόρς και σύ,

## ΟΙ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ ΑΜΕΡΙΚΗ

### ΤΟΥ ΠΟΥΛΙΚΑΚΟΥ

Άλλεν Γκίνζμπεργκ

ΑΜΕΡΙΚΗ

μετάφραση: Δημήτρη Πουλικάκου (1963)

Άμερική στάδωσα όλα και τώρα δέν είμαι τίποτα.

Άμερική δύο δολλάρια και είκοσιεφτά σένς 17

Ιανουαρίου 1956

Δέν μπορώ νά υποφέρω τό ίδιο μου τό μυαλό.

Άμερική πότε θά πάψουμε τόν ανθρώπινο πόλεμο;

Άει γαμήσου μέ την άτομική σου κόμπα.

Δέν αίσθάνομαι καλά άσε με ήσυχο.

Δέν θά γράψω τό ποιήμα μου ώσπου νάρθω στα σωστά μου

Άμερική πότε θά είσαι άγγελική;

Πότε θά βγάλεις τά ρούχα σου;

Πότε θά κυτταχθείς μέσ' άπ' τόν τάφο;

Πότε θά γίνεις άντάξια του ενός έκατομμυρίου

Τροτιστών σου.

Άμερική γιατί είναι οι βιβλιοθήκες σου γεμάτες δάκρυα;

Άμερική πότε θά στείλεις τ' αύγά σου στις Ίνδιες

Έχω άηδιάσει μέ τίς έξωφρενικές άπαιτήσεις σου.

Πότε θά μπορέσω νά πάω στην αγορά και ν' αγοράσω

ό,τι χρειάζομαι μέ την όμορφιά μου;

Άμερική στό κάτω-κάτω έσύ κι' έγώ είμαστε τέλειοι όχι τό υπερπέραν.

Τίς μηχανές σου δέν τίς άντέχω.

Μ' έκανες νά θέλω νά γίνω άγιος.

Πρέπει νά υπάρχει κάποιος άλλος τρόπος νά λύσουμε αυτή τη διαφορά.

Ό Μπάροουζ είναι στην Ταγγέρη δέν νομίζω νά γυρίσει πίσω, είναι φρίκη.

Μας παριστάνεις τόν μπαμπούλα ή μήπως είναι καμιά φάρσα;

Προσπαθώ νά πω αυτό πού θέλω.

Άρνούμαι νά εγκαταλείψω την έμμονη ιδέα μου.

Άμερική σταμάτα νά σπρώχνεις έξω τί κάνω.

Άμερική πέφτουν τά λουλούδια απ' τίς δαμασκηνιές.

Δέν έχω διαβάσει έφημερίδες μήνες τώρα, κάθε μέρα κάποιος δικάζεται για φόνο.

Άμερική νοιώθω αίσθηματικός για τούς WOBBLIES.

Άμερική-μικρός ήμουνα κομμουνιστής, δέν λυπάμαι. Καπνίζω μαριχουάνα μέ κάθε εύκαιρία.

Κάθομαι σπíti μου μέρες όλόκληρες και κυττάζω τά τριάντα φύλλα στό ντουλάπι.

Όταν πηγαίνω στό CHINATOWN μεθάω μά δέν συνουσιάζομαι.

Τόχω πάρει άπόφαση θάχουμε φασαρίες.

Έπρεπε νά μέ δείς νά διαβάζω Μάρξ.

Ό ψυχαναλυτής μου λέει πώς έχω άπόλυτο δίκιο.

Δέ θά πω τό Πάτερ ήμών.

Έχω έννοράσεις μυστικιστού και δέχομαι κοσμικές δονήσεις.

Άμερική δέν σούχω πει ακόμα τί έκανες στό θεϊο Μάρξ όταν ήρθε απ' τη Ρωσία.

Άπευθύνομαι σ' έσένα.

Θ' άφήσεις την αίσθηματική σου ζωή νά την έλέγχει τό περιοδικό "TIME".

Είμαι παθιασμένος μέ τό περιοδικό "TIME".

Τό διαβάζω κάθε βδομάδα.

Τό έξωφυλλό του μέ κυττάει κάθε φορά πού ξεγλυστράω μπροστά άπό τό γωνιακό ζαχαροπλαστείο.

Τό διαβάζω στό ύπόγειο της Δημόσιας Βιβλιοθήκης στό Μπέρκλεϋ.

Πάντα μου μιλάει για ευθύνες. Οι επιχειρηματίες είναι σοβαροί.

Οι κινηματογραφικοί παραγωγοί είναι σοβαροί. Όλοι είναι σοβαροί εκτός άπό μένα.

Μου φαίνεται πώς έγώ είμαι ή Άμερική.

Μιλώ στόν έαυτό μου πάλι.

Η Άσία ξεσηκώνεται έναντίον μου.

Έχω λιγώτερη έλπίδα επιτυχίας κι' άπό έναν φουκαρά Κινέζο.

Καλά θά κάνω νά λάβω ύπ' όψη μου τούς έθνικούς πόρους.

Οι έθνικοί μου πόροι άποτελούνται άπό δύο τσιγάρα μαριχουάνας, έκατομμύρια γεννητικά όργανα, μία μη έκδώσιμη ιδιωτική λογοτεχνία πού τρέχει 1400 μίλια την ώρα και είκοσι έφτά χιλιάδες τρελλοκομετα.

Δέ λέω τίποτα για τίς φυλακές μου, ούτε για τά έκατομμύρια των στερημένων πού ζούνε μέσ' τίς γλάστρες μου κάτω άπό τό φως πεντακοσίων ήλιων.

Έκλεισα τά μπορντέλλα της Γαλλίας, τώρα είναι ή σειρά της Ταγγέρης.



# ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑΣ

στό "Μπήτ 'Οτέλ" της οδού Ζιτλκέρ, σέ  
μιά περίοδο πολύ παραγωγική γιά δλους.  
Σέ τί όφείλονταν ή τωρινή σας καί ή  
μετέπειτα άπ'αυτήν τήν Παρισινή  
περίοδο άπομόνωση;

**Γκίνζμπεργκ:** Δέν μιλούσαμε πιά τά Γαλ-  
κά.Είχαμε λίγες έπαφές  
μερικές φορές πολύ σύντομες,τό τόν  
"Έξω κόσμος".Συνάντησα,παρ'όλα αυτά τόν  
Μισώ,τόν Τζαρά,τό Σεραζί Λούκα,τόν ΥΒ  
Μπονφού.Άλληλογράφισα μέ τόν Άντρέ  
Μπρετόν,άλλά δέν έφτασα στό επίπεδο  
νά διαβάσω τό γράμμα του(Ήταν μικρή  
σέ έκταση καί μέ βιολετί μελάνι...)Δέ  
μπόρεσα νά πάω σ'ένα ραντεβοϋ πού μοϋ  
είχε όρίσει αυτός.Σέ αντίθεση ή μαγ-  
νητοταινία ενός κομματιοϋ τοϋ ραδιο-  
φώνου μέ τόν τίτλο "Γιά νά τελειώνουμε  
μέ τήν κρίση τοϋ Θεοϋ",όπου άκούγονταν  
οί φωνές τοϋ Άντονέν Άρτώ,τοϋ Ροζέ  
Μπλέν καί τοϋ Μαρία Καζανέ,πού ένα του  
βιβλίο μοϋ δώρησε....., εκείνη τήν  
έποχή είχε μεγάλη κυκλοφορία μεταξύ  
τών άμερικάνων ποιητών.Αυτή ή έκπομπή  
είχε ένα σπουδαίο στόχο,προπάντων στή  
παρουσίαση τοϋ Λίβινγκ θήατερ,Ντιάνα  
ντι Πρίμα καί τοϋ Λερούά Τζόνς.Ο Φερ-  
λιγκέττι ποιητής κι'έκδότης της γενι-  
ας μπήτ (City Lights Editions)δημο-  
σίευσε άργότερα μιά μετάφραση αυτοϋ  
τοϋ κειμένου τοϋ Άρτώ,πού είχε πάνω  
μας μιά πολύ μεγάλη άπήχηση.Άπ'τήν  
άλλη πλευρά,ό Μπάροουζ κι'έγώ έπισ-  
κεπτόμασταν διάφορους γάλλους ποιητές.  
Τόν Ζενέ τόν συνάντησα δέκα χρόνια άρ-  
γότερα.Στό Σικάγο έκτός άπό έκδηλώσεις  
ένάντια στόν πόλεμο τοϋ Βιετνάμ,μέ τήν

εύκαιρία τοϋ Συνεδριοϋ τοϋ Κόμματος  
τών Δημοκρατικών, ό Μπάροουζ,ό ΜΕΓΙΑ  
ό Σουτέρν, ό Ζενέ κι'έγώ,Ξαναβρεθήκαμε  
Τά δακρυγόνα καί οί Άστυνομικές δυνά-  
μεις κυριαρχούσαν τήν έποχή εκείνη.  
Είναι εκεί πού τραγούδισα γιά πρώτη  
στό κοινό,τραγούδια τοϋ Γουίλλιαμ  
Μπλαίηκ.

—Στή θέση σου, καί στή δεκαετία τοϋ  
1960, ό Μπόμπ Ντύλαν, σέ στιγμές έμ-  
νευσης τραγοδούσε τούς στίχους σου,  
έχοντας φοβερές έπιδράσεις άπ'τή γενιά  
σου—τών μπήτ—άπ' τήν όποία ό Τζάκ  
Κέρουακ συνεχώς υπενθύμιζε ότι ή λέξη  
beat προέρχεται όχο μόνο άπ'τό Beatitu-  
de=μακαριότητα άλλά άπό beat,παράγωγο  
τοϋ ρυθμικοϋ μέρους της τζάτζ,τοϋ πό-  
νου άπό χτυπήματα καί τήν κούραση τών  
παλιών τραγουδιστών τοϋ μπλούζ.



Deasin de David Levine, C. Opera-Mundi.

**Γκίνζμπεργκ:** Ή βασική επίδραση της γε-  
νιάς τών μπήτ (όπως τήν  
υπογράμμισε ό Άραμ Σαρογιάν στό βιβ-  
λίο του γιά τόν τόν Λοϋ Βάϊς)δέν έχει  
σχέση μέ τήν πολιτική,τήν έξέγερση τήν  
επανάσταση,τήν άγριότητα,τά μακριά  
μαλλιά,τίς πινέξες μέσα στά στρώματα,  
τό LSD,τήν τρέλλα,τήν όμοφυλοφιλία,  
τήν ύστερία,τήν άποκάλυψη κ.λ.π.Τό πιό  
ένδιαφέρον ήταν καί είναι ή φιλία,ή  
γλυκύτητα,ή άγάπη ανάμεσα στους φοιτη-  
τές.Ο τύπος της συναδελφικότητας καί  
της στοργής πού μάς ένωνε μεταξύ μας  
—Κέρουακ,Σνάϊντερ,Κόρσο,Νήλ Κάσσιντυ,  
Μπάροουζ,Βάϊς καί έμένα άντιστέκονταν  
στήν έπιθετικότητα καί στήν κακοκεφιά,  
χακτηριστικό φιλολογικοϋ καί πανεπι-  
στημιακοϋ κύκλου,πού έξ άλλου μάς εί-  
χαν άπομακρύνει—γιά νά μήν πω πετάξει  
Ο Κέρουακ γιά παράδειγμα,πού είναι

## ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ

Ή φιλοδοξία μου είναι νά γίνω πρόεδρος άν καί  
καθολικός.  
Άμερική πώς μπορώ νά γράψω μιά ιερή λιτανεία  
μέσα στή χαζομάρα σου;  
Θά συνεχίσω σάν τόν Χένρυ Φόρντ,οί στροφές μου  
είναι τόσο υποκειμενικές όσο καί τ'αυτοκίνη-  
τά σου κι'άκόμη περισσότερο γιατί οί δικές  
μου έχουν φύλο.  
Άμερική θά σοϋ πουλήσω στροφές 2.500 δολλάρια  
τό κομμάτι καί 500 προκαταβολή γιά τήν  
παλιά σου στροφή.  
Άμερική άφησε έλεύθερο τόν Tom Mooney.  
Άμερική σώσε τούς Ισπανούς δημοκρατικούς.  
Άμερική ό Σάκκο κι'ό Βαντσέττι δέν πρέπει  
νά πεθάνουν.  
Άμερική είμαι τά παιδιά τοϋ Scottsborg.  
Άμερική όταν είμουνα έφτά χρονών,ή μαμά μου μέ  
πήγαινε σέ συνεδριάσεις κομμουνιστικών πυρή-  
νων,όπου μάς πουλούσανε στραγάλια,τή χούφτα  
μιά πεντάρα καί οί λόγοι ήταν τζάμπα,όλοι  
ήταν άγγελικοί καί γεμάτοι αίσθηματισμό γιά  
τούς εργάτες,ήταν όλα ένθουσιώδη δέν είχα  
ιδέα τί ώρατο πράμμα ήταν τό κόμμα στά 1935,  
ό Scott Nearing ήταν ένας ώρατος γέρος άλη-  
θινός άντρας,ή Γιαγιά Bloor μ'έκανε νά κλάψω,  
είδα μιά φορά τόν Israel Alter άπό κοντά.Ο-  
λοι τους θά πρέπει νάταν κατάσκοποι.  
Άμερική δέν θέλεις σοβαρά νά πās στόν πόλεμο.  
Άμερική φαίνεται αυτοί οί Ρώσοι.  
Αυτοί οί Ρώσοι,αυτοί οί Ρώσοι καί οί Κινέζοι.Κι'  
αυτοί οί Ρώσοι.  
Αυτή ή Ρωσία θέλει νά μάς φάει ζωντανούς.Αυτή  
πού λύσσαξε γιά δύναμη θέλει νά βγάλει τ'  
αυτοκίνητά μας έξω άπ'τά γκαράζια μας.  
Αυτή θέλει ν'άρπάξει τό Σικάγο.Αυτή χρειάζεται  
ένα κόκκινο Readers Digest.Αυτή θέλει νά έρ-  
γοστάσια τών αυτοκινήτων μας στή Σιβηρία.  
Αυτή ή μεγάλη γραφειοκρατία νά έκμεταλλεύεται  
τά βενζινάδικά μας.  
Αυτό όχι καλό.Άγκ:Αυτό μάθει Ινδιάνους διαβά-  
ζει.Αυτό χρειάζεται με-γά-λο μαυρο νέγρο.Α:  
Αυτή θά μάς κάνει νά δουλεύουμε δεκάξη ώρες  
τή μέρα.Βοήθεια!  
Άμερική αυτό είναι πολύ σοβαρό.  
Άμερική αυτή είναι ή έντύπωση πού έχω όταν  
κυττάζω τήν τηλεόραση.  
Άμερική είναι σωστό αυτό;

Καλλίτερα θά κάνω νά στρωθώ κάτω στή δουλειά.  
Είναι άλήθεια ότι δέν θέλω νά καταταγώ στό  
στρατό,ούτε νά γυρίζω τόνους σ'έργοστάσια  
έξαρτημάτων άκριβείας,έχω μυωπία καί είμαι  
ψυχοπαθής ούτως ή άλλως.  
Άμερική βάζω τόν άδερφίστικο ώμο μου στόν τρο  
τόν τροχό.

μετάφραση:δημήτρη Πουλικάκου

Wobblies: Άριστεροϋ συνδικαλιστές άπ'τό 1905 ως τό 1930.-  
Tom Mooney:Συνδικαλιστής ήγέτης πούμενε χρόνια φυλακή.  
Sacco—Vancetti: Άναρχικοί πού έκτελέστηκαν,ένώ ή ύπόθεσή  
τους εξακολουθεϋ νά παραμένει άνεξιχνύστη  
Παιδιά τοϋ Scottsborg: Έννεά νεκροί νέγροι πού καταδικά-  
στηκαν τό 1931 σέ θάνατο χωρίς νά έκτελεσ-  
τοϋν,γιά τόν βιασμό μιās λευκής έλευθε-  
ρίων ήθών.  
Scott Nearing:Σοσιαλιστής-οικονομολόγος τοϋ παλιοϋ καιροϋ.  
Γιαγιά Bloor: Γυναίκα-άγωνίστρια της έποχής 1920.  
Israel Amter: Ήγέτης τοϋ Κομμουνιστικοϋ κινήματος στά  
1923.-

\*ή μετάφραση αυτή τοϋ Δημήτρη Πουλικάκου πρωτοδημοσιεύτη-  
κε τό 1963 στό περιοδικό "ΠΑΛΙ",καί επαναδημοσιεύτηκε  
μέσα στή χούντα,τό καλοκαίρι τοϋ 1974.στό περιοδικό πού έ-  
ξέδιδε ό Λεωνίδας Χρηστάκης,Pandema No 7.-

## της μαστορακη

### ΑΜΕΡΙΚΗ

Άμερική, σοϋ τά 'δωσα όλοι καί πιά δέν είμαι τίποτα.  
Άμερική, δυό δολλάρια καί είκοσιφτά σέντσι, 17 τοϋ Γε-  
νάρη 1956.  
Δέν μπορώ νά χωνέψω ούτε τη σκέψη μου.  
Άμερική, τότε θά βάλουμε τέλος στόν πόλεμο τών ανθρώ-  
πων;  
Άντε άταπώσου μέ τήν άτομοδόμια σου.  
Δέν είμαι οτις καλές μου, μη μοϋ κολλās.  
Άν δέ μοϋ 'ρθει έπει δέ θά γράψω τό ποίημα μου.  
Άμερική, τότε θά γίνεις άγγελική;  
Πότε θά πετάξεις τά ρούχα σου;  
Πότε θά κοιτάξεις τόν έαυτό σου μέσα άπό 'να τάφο;  
Πότε θά γίνεις άντάξια τοϋ ενός έκατομμυρίου τρεποκι-  
στών σου;



# ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

πολύ θαυμασμένος στην Εύρωπη, ήταν πολύ χτυπημένος απ' την αμερικάνικη λογοτεχνική κριτική με μιιά τρομερή κι' άδικαιο λόγητη κακία. Αυτό τόν άρρώστησε. Προς τό τέλος έπινε πολύ. Υπέφερε έπειδή καταλάβαινε ότι ή καρδιά της αμερικής ήταν σκληρή, κι' ότι ή μεγάλη του προσφορά καλωσύνης, ήταν παραπεταμένη. Μεταξύ των νέων σύγχρονων ποιητών, έπηρεασμένων απ' την μπήτ γενιά είναι ο Μπόμπυ Μιέρ, Νταϊνβιντ Κόουπ και κυρίως ο "Αντλερ, πού έξ αιτίας της ντροπαλότητάς του δέν έχει ακόμα έκδοθεί, ούτε στην "Αμερική, παρά τό ότι είναι ο ποιητής ενός μεγάλου ποιήματος πού θεωρώ σαν ένναπ' τά καλύτερα πού έχουν γραφτεί τά τελευταία χρόνια. Αυτό σημαίνει ότι οι Γάλλοι άναγνώστες γνωρίζουν τη δουλειά των προηγούμενων γενιών: αλήθεια το Σάφλ Ρεζνίκωφ (Ισος με τόν Πάουντ), Γουίλλιαμ Κάρλος Γουίλλιαμς, Φράνκ "Ο Χάρα, Τζών "Ασπερυ, "Ανν Βάλνταν, Φίλιπ Λαμαντία.

Βασικά όλη ή αμερικάνικη ποιητική παραγωγή — τέρφσταιν — δέν είναι αύτης της ποιότητας. "Ας προφυλακτούμε απ' τίς άναμίξεις. Τί κοινό ύπάρχει άνάμεσα στό Βουδδιστικό κίνημα, πιδ συγκεκριμένα στόν άνορθόδοξο ταντρισμό, πού άναφέρει τά στόν Μιλάρéπα, πού ζωντανεύει στό "Ινστιτούτο Νωρόπα (όδός διδάσκει), στό Κολοράντο, και στη τωρινή πληθώρα νεοχριστιανικών ή νεο-ανατολικών αίρέσεων σέ σχέση με τό "Ισλαμικό δλοκλήρωμα ή την έκκλησία της Παγκόσμιας "Ενωποίησης, τοϋ "σεβασμιότατου" Μούν; "Η ύπερφυσικοί παρατηρητές και οι καταπιεσμένοι δημοσιογράφοι έχουν μιιά τάση νά τούς βάζουν όλους στόν ίδιο σάκκο.

**Γκίνζμπεργκ:** Δέν ύπάρχει πραγματική σχέση παρά μόνο άνάμεσα σ' εκείνους πού ήθελαν και θέλουν νά οδηγήσουν τόν κόσμο σέ μιιά συλλογική αυτοκτονία, όπως οι Νίξον, οι Μάνσον, οι έπαδοί τοϋ πυρηνικού συνόλου, οι Τζίμ Τζόουνς. "Η ψυχομεταφορά, όπως την έφαρμόζουμε έμείς στην Νωρόπα, αντίθετα οδηγεί στη διάλυση των ψευδαισθήσεων και στό ξεπέραςμα της ύστερίας. "Ο Μούν ήταν ένας θερμός όπαδός τοϋ Νίξον και

όχι δικός μας. Στη φάρμα πού ζούμε ο Πήτερ "Ορλόφσκυ κι' έγώ, έχουμε έγκαταστήσει ένα μηχανήμα, πού μάς δίνει ήλεκτρισμό απ' τόν άνεμο. Είναι ένα μηδέν σέ σύγκριση με τίς γιγάντιες βιομηχανίες, πυρηνικές ή πετροχημικές, αλλά πρέπει ν' άρχίσουμε νά άποτιξινωνόμαστε απ' τά δηλητήριά τους. Τό 1956 έγραφα στό Howl:

ΟΥΡΛΙΑΧΤΟ: (άπόσπασμα)

"Ο Μολώχ πού ή αγάπη του είναι άτέλειωτη πέτρα και λάδι.  
"Ο Μολώχ πού ή ψηχή του είναι ήλεκτρικό και τράπεζες.  
"Ο Μολώχ πού ή φτώχεια του είναι τό φάσμα της μεγαλοφυίας.  
"Ο Μολώχ πού ή μοίρα του είναι ένα σύννεφο ύδρογόνου χωρίς φύλο:  
    απ' τη μετάφραση της Τζ. Μαστοράκη.

Δέν έξω άν ή λύση πού παρουσιάζω είναι ή σωστή, βεβαιώνω μόνο ότι τό πρόβλημα της ένέργειας πρέπει νά τό ξανασκεφθούμε απ' την άρχή. Τό πετροχημικό και πυρηνικό άξίωμα δέν ξανατέθηκε ποτέ σέ έρώτημα, ούτε από καπιταλιστικά, ούτε από κομμουνιστικά προγράμματα. Όλες οι πολιτικές, όλες οι οικονομικές προβλέψεις βασίζονται σ' αυτό τό άξίωμα. Όλοι οι προγραμματιστές σκέφτονται με όρους της Κυβερμητικής και των ήλεκτρονικών. Δηλ. μ' ένα λεξιλόγιο ύπολογιστικής μηχανής πού άνάγει κάθε πρόβλημα σ' ένα λογικό συμβολικό διημέρες πού άναπαράγεται στό άπειρον. Αύτοί οι ειδικοί δέν μπορούν νά σκεφθούν άλλοις μιιά και οι ίδιοι έχουν μεταβληθεί σέ μανιχαϊστικές μηχανές. Στίς Η.Π.Α. ή έπιθυμία νά είναι ή πρώτη δύναμη στόν κόσμο... έχουν φτάσει σ' ένα σημείον πού δέν μπορούν νά κάνουν πίσω. Είμαστε όλοι προπονημένοι σ' αυτήν την κούρσα τοϋ μαζέματος. Όλοι είναι οι "γιάνκηδες" της έξουσίας. Όλοι θέλουν νά έχουν σκλάβους ρομπότ πού θά δουλεύουν στίς θέσεις τους, όπως μέσα στό μυθιστόρημα τοϋ "Ιλ "Ανταμ: Τό μέλλον της Εύας.  
"Η τεμπελιά είναι γενική, όλοι θέλουν

άπλως νά πατάνε ένα κουμπί για νά άπολαμβάνουν την άπόλυτη έξουσία, την αιώνια ζωή και για νά άπολαμβάνουν τό θάμα της τηλεόρασης.

— "Η γενική ρομποτοποίηση με τό τέχνασμα όπτικά μιστοϋ (σύμφωνα με τη λέξη τοϋ ποιητή απ' τό Κεμπέκ Σόλ) όπως την είχες περιγράψει στό έργο σου "Τ.Υ. Baby", πραγματοποιήθηκε; "Ο Κίνγκ-Κόνγκ, τοϋ όποίου ή πρώτη έκδοση έγινε τό 1933, χρονιά πού πήρε την έξουσία ο Χίτλερ, θά ήταν τό τέλειο παράδειγμα μιιάς φομικής παρανόησης χωμένης στό δέρμα ενός τερατώδη ήρωα;

**Γκίνζμπεργκ:** "Ο Μπάροουζ, στό μυθιστόρημά του "Nova expres" σχημάτισε την ύπόθεση μιιάς άποφασιστικής προσπάθειας (απ' τίς πολυεθνικές πετροχημικές και πυρηνικές, εταιρίες) νά λεηλατήσουν τόν πλανήτη. Όσο για μένα παρατηρώ τ' άποτελέσματα της αυτοκτονημένης ψυχολογίας των προγραμματιστών και των στρατιωτικών όλων των έθνών, πού έπιμένουν νά συγκεντρώνουν και νά μονοπωλούν την έξουσία. Οι βιομηχανικές δυνάμεις θέλουν ακόμα νά αύξήσουν και όχι νά μειώσουν τά στρατηγικά πυρηνικά όπλα για ν' άντιμετωπίσουν φανταστικούς έχθρούς. Μιλώ για αυτό τό παρανοϊκό σκαρφάωμα στό "Plutonian Ode" — τό τελευταίο μου ποιήμα. Είναι αυτό πού τό πεντάγωνο όνομάζει "μιιά έπανάσταση στην πυρηνική στρατηγική": οι άμερικάνοι και οι ρώσοι σέ μιιά περίπτωση πυρηνικού πολέμου, θά έκαναν μιιά άνταλλαγή εκατοντάδων εκατομμυρίων πτωμάτων. Αυτό είναι τό στρατηγικό κέντρο γύρω απ' τό όποιο περιστρέφονται οι αμερικάνικες και οι ρώσικες μελέτες της οίκονομίας (τό μεγαλύτερο μέρος των έξόδων τους είναι γ-ά μιιά πολεμική και παραπολεμική περίπτωση). Δέν είναι άκριβώς αυτό πού θά μπορούσαμε νά όνομάσουμε μιιά ύγιής κατάσταση.

— Τί πιανότητα έναλλακτική ύπάρχει στην αυτοκτονική πολιτική, των

## ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ

"Αμερική, γιατί γεμίσαν δάκρυα οι βιβλιοθήκες σου;  
"Αμερική, τότε θα στέλνεις τ' αυγά σου στις "Ινδίες;  
Σιχάθηκα τις θεοπάλαβες απαιτήσεις σου.  
Πότε θα μπορέσω νά πω σ' ένα σουπερ μάρκετ και ν' αγοράσω με τ' αλάτι μου, τι τραβάει ή ψυχή μου;  
"Αμερική, στο κάτω κάτω έμεις είμαστε τέλειοι, έσύ κι' έγώ, κι' όχι ο κόσμος πού θά 'ρθει.  
Οι μηχανές σου μου πέφτουνε πολλές.  
Μ' έκανες νά θέλω ν' αγιάσω.  
Πρέπει νά ύπάρχει κι' άλλος τρόπος νά λύσουμε τις διαφορές μας.  
"Ο Μπάροουζ είναι στην Ταγγέρη, θαρρώ πως δέ θά ξαναγυρίσει, κακό σημάδι.  
Μαγειρεύεις και σ' τίποτα κακό, ή είναι και τοϋτο κάποιος λογής φάρσα;  
"Αρνούμαι νά παραιτηθώ απ' την έμμηνη ιδέα μου.  
"Αμερική, μη με ζορίζεις, ξέρω τι κάνω.  
"Αμερική, πέφτουνε τ' αλουλούδια της δαμασκηνιάς.  
"Εχω μήνες νά διαβάσω έφημερίδα, καθεμέρια κάποιος δικάζεται για φόνο.  
"Αμερική, έχω μεγάλη άδυναμία στους Γουόμπλς.  
"Αμερική, παιδι ήμουν κομμουνιστής, δέ λυπάμαι για αυτό.  
Κατινίζω μαριχουάνα με κάθε ευκαιρία.  
Κάθομαι σ'ίτι μου μέρες όλόκληρες με τ' μάτια καρφωμένα σ'α τριανταφυλλάκια τοϋ ντουλαπιού.  
"Όταν πηγαίνω στό Τσάινταουν μεθάω αλλά δέν πάω με άντρες.  
Τό 'χω πάρει άπόφαση, θά 'χουμε φασαρίες.  
Θά 'πρεπε νά μ' έβλεπες νά διαβάζω Μάρξ.  
"Ο νυχναυτής μου πιστεύει πως έχω δικίο πέρα για πέρα.  
Δέ θά πω τό Πατερνηών.  
"Εχω μυστικά δράματα και κοσμικές δονήσεις.  
"Αμερική δέ σου είπα ακόμα τί έκανες στό θείο Μάξ όταν γύρισε απ' τη Ρωσία.  
Σ' σένα μιλάω.  
Θ' αφήσεις τό «Τάμ» νά ποδοπατήσει την αισθηματική σου ζωή;  
Είμαι σιλάδος τοϋ «Τάμ».  
Τό διαβάζω κάθε δομάδα.  
Τ' έξωφύλλό του με καρφώνει με τ' μάτια κάθε πού κάνω νά ξεγλιστρήσω δίπλα απ' τό γωνιακό ψυκατζίδικο.  
Τό διαβάζω στό Ισόγειο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης τοϋ Μπέρκλεϋ.  
Πάντα μού μιλάει για εύθνη. Οι έπιχειρηματίες είναι σοβαροί. Οι κινηματογραφικοί παραγωγοί είναι σοβαροί.

"Όλοι τους είναι σοβαροί εκτός από μένα.  
Μου κατεβαίνει τότε ή ιδέα πως έγώ είμαι ή "Αμερική. Πάλι μιλάω μονάχος μου.  
"Η "Ασία όρθώνεται εναντίον μου.  
Δέν έχω ούτε την πιθανότητα ενός κινήσου.  
Καλύτερα νά λογαριάσω τους έθνικούς μου πόρους.  
Οι έθνικοί μου πόροι άποτελούνται από δυό μασούρια μαριχουάνα εκατομμύρια γεννητικά όργανα και ιδιωτική λογοτεχνία πού δέν μπορεί νά τυπωθεί και τρέχει με χίλια τετρακόσια μίλια την ώρα και είκοσπέντε χιλιάδες τρελάδικα.  
Δέ λέω κουδέντα για τις φυλακές μου ούτε για τ' εκατομμύρια των άδικημένων πού ζουν στίς γλάστρες μου κάτω απ' τό φως πεντακοσίων ήλιων.  
"Εκλεισα τ'α μπορντέλα της Γαλλίας. Σειρά έχει τώρα ή Ταγγέρη.  
Φιλοδοξώ νά γίνω πρόεδρος κι' ας είμαι καθολικός.  
"Αμερική, πως μπορώ νά γράψω μιιά ίερή λιτανεία μέσα στη δλακεία πού με τριγυρίζει;  
Θά συνεχίσω σαν τόν Χένρυ Φόρντ, οι στρόφες μου είναι τό ίδιο άτομικές σαν τ' αυτοκίνητά του, μόνο πού είναι όλες διαφορετικών φύλων.  
"Αμερική, θά σου πουλήσω τις στρόφες μου δυόμιση χιλιάδες δολάρια τό κομμάτι με προκαταβολή πεντακόσια δολάρια για την παλιά σου στρόφη.  
"Αμερική, έλευθέρωσε τόν Τόμ Μούνεϋ.  
"Αμερική, προστάτεψε τους "Ισπανούς δημοκράτες.  
"Αμερική, ο Σάκκο κι' ο Βαντσέτι δέν πρέπει νά πεθάνουν.  
"Αμερική, έγώ είμαι τ'α παιδιά τοϋ Σκότμπορο.  
"Αμερική, όταν ήμουν έφτά χρονώ ή μάνα μου με πήγαине σέ συγκεντρώσεις κομμουνιστικών οργανώσεων μάς πούλαγαν στραγάλια μιιά χούφτα με κάθε είσιτήριο τό είσιτήριο έκανε ένα νίκελ κι' όλοι οι λόγοι ήτανε με τό ελεύτερο όλοι τους ήτανε άγγελοΐδια κι' ευάισθητοι με τους εργάτες ήτανε όλα τόσο ντόμπρα δέν έχεις ιδέα τί όμορφο πού ήτανε τό κόμμα σ'α 1935 ο Σκότ Νήαρινγκ ήτανε σπουδαίος γέρος, άντρας με τ'α δλα του, ή μάμα Μπλούρ μ' έκανε νά κλάψω έγώ μιιά φορά είδα όλοκάθαρα τόν "Ισραήλ "Αμπερ. "Όλοι τους πρέπει νά 'τανε κατάσκοποι.  
"Αμερική, δέ θές σ' αλήθεια νά μπλεχτείς σέ πόλεμο.  
"Αμερική είναι αυτά τ'α παλιορώσοι.  
Τ'α Ρώσοι τ'α Ρώσοι και τ'α Κινέζοι. Και τ'α Ρώσοι.  
Τό Ρωσία θέλει νά μάς φάει ζωντανούς. Τό Ρωσία είναι τρελό για δύναμη. Θέλει νά μάς πάρει τ'α αυτοκίνητά μας απ' τ'α γκαράζια μας.

Αυτό θέλει άρπάξει Σικάγο. Αυτό χρειάζεται ένα έρυθρό «Ρήντερ» Νταϊτζέστ.  
Αυτό θέλει φάμπρικες αυτοκινήτων μας στό Σιδηρία. Τό Ρωσία μεγάλο γραφειοκρατία πού κοιμάνταρει βενζινάδικά μας.  
Αυτό όχι καλό. Ού. Αυτό κάνει "Ινδιάνους μάθει διαβάσει. Αυτό χρειάζεται μεγάλους μίμους άρπαδάς. Χά! Αυτό μάς βάζει όλους δουλειά δεκάξη ώρες τη μέρα. Βοήθεια!  
"Αμερική, αυτό είναι πολύ σοβαρό.  
"Αμερική, αυτή είναι ή έντίπωση πού μου μένει όταν βλέπω τηλεόραση.  
"Αμερική, τό βρίσκεις σωστό αυτό;  
Καλύτερα νά πω άμέσως στό ιηγητό.  
Είναι αλήθεια πως δέ θέλω νά καταταγώ στό στρατό ούτε νά γυρίζω τόνους σ'α τμήματα άκριβείας των εργοστασίων. "Εχω μυωπία και τέλος πάντων είμαι ψυχοπαθής.  
"Αμερική, βάζω και γώ τόν άδερφίστικο όμο μου στόν τροχό!

## του μπερλη

"Αμερική

"Αμερική σ'α 'δωσα όλα και τώρα είμαι ένα τίποτα.  
"Αμερική, δύο δολάρια και είκοσιεπτά σέντς 17 τοϋ Γενάρη 1956.  
Πάει νά μου στρίψει.  
"Αμερική, τότε θά πάψουμε τόν πόλεμο μεταξύ των ανθρώπων;  
"Αντε γαμήσου με τόν πυρηνικό σου κώνο.  
Δέν αισθάνομαι καλά μη με σκοτίζεις.  
Δέ θά γράψω τό ποιήμά μου άν δέν είμαι σ'α σωστά μου.  
"Αμερική θά γίνεις κάποτε άγγελική;  
Πότε θά βγάλεις άπό πάνω σου τ'α ρούχα;  
Πότε θά δεις τη φάτσα σου μες απ' τόν τάξο;  
Πότε θά γίνεις άνταξία των εκατομμυρίων Τροτσκιστών σου;  
"Αμερική γιατί τ'α τόσα δάκρυα των βιβλιοθηκών σου;  
"Αμερική, τότε θά στείλεις τ'α αυγά σου στην "Ινδία;  
Σιχάθηκα τις έξωφρενικές απαιτήσεις σου.



δπαδων των πυρηνικών;

**Γκίνζμπεργκ:** Πρέπει ν' αρχίσουμε ανα-  
γνωρίζοντας ότι η κατά-  
σταση είναι απελπιστική και ότι όλα  
τά προγράμματα είναι ανεφάρμοστα,  
τά προγράμματα της πετροχημικής και  
πυρηνικής βιομηχανίας ή όπως των  
ήρειμων οίκολόγων-αναρχικών, όπως εγώ.  
Αυτό θέλει νά πετ ότι η δασική άγρο-  
νομία μου φαίνεται σαν μιά άξιοπρε-  
πή λύση για νά μελετηθεί με σοβαρό-  
τητα. Ο Φρίτζ Σουμάκερ, Άγγλος οίκονο-  
μολόγος παρατήρησε ότι τό δέντρο  
είναι ο καλύτερος συλλέκτης γήινης  
ένέργειας και επίσης ένας μεγάλος  
παραγωγός τροφικών πρωτεϊνών.  
Οι Γεβενέζοι τό ξέρουν καλά μιά  
και καλλιεργούσαν καστανιές για πολ-  
λούς αιώνες όπως οι Ινδιάνοι τό  
καλαμπόκι. Έγινε έπιτακτικό νά ξανα-  
οργανώσουμε ριζικά, ποιοτικά, συγχρό-  
ως τήν γεωργία και τήν πολεοδομία.  
Άς μή ξεχνάμε ότι στην Εύρώπη, στον  
τελευταίο πόλεμο, καλλιεργούσαν για  
φαγητό στο πιο μικρό κομμάτι γής.  
Ακόμα και στις πλατείες. Μου είπαν  
ότι εκείνη τήν εποχή, φύτευαν καρότι-  
τα σε δημόσιους κήπους, στη θέση άπα-  
γορευμένης πρασιάς. Η μετριοτήτα  
και η άπαγορευτική τιμή των φρούτων,  
στά ύψη πού έχουν φτάσει, καθώς και  
των λαχανικών, πουλιούνται άπ' τις  
βιομηχανίες τροφίμων, θά έπρεπε τούς  
όχι εύπορους πολίτες στο νά ξαναφυτεύ-  
ουν λαχανικά και φρούτα και ν' άπαι-  
τήσουν έπιγόντως τήν δημιουργία με-  
γάλων πράσινων περιοχών, χωρίς τό  
όποια οι βιομηχανικές ζώνες δέν  
είναι παρά πεδιάδες ζωντανών-νεκρών.  
Ο Σουμάκερ παρουσίαζε μιά έντονη δα-  
σική γεωργία μέ σκοπό νά θεραπεύσει  
συγχρόνως τό πρόβλημα της ένεργείας  
στο πρόβλημα της έρημοποίησης. (43%  
των καλλιεργημένων έδαφών είναι ήδη  
έρημα από τά πετροχημικά απόβλητα,  
και στο πρόβλημα του σαπίσματος των  
μεγαλουπόλεων (οι πόλεις σιγά-σιγά  
όπως είναι γνωστό γίνονται άνυπόφο-  
ρες).

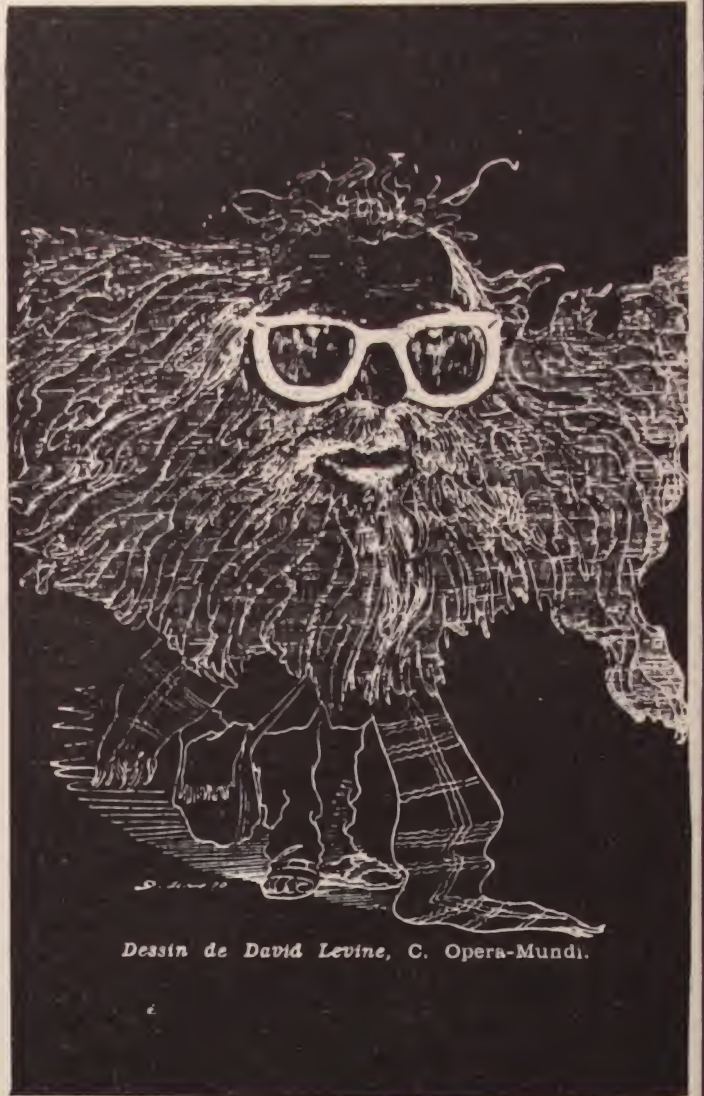
Η δασική γεωργία θά είχε τό πλεονέκ-  
τημα της άποκεντριοποίησης σε άντί-  
θεση μέ τόν γραφειοκρατικό συγκεντρω-  
τισμό πού άπαιτεί η πυρηνική βιο-  
μηχανία. Χρονιά μέ χρονιά η έθιμική  
κλασσική γεωργία χάνει έδαφος από  
τήν βιομηχανία τροφίμων. Είναι ένα ση-  
μάδι άποσύνθεσης πού μάς καλεεί σε  
συναγερμό. Στην Καλλιφόρνια τό πρό-  
βλημα της μόλυνσης του άέρα και του  
νερού είναι πιά πολύ σοβαρό. Η έρη-  
μοποίηση και τό ξεδάσωμα έχουν ήδη  
προκαλέσει πολλές καταστροφές. Η  
κακή διαχείριση των καλλιεργήσιμων  
έδαφών κατέστρεψε γρηγορότερα τούς  
παλιούς πολιτισμούς. Πρέπει νά έπανα-  
λαμβάνουμε συνέχεια τά ίδια λάθη;  
Είναι άναπόφευκτο νά ξαναγυρίσουμε  
στις κλασσικές διαδικασίες ένάντια  
στον υπερπληθυσμό, τις έπιδημίες, τόν  
πόλεμο και τήν πείνα;  
Ο Γουίλλιαμ Μπλαίηκ είχε ήδη παρα-  
τηρήσει ότι στην εποχή του τ' άνθρώ-  
πινα κόκκαλα, χρησιμοποιόντουσαν για  
λίπασμα. Έβλεπε τήν πιθανότητα του  
ότι οι εύγενεις δικαιολογούσαν τούς  
πόλεμους τους, μέ τήν άναγκαιότητα  
της βελτίωσης του έδάφους.  
Είμαστε όλοι αίχμηάωτοι αύτης της  
λογικής. Δέν βλέπω άλλη λύση:

Έξαπολύστε τήν κατάληψη...

Χαλαρώστε τά παλαμάρια πού μάς  
περισφίγγουν...

Δημοσιευμένο στη LE MONDE DES LIVRES  
τή Παρασκευή 1η Ιούνη 1979, σελ. 26.-

μετάφραση: Κατερίνας Πασιτά, και  
Τάση Χαλάτη.-



Deasin de David Levine, C. Opera-Mundi.

**μια νέα στροφή γίνεται σε χωρους πολιτικής, νταντα, ποπ, υπερεαδισμού,  
ροκ και ελληνικής πραγμαγματικότητας σχετικά με το περιεχομενο των  
εκφραστων-δημιουργων οπου θ' αναζητείται η επαναστατική ταυτο-  
τητα των νεο-ελλήνων**

ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

## ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΑΜΕΡΙΚΕΣ

Πότε θά μπαίνω σ' ένα σουπερμάρκετ και θ' αγοράζω ό,τι  
χρειάζομαι μονάχα μέ τήν όμυρφή μου;  
Αμερική, στο κάτω-κάτω της γραφής έσύ κι εγώ είμαστε  
τέλειοι, όχι ο Άλλος Κόσμος.  
Οι μηχανές σου μου πέφτουν μέ τό παραπάνω.  
Α κατάφερες νά θέλω ν' αγοράσω.  
Ίάπως άλλιώς πρέπει νά λύσουμε αύτή τή διαφορά.  
Μπάρροζ είναι στην Ταγγέρη, δέν τό νομίζω πώς θά γυ-  
ρίσει πίσω, είναι κακά τά σημάδια.  
Γίνεσαι πράγματι άπειλητική ή μάς σηκώνεις πλάκα;  
Προσπαθώ νά έρω στο θέμα.  
Αρνούμαι νά έχκαταλείψω τις έμμονες ιδέες μου.  
Αμερική σταμάτα νά πέρωνεις έξω τί κάνω.  
Αμερική πέφτουν τά άνθη της δαμασκηλιάς.  
Έχω νά διαβάσω έφημερίδα μήνες, κάθε μέρα όλο και κά-  
ποιος δικάζεται για φόνο.  
Αμερική τρέφω ένα αισθήμα για τούς Γουάμπλς.  
Αμερική μικρός ήμουν κουμμουνιστής, δέ λυπάμαι για  
δούτο.  
Καπνίζω μαριχουάνα σε κάθε ευκαιρία.  
Κάθομαι σπίτι μου μέρες και μέρες και άτενίζω τά ρούδα  
στη ντουλάπα.  
Όποτε πάω στην Τσάινταουν μεθώ μά ποτέ δέν τραβιέ-  
μαι.  
Τό 'χω πάρει άπόφαση θά 'χουμε φασαρίες.  
Α και νά μ' έβλεπες διαβάζοντας Μάρξ.  
Ο φυχαναλυτής μου λέει πώς έχω άπόλυτο δίκιο.  
Δέν θά πώ τό Πατερνημών.  
Καταλαμβάνομαι από μυστικές ένοράσεις και κοσμικές δη-  
νήσεις.  
Αμερική δέ σου 'χω πει άκόμη τί έκανες στο θείο Μάξ σαν  
ήρθε άπ' τή Ρωσία.  
Έσένα μιλάω.  
Θ' αφήσεις τό περιοδικό Τάιμ νά έλέγχει τά συναισθήματά  
σου;  
Τό Τάιμ μου τή δίνει.  
Τό διαβάζω κάθε βδομάδα.  
Τό έξωφυλλό του μέ κοιτάζει κάθε φορά πού στρίβω τή γω-  
νία έχει στο ζαχαροπλαστείο.  
Τό διαβάζω στο υπόγειο της Δημοτικής Βιβλιοθήκης του  
Μπέρκελεϋ.  
Μου μιλάει πάντα για ύπευθυνότητα. Οι μπίζνεσμεν είναι  
σοβαροί. Οι κινηματογραφικοί παραγωγοί είναι σοβα-  
ροί. Όλοι είναι σοβαροί εκτός από μένα.  
Σάμπως νά είμαι εγώ ή Αμερική.

Πάλι μιλάω μέ τόν έαυτό μου.

Η Ασία ξεσηκώνεται έναντίον μου.  
Έχω λιγότερες προοπτικές κι από 'να φουκαρά κινέζο.  
Καλά θά κάνω νά ρίξω μιά ματιά στους εθνικούς μου πό-  
ρους.  
Οι έθνικοί μου πόροι άποτελούνται από δυό τσιγάρα μαρι-  
χουάνα έκατομμύρια γεννητικά όργανα μιά ιδιωτική  
λογοτεχνία πού δέ λείει νά εκδοθεί και τρέχει μέ 1400  
μιλια τήν ώρα και είκοσιπέντε χιλιάδες τρελοκομεία.  
Δέ λέω κουβέντα για τίς φυλακές μου ούτε για τά έκατομ-  
μύρια των άδικημένων πού ζούν στις γλάστρες μου  
κάτω άπ' τό φώς πενταχοσίων ήλιων.  
Έκλεισα τά μπυρδέλλα στη Γαλλία, σειρά έχει τώρα ή  
Ταγγέρη.  
Φιλοδοξία μου νά γίνω Πρόεδρος. άν και Καθολικός.  
Αμερική πώς θά μπορούσα νά γράψω μιά ιερή λιτανεία στη  
χαζομάρα πού σε δέρνει;  
Θά συνεχίσω όπως ο Χένρυ Φόρντ, οι στροφές μου είναι  
τόσο έξατομικευμένες όσο και τ' αυτοκίνητά του, κι ά-  
κόμα πιο πολύ, μιά κι ή κάθε μιά έχει τό φύλο της.  
Αμερική θά σου πουλήσω στροφές 2500 δολάρια τό κομ-  
μάτι και 500 προκαταβολή για τήν παληά στροφή σου  
Αμερική άφησε έλεύθερο τόν Τόμ Μούνεϋ  
Αμερική σώσε τούς Ισπανούς Δημοκρατικούς  
Αμερική ο Σάκκο κι ο Βαντσέττι δέν πρέπει νά πεθάνουν  
Αμερική εγώ 'μαι τά παιδιά του Σκότςμπορο.  
Αμερική σαν ήμουνά έφτά χρονώ ή μαμά μ' έπαιρνε μαζί  
της στις συνεδριάσεις των κομμουνιστικών άχτίδων  
μάς πουλάγανε στραγάλια μιά χούφτα τό κουπόνι μιά  
πεντάρα τό κουπόνι οι λόγοι ήτανε τζάμπα όλοι τους ή-  
τανε χάρμα τρέφαν αισθήματα για τήν εργασία ύπήρχε  
τόση ειλκρίνεια ιδέα δέν έχεις τί κομμάτι πράμα ήταν.  
τό κόμμα τό 1935 ο Σκόττ Νήαρινγκ γέρος άλλ' άρ-  
χοντάνθρωπος ή Γιαγιά Μπλούρ μ' έκανε κι εκλαιγα  
κάποτε είδα τόν Ισραελ Άμτερ όλόκληρο. Όλοι τους  
πρέπει νάτανε κατάσκοποι.  
Αμερική δέ θές στ' αλήθεια πόλεμο.  
Αμερική φταίνει αύτοί οι κακοί Ρώσοι.  
Αύτοί οι Ρώσοι αύτοί οι Ρώσοι κι αύτοί οι Κινέζοι. Κι αύτοί  
οι Ρώσοι.  
Τό Ρωσία θέλει νά μάς φάει ζωντανούς. Τό Ρωσία τρελό  
για δύναμη. Αυτό θέλει πάρει αυτοκίνητά μας άπ' τά  
γκαράζια μας.  
Αυτό θέλει άρπάξει Σικάγο. Αυτό θέλει κόκκινο Ρήντερς

Νταϊτζέστ. Αυτό θέλει εργοστάσια αυτοκινήτων μας  
Σιβηρία. Μεγάλο γραφειοκράτη θέλει κάνει κουμάντο  
βενζινάδικά μας.  
Αυτό καλό 'χει. Ξού. Αυτό κάνει Ινδιάνους μάθει διαβάζει.  
Αυτό θέλει μεγάλους μαύρους άραπάδες. Χά. Αυτό μάς  
στρώνει όλους δουλειά δεκάξι ώρες τή μέρα. Μαμά  
μου.  
Αμερική αυτό είναι σοβαρό.  
Αμερική αύτή τήν έντύπωση σχηματίζω βλέποντας τηλεό-  
ραση.  
Αμερική έτσι δέν είναι;  
Και στο προκείμενο.  
Είναι αλήθεια πώς δέ θέλω νά καταταγώ στο στρατό ούτε  
νά γυρίζω τόνους σ' εργοστάσια εξαρτημάτων άκρι-  
βείας, έχω μυωπία κι ούτως ή άλλως είμαι ψυχοπαθής.  
Αμερική βάζω κι εγώ τόν αλλιώτικο έαυτό μου στον  
τροχό.



**ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ  
(στη πίσω σελίδα)  
ΜΙΑ  
ΑΝΤΙΠΑΡΑΘΕΣΗ  
ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ  
ΤΗΣ  
ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΗΣ  
ΣΧΙΖΟΦΡΕΝΕΙΑΣ**



# ΙΔΕΟΔΡΟΜΙΟ

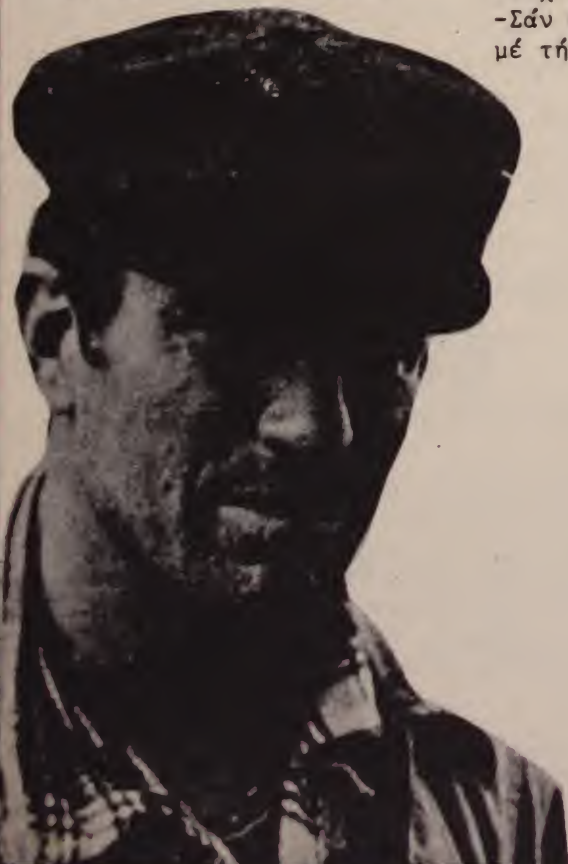
ΤΟ ΣΕΒΡΑΚΩΜΑ

Οι μεταφράσεις κατά στίχους—ένότητες, απ'τό τέλος προς την αρχή του ποιήματος του "Άλεν Γκίνζεργκ: ΑΜΕΡΙΚΗ.—

μετάφραση Δημήτρη Πουλικάκου	μετάφραση Τζένης Μαστοράκη	μετάφραση "Άρη Μπερλή
<p>‘Αμερική βάζω τόν αδερφίστικο ὄμο μου στόν τροχό. Καλλίτερα θά κάνω νά στρωθῶ κάτω στή δουλειά. ‘Αμερική,αυτό εἶναι πολύ σοβαρό. ‘Αμερική ὅταν εἶμουν ἑφτά χρονῶν,ἡ μαμά μου μέ πήγαινε στίς συνεδριάσεις κομ- μουνιστικῶν πυρήνων,ὅπου μᾶς πουλούσα- νε στραγάλια,τῇ χούφρα μιά πεντάρα καί οἱ λόγοι ἦταν τζάμπα,ὅλοι ἦταν ἀγγελι- κοί καί γεμάτοι αἰσθηματισμό γιά τούς ἐργάτες,ἦταν ὅλα ἐνθουσιώδη δέν ἔχεις ἰδέα τί ὥρατο πρᾶμα ἦταν τό κόμμα στά 1935,ὁ Sott Nearing ἦταν ἕνας ὥρατος γέρος ἀληθινός ἀντρας,ἡ Γιαγιά Bloor μ’έκανε νά κλάψω,εἶδα μιά φορά τόν Israel Amter ἀπό κοντά.‘Ολοι θά πρέπει νάταν κατάσκοποι.</p> <p>Μιλᾶω στόν ἑαυτό μου πάλι. Θ’ἀφήσεις τήν αἰσθηματική σου ζωή νά τήν ἐλέγχει τό περιοδικό "TIME" Τό διαβάζω κάθε βδομάδα. Τό ἐξώφυλλό του μέ κυττάει κάθε φορά πού Ξεγλυστράω μπροστά ἀπ’τό γωνιακό ζαχα- ροπλαστεῖο. ‘Όταν πηγαίνω στό Chinatown μεθᾶω μᾶ δέν συνουσιάζομαι. Μᾶς παριστάνεις τόν μπαμπούλα ἡ μήπως εἶναι καμμιᾶ φάρσα; ‘Αμερική στό κάτω-κάτω ἐσύ κι’ἐγώ εἴμαστε τέλειοι ὄχι τό ὑπερέραν. Πότε θά κυτταχθεῖς μέσ’ἀπ’τόν τάφο ; ‘Αει γαμήσου μέ τήν ἀτομική σου μπόμπα. Δέν μπορῶ νά ὑποφέρω τό ἴδιο μου τό μυαλό.</p>	<p>‘Αμερική,βάζω καί γώ στόν τροχό ἕναν ὄμο—ὁμοφυλόφιλο. Καλλίτερα νά μῶ ἀμέσως στό ψητό. ‘Αμερική,αυτό εἶναι πολύ σοβαρό. ‘Αμερική,ὅταν ἤμουν ἑφτά χρονῶ ἡ μάνα μου μέ πήγαινε σέ συγκεντρώσεις κομ- μουνιστικῶν ὁργανώσεων,μᾶς πούλαγαν στραγάλια μιά χούφτα μέ κάθε εἰσητή- ριο τό εἰσητήριο ἔκανε ἕνα νίκελ κι’ ὅλοι οἱ λόγοι ἦτανε μέ τό ἐλεύτερο ὅλοι τους ἦτανε ἀγγελούδια κι εὐαίσ- θητοι μέ τούς ἐργάτες ἦτανε ὅλα τόσο ντόμπρα δέν ἔχει ἰδέα τί ὁμορφο πού εἶτανε τό κόμμα στά 1935 ὁ Σκότ Νή- αρινγκ ἦτανε σπουδαῖος γέρος,ἀντρας μέ τᾶ ὅλα του,ἡ μάμα Μπλούρ μ’έκανε νά κλάψω ἐγώ μιά φορά εἶδα ὁλοκάθαρα τόν "Ισραελ "Άμτερ.‘Ολοι τους πρέπει νά'τανε κατάσκοποι. Πάλι μιλάω μονάχος μου. Θ’ἀφήσεις τό "Τάιμ" νά ποδοπατήσῃ τήν αἰσθηματική σου ζωή; Εἶμαι σκλάβος τοῦ "Τάιμ" Τό διαβάζω κάθε βδομάδα. Τό ἐξώφυλλό του μέ καρφώνει μέ τᾶ μάτια κάθε πού κάνω νά ξεγλυστρίσω δίπλα ἀπ’τό γωνιακό ψιλικατζίδικο. ‘Όταν πηγαίνω στό Τσάινάταουν μεθᾶω ἀλλά δέν πάω μέ ἀντρες. Μαγειρεύεις καί σύ τίποτα κακό,ἡ εἶναι καί τοῦτο κάποιας λογῆς φάρσα; ‘Αμερική στό κάτω κάτω ἐμεῖς εἴμαστε τέλειοι,ἐσύ κι’ἐγώ κι ὄχι ὁ κόσμος πού θάρθει. Πότε θά κοιτάξεις τόν ἑαυτό σου μέσα ἀπ’ ἴνα τάφο; ‘Αντε ἀπαφτώσου μέ τήν ἀτομοβόμβα σου. Δέν μπορῶ νά χωνέψω οὔτε τή σκέψη μου.</p>	<p>‘Αμερική βάζω κι ἐγώ τόν ἀλλιώτικο ἑαυτό μου στόν τροχό. Καί στό προκείμενο. ‘Αμερική αυτό εἶναι σοβαρό. ‘Αμερική σάν ἤμουν ἑφτά χρονῶν ἡ μαμά μ’ἐπαιρνε μαζί της στίς συνεδριάσεις τῶν κομμουνιστικῶν ἀχτίδων μᾶς πουλά- γανε στραγάλια μιά χουφτά τό κουπόνι μιά πεντάρα τό κουπόνι οἱ λόγοι ἦτανε τζάμπα ὅλοι τους ἦτανε χάρμα τρέφαν αἰσθήματα γιά τήν ἐργατιά ὑπῆρχε τόση εὐλικρίνεια ἰδέα δέν ἔχεις τί κομμάτι πρᾶμα ἦταν τό κόμμα τό 1935 ὁ Σκόττ Νήαρινγκ γέρος ἀλλ’ἀρχοντάνθρωπος ἡ Γιαγιά Μπλούρ μ’έκανε κι’ἐκλαιγα κάπο- τε εἶδα τόν "Ισραελ "Άμτερ ὁλόκληρο. ‘Ολοι τους πρέπει νάτανε κατάσκοποι. Πάλι μιλάω μέ τόν ἑαυτό μου. Θ’ἀφήσεις τό περιοδικό Τάιμ νά ἐλέγχει τά συναισθήματά σου; Τό Τάιμ μοῦ τή δίνει. Τό διαβάζω κάθε βδομάδα. Τό ἐξώφυλλό του μέ κοιτάζει κάθε φορά τῇ γωνία ἐκεῖ στό ζαχαροπλαστεῖο. ‘Όποτε πάω στήν Τσάινάταουν μεθᾶω μᾶ ποτέ μου δέν τραβιέμαι. Γίνεσαι πράγματι ἀπειλητική ἡ μᾶς σηκώ- νεις πλάκα; ‘Αμερική στό κάτω-κάτω τῆς γραφῆς ἐσύ κι ἐγώ εἴμαστε τέλειοι.ὄχι ὁ "Άλλος Κόσμος. Πότε θά δεῖς τή φάτσα σου μέσ’ ἀπ’τόν τάφο; ‘Αντε γαμήσου μέ τόν πυρηνικό σου κῶνο. Πάει νά μοῦ στρίψει.</p>

## ΤΖΟΚ ΚΕ ΡΟΥ ΟΚ

ἡ μετάφραση ἔγινε ἀπό τόν  
πεζογράφο Σταῦρο Ἀντωνίου



‘Ε ἀκοῦστε ἐσεῖς ἀκροατήρια τῆς ποίησης

‘Αν δέν σκάστε

Καί ἀκούστε τήν ποίηση

Κοιτᾶχτε.---θᾶ βάλουμε ἕνα μάγκα στήν πόρτα

Ν’ἀπαγορέψῃ τήν εἴσοδο σ’ὄλους πού μισοῦν τήν ποίηση

Γιά μιᾶ καί καλή

Λοιπόν,ἂν δέν σᾶς γουστᾶρεῖ τό θέμα

τοῦ ποιήματος πού ὁ ποιητής

Διαβάζει,ξανά γιατί δέν

Δοκιμᾶστε Μάρλον Μπράντο

πού θ’ἀνοίξῃ τᾶ μάτια σας

Μέ τήν κραυγή του

Τζέημς Ντίν,εἶναι πεθαμένος;-

Δέν εἴμαστ’ὄλοι;

Ποῖός δέν εἶναι πεθαμένος.--

‘Ο Τζῶν Μπάρρυμορ εἶναι πεθαμένος

Οὐόχι, τό Σάν Φραντζίσκο εἶναι πεθαμένο

-Σάν Φραντζίσκο εἶναι μπλεγμένο

μέ τήν ὁμύχλη

1956;

ΜΕΡΙΚΑ ΔΥΤΙΚΑ ΧΑ'Ι'ΚΟΥ

Νά πῶ ὄχι;

-ἡ μύγα τρύβει

τά πίσω πόδια

Γέρνοντας στόν

τοῖχο τᾶ λουλούδια

φταρνίζονται

‘Η γεύση

τῆς βροχῆς

-Γιατί νά γονατίζεις;

‘Η βροχή ἔχει γεμίσει

τό μπάνιο τῶν πουλιῶν

Πάλι,σχεδόν

‘Αχρηστη,ἄχρηστη

ἡ βαριά βροχή

Τραβάει πρὸς τή θάλασσα

ΜΠΛΟΥΖ

Καί κάθετα ἀπασχολημένος

σέ μιᾶ καφέ κασσέλα

Μπροστά σ’ὥχρους παπᾶδες

Καί δειχνεῖ ντελικάτα

πρὸς τόν οὐρανό

Μέ τήν παλάμη καί τό δείχτη

Κι ἔχει φωτοστέφανο

τῆς πορταριᾶς τό μαῦρο

Κι ἔχει ἕνα γερακόμυτο

χαφιέ πού ἀγαπάει νά μισεῖ

‘Αλλά ἔχει μάθει νά συγκεντρώνεται βουδδιστικά  
Δέν κάνει καλό νά μισεῖ

‘Ετσι κάνει βάρδιες,δάφνινα στεφάνια  
στό κεφάλι

Πίσω ἀπ’τόν Πριγκηπα Ἀβαλοκιτεσβάρ

πού κάνει μούου μέ χιονένιο χέρι

Καί δαντελώνει μέ μαργαριτάρια

τῆς θάλασσας τό μεγαλεῖο

1959

‘Ο Jack Kerouac διάσημος γιά τᾶ μυθιστορήματά του:  
"On the road","The Subterraneans","Doctor Sax" καί  
ἄλλα,γεννήθηκε τό 1922 στό Lowell τῆς Μασαχουσέτης  
ἀπό Γαλλοκάναδους γονεῖς.Χωρίς νά μπορεῖ νά βρεῖ ἐκ-  
δότη γιά τό "On the road" τό 1951,πέρασε ἕξη χρόνια,  
..."γράφοντας ὅτι μοῦρχονταν στό κεφάλι", γυρίζοντας  
τήν Ἀμερική,κάνοντας ὤτο-στόπ,δουλεύοντας στούς σι-  
δηροδρόμους καί στό ἐμπορικό ναυτικό καί σέ ἐκατοντά-  
δες ἄλλες δουλειές.‘Εχει περάσει πολύ χρόνο μεθυσμέ-  
νοςἀκούγονταξ τζάτζ μαζί μέ ἄλλους τρελλούς,πρόσωπι-  
κούς του φύλους,ποιητές ὅπως ὁ "Άλλεν Γκένζμπεργκ,ὁ  
Γκέγκορν Κόρσο,ὁ Λαμαντία...Γιά τήν ποίηση ὁ Κέρου-  
ακ γράφει:... "ἡ ἀγάπη μου γιά τήν ποίηση εἶναι ἡ ἀ-  
γάπη μου γιά τήν χαρά..."Θέλει νά θεωρηθεῖ ὡς ποιη-  
τής τῆς τζάτζ φυσώντας στό σαξόφωνό του μακριά μπλούζ.  
Τᾶ μηνύματά του ἀπ’τᾶ γραφτά του εἶναι γεμάτα ἀπό μιᾶ  
ἐπύθεση γιά τή ζωή, καί ἀπόλυτη ἐγκατάλειψη στό συν-  
αἰσθημα.

Μέ ἄστρα στά μάτια του καί φωτιά στή καρδιά του ὁ Κέ-  
ρουκ συντάσσει ἕναν ὕμνο στή ζωή πού ἀφήνει καί στόν  
πίο κουρασμένο ἀναγνώστη μιᾶ αἰσθησι ἀνανέωσης καί τόν  
ἐτοιμάζει νά κάνει ἕναν θανάσιμο ἀγῶνα μέ τό πεκρωμέ-  
νο του, καί τήν κοινωνία... Λεωνίδας Χρηστάκης



Ο Γουίλλιαμ Μπάρροουζ  
σε μία πολύ πρόσφατη  
φωτογραφία του.



## ΦΤΑΝΟΥΝΤΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΑΡΡΟΥΖ

Ο William Burroughs, σήμερα 65 χρονών, είναι ίσως ο τελευταίος επιζών της "βόμβας ναρκωτικών" που είχε πέσει στις Ένωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τη δεκαετία 1950-1960, και που τό "νέφος" της κατακυρίεψε την νεολαία της επόμενης δεκαετίας — του Βιετνάμ. Σήμερα ζει από χορηγίες ιδρυμάτων και από χρήματα διαλέξεων που κάνει για λογαριασμό πανεπιστημίων, καθώς και από φανταστικά διηγήματα που γράφει στο πόδι, για περιοδικά πορνό πολυτελείας, όπου περιγράφονται καταστάσεις προσώπων που βρίσκονται κάτω απ' την επίπληξη ναρκωτικών. (Ένα παρόμοιο είχαμε δημοσιεύσει στο τεύχος 16+17, με τίτλο: Ο ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ). Φυσικά η επιστροφή του αμερικάνικου ένδιαφέροντος της καθιστικής τάξης στα γραφτά του, είναι επιφανειακή και μάλλον με χιούμορ μοιάζει η συγκέντρωση, για να τον... προωθήσουν για το Νόμπελ Λογοτεχνίας. Όπως και νάχει όμως ο Μπάρροουζ κάνει ακόμα τις πλάκες του: Πέρσυ άνοιξε ένα γραφείο ταξιδιών (!), όπου "προπολουσε" είσητήρια για τον Άρη ή την Σελήνη... Όταν κάποιος άγοραστής ενός τέτοιου είσητήριου, (1285 \$) επέμενε να ταξιδέψει άμέσως, ο Μπάρροουζ έβγαλε απ' την τσέπη του μία άμπούλα Ritalin και του την πάσσαρε. Μερικές μέρες αργότερα, ο υποψήφιος ταξιδευτής της Σελήνης, κλεινόταν σε άσυλο... κι' ο Μπάρροουζ... σάν κατεργάρης σκύλος, φρόντισε και τουστέλνε κρυφά, περιοδικά που μέσα στις σελίδες τους είχαν κολλημένα πίττες-χαπάκια....

Βρισκόμαστε στο Τορόντο. Βρισκόμαστε στη Νέα Υόρκη. Απάνω στη σκηνή ένας άδύνατος γκριζομάλλης άντρας με καφέ-γκρί συνθετικό κουστούμι κάθεται σ' ένα μικρό ξύλινο θρανίο, σέ μία έντονη κηλίδα φωτός, διαβάζοντας από βιβλία, περιοδικά και σελίδες από χειρόγραφα. Όσο διαβάζει τ' άνακατώνει — προφανώς άνυπόμονος με την τάξη τους. Μιλάει με όζυτητα κι' έχει δυτικοαμερικανική προφορά. Απαγγέλοντας μικρά δραματικά άποσπάσματα. Παίζοντας όλους τους ρόλους. Σατυρικός, άχρεϊος, άσεμνος, άστρόφτοντας τό άμίμητο χαμόγελο "καταργάω σκύλου" του, μοιάζει με άποστάτη Ιερέα που βρίζει την έκκλησία. Είναι ο Γουίλλιαμ Μπάρροουζ, στο θέατρο, πιθανώς ο πιο σημαντικός άμερικάνος συγγραφέας, ζωντανός ακόμα σήμερα, και ξαφνικά, μετά από δυό δεκαετίες άντεργκράουντ διαβίωσης, σέ ηλικία 64 χρονών, κάτω σάν "άστέρι" πόπ. Ο Ντένις Χόπερ θέλει νά γυρίσει ταινία με βάση τό μυθιστορημάτου που τόγραψε τό 1953 και που είναι πασίγνωστο ως "Τζάνκι". Ο Μπάρροουζ με τον Τέρρυ Σάδερν έχουν ήδη γράψει ένα σενάριο. Στα κυκλώματα των διαλέξεων, τά άκροατήρια του Μπάρροουζ μεγαλώνουν. Γέμισε από άκροατήριο όταν πέρασε απ' τό Τορόντο και στοίβασε ένα θέατρο Έντερμντία της Νέας Υόρκης, κατά τή διάρκεια της τριήμερης συνέλευσης "Νόβα", τόν περασμένο Δεκέμβριο 1978. Η παράσταση του Μπάρροουζ είναι έξαιρετικά άπλη. Διαβάζει απ' τά γραπτά του, και ύστερα άπαντάει σέ έρωτήσεις από τό άκροατήριο. Είναι σά νά έχουν άγοράσει οι

θαυμαστές του, είσητήριο νά παρακολουθήσουν αυτό τό όλο και πιο σπάνιο θέαμα: μία ζωντανή παράσταση... σκέψης. Ο Άντονι Μπέρτζες άποκάλεσε τόν Μπάρροουζ "έναν απ' τή μικρή ομάδα συγγραφέων που είναι διατεθειμένοι νά κοιτάζουν την κόλαση και ν' άναφέρουν τί βλέπουν... ό πρόωρος άδεντικός μετά τόν Τζάιμς Τζόυς". Ο Νόρμαν Μαίηλερ τόν δνόμασε, "ό μόνος άμερικάνος συγγραφέας ζωντανός, σήμερα που μπορεί νά θεωρηθεί σάν μεγαλοφυΐα". Τό Νιούζγουϊκ πήγε ως τά άκρα, έγχεσε: "Ο Μάρτιν Λούθερ του χιπιτισμού, κολάει τό διδάγμα του στην πυρηνική πόρτα του ήλιακού συστήματος". Έν τούτοις, τά κέρδη του παραμένουν καθαρά υποέμικα. Συνολικές έπιχορηγήσεις για τό πολυσυζητημένο μυθιστόρημά του, "The Naked Lunch" (Το Γυμνό Γεύμα". Τώρα στην 27η έκδοσή του, είναι στο ύψος των 10.000 \$. Η πλειοψηφία που τόν ακολουθεί είναι άρκετά μικρή για νά είναι έγγόνια του. Όύτε καν άρχισε νά γράφει μέχρι τά 35 — ηλικία μεγαλύτερη από περισσότερους απ' τούς θαυμαστές του. Είναι ένας άρχαϊός, ένας πρόδρομος. Σάν θεωρούμενος "πνευματικός πατέρας της Γενιάς μπήτ", κάπως έχει διατηρήσει τόν άντεργκράουντ τρόπο της διαβίωσής του, περισσότερο απ' τούς "δυό γιούς του" που είναι ο... Τζάκ Κέρουακ, και ο Νήλ Κάσσαντυ. (Σημ. του ΙΔΕΟΔΡΟΜ. Ο Τζάκ Κέρουακ, πριν αυτοκτονήσει συνήθιζε νά λέει: δέν γνώρισα πατέρα-έχω τόν Μπάρροουζ.) Ίσως οι μισοί απ' τό άκροατήριο αυτό, που πηγαίνει ν' άκούσει τόν Μπάρροουζ δέν γνωρίζουν τί π ο τ α για την δεκαετία του 1950.

πέραν απ' τόν φόνζ\*. Δέν ξέρουν τίποτα για τίς Μακαρθικές καταστολές, τίποτα για την λογοκρισία της εποχής εκείνης, την καταπνιχτή θρησκληψία, την ύποκρισι, έναντιόν των όποιών οι μαχητικές κι' αύθόρμητες γραμμές των μπήτ είχαν σχηματιστεί στις διάφορες άμερικανικές πολιτείες. Οι περισσότεροι είναι πολύ μικροί για νά ξέρουν, και ούτε είναι πιθανόν νά έχουν διαβάσει, σάν άπόγονοι μιας μετα-λογοτεχνικής κουλτούρας, που ζωντανή και εικονογραφημένη βιβλιοθήκη είναι ο ίδιος ο Μπάρροουζ. Αλλά τό τελευταίο βιβλίο που ίσως νά διάβασαν, πριν άνεβάσουν τά όμ των στέρεο — τό βιβλίο που κάποτε διάβασαν οι φοιτητές όλο του κόσμου στις φυδόσχολές ήδονές του, σπρώχνοντας κατά μέρος σωρούς από Ίακωβιανά Γράμματα — ήταν "Τό Γυμνό Δείπνο" που η πολυκαθυστημένη άμερικανική έκδοσή ήταν σάν πρώιμο όρμητήριο στον πόλεμο ενάντια στους φιμωτές του λόγου. (Σημείωση σύνταξης: Τό Γυμνό Γεύμα, ένώ γράφτηκε τό 1953, έκδόθηκε στις Η.Π.Α. τό 1962, ένώ από χρόνια κυκλοφορούσε σέ πολυγραφωμένα άποσπάσματα). Τώρα όκτώ μυθιστορήματα του Μπάρροουζ, έκδίδονται σέ μεγάλες άδετες-πόκετ-έκδόσεις και ένα άλλο γραπτό του, άναμένει την έκδοσή του. Ενα πειρατικό (;) ρομάτζο του 18ου αϊ. που λέγεται "ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ ΚΟΚΚΙΝΗΣ ΝΥΧΤΑΣ" (σημ. συνταξης: Βασικά μυθιστορήματά του είναι: The Ticket that Exploded και τό "The Soft Machine" και τά δυό τά βρίσκεις στη Φωλιά του Βιβλίου, Πανεπιστημίου 25.) Ακόμα, 16 μόνο χρόνια άφ' ότου υπογράφηκε τό πρώτο έκδοτικό του συμβόλαιο ή δημιουργική συγγραφική περίοδο του Μπάρροουζ είναι πράγμα άβίαστο. Τό βιβλίο του "Ο Τρίτος Νους", κάτω σάν άλφαβητάριο των Τζάνκies, γραμμένο απ' αυτόν και τόν συνεργάτη του, τόν γεννημένο στην Αγγλία, και θρεμένο στην Αλμπέρτα των ΗΠΑ Μάριον Γκίλνις, ζωγράφος, βρίσκεται τελικά σ' όλες τίς βιτρίνες των βιβλιοπωλείων των Η.Π.Α. Τό βιβλίο αυτό — λέει ο Γκίλνις — ότι η "γραφή" βρίσκονταν 50 χρόνια πίσω απ' τή ζωγραφική. Τό βιβλίο αυτό όδήγησε σέ νέες μέθοδες γραφής, όπου ο Μπάρροουζ με "διακοπές" μνήμης και "φαλλιδίσματα" απ' τίς έμπειρίες του έφτασε νά κάνουν πολλά απ' τά γραφόμενά του άπρόσιτα στη συνηθισμένη λογοτεχνική άφήγηση και νά μήν τά καταλαβαίνουν οι λογοτέχνες και οι κριτικοί του συρμού, ένώ νά τά "πιάνει" η νεολαία. Στην τεχνική των "διακοπών" (cut-up), δυό σελίδες απ' άσχετα γραπτά φαλλιδίζονται και συνδέονται, δημιουργώντας ένα κολλάζ λέξεων. (Σημ. Συντ. Πολλά μικρά τέτοια πεζά (;) υπάρχουν στο Billion Ticket). Μία τεχνική που παριστάνει αυτό

που ο Μπάρροουζ πιστεύει ότι γίνεται συνέχεια κάτω απ' την έπίδραση ναρκωτικών, κυρίως φαρμακευτικών συσκευασμάτων. Όταν διαβάζεις μία στήλη μιας έφημερίδας, διαβάζεις ύποσυνείδητα κι' απ' τίς στήλες στην κάθε πλευρά. (Σημ. Σύντ: Σχετικά τελευταία πειράματα στη Ψυχολογία). — Όλη η γραφή στην πραγματικότητα είναι cut-up, λέει ο Μπάρροουζ. Στις διαλέξεις που παρουσιάζονται σάν... "φιλολογικές" για καλύψουν "τά μάτια" της κοινωνίας, που φανερά μισεί όλα αυτά, ένώ στο πρώτο πάρτυ ψοφάει νά πάρει απ' τό στόμα κι' απ' τή μύτη ό,τιδήποτε, που θά την φιλπάρει, οι άκροατές είναι οτιδήποτε άλλο έκτός από λογοτέχνη ή φιλόλογους... Ο Μπάρροουζ είναι τόσο "νεοκυματιστής" όσο ο Ντεβώ, όσο οι μετα-πάνκ, και η Πάττυ Σμίθ. Τό πάνκ είναι η επιστροφή στον κόσμο της γενιάς μπήτ, μόνο που τώρα τά μαύρα καλτσόν έχουν μέσα πούτσους. Κι' ο Μπάρροουζ έχει βγει απ' τή σκοτεινή Νεοϋρκέζικη σοφία του στο Μπάουτρυ, που την όνομάζει... μπαρουταποθήκη, για νά προσληφθεί ως "Ξ ε ν α γ ό ρ" στο μεγάλο κοινό που τόν περιμένει για νά τό μεταφέρει σέ κόσμους κόλασης, που μέσα της υπάρχει — όπως και στη γή που ζούμε — ο π α ρ ά δ ε ι σ ο ς. Στην τελευταία συγκέντρωση του Μπάρροουζ, παραβρέθηκαν όλοι οι παλιοί έκδοτές του, για νά προωθήσουν αυτό που περιέγραφαν σάν μία προσχεδιασμένη έκ-υιρατεία για νά "πάρει ο Μπίλλ τό Βραβείο Νόμπελ". Στο άκροατήριο, και δίπλα στους έκδοτές ήταν ο Γκίλνις, ο Άλλεν Γκίνσμπεργκ, η χορεύτρια Μέρς Κάνινχαμ, ο συνθέτης Τζών Καίητς ο Τίμοθι Λήρυ, ο Φράνκ Ζάππα, ο ποιητής Έντ Σάντερς και η Πάττυ Σμίθ. — Κυρίες και κύριοι, άνακοίνωσε ο παρουσιαστής, ο δόκτωρ είναι έ δ ω. Καί ο Γουίλλιαμ Μπάρροουζ, έγγονός του μεγαλοεπιχειρηματία της γραφομηχανής (υπάρχουν πράγματι γραφομηχανές BURROUGHS). — Πρώην διανοούμενος του Πανεπιστημίου Χάρβαρντ... — Πρώην μορφινομανής... — Πρώην "καλλιεργητής" μαριχουάνας, στο Τέξας... — Πρώην ιδιωτικός ντεντέκτιβ... — Πρώην έξοντωτικός και μόνιμος έξερευνητής... χωρών του νο... Ο ίδιος λέει: — Είναι άπαραίτητο νά ταξιδεύεις δέν είναι άπαραίτητο νά ζεις. Εύρηκε ντροπαλά στη σκηνή, μέσα σέ άγρια χειροκροτήματα και διάβασε... μεταφράση με την επιμέλεια της σύνταξης. Άρθρο δημοσιευμένο στο καναδέζικο περιοδικό "Frontlines" γραμμένο από τόν Μπρόντμαν Φόρμαν.



Ένας απ' τους άγνωστους (ήδη-μένα;) συγγραφείς και κριτικούς της παγκόσμιας δραματολογίας, αλλά και βαθύς γνώστης της ζωής και του θεάτρου, είναι ο γάλλος Άντονέν Άρτώ. Έχει γράψει τό-μους με π ο λ ύ ενδιαφέροντα κείμενα και στην Ελλάδα, στα έλ-ληνικά, κυκλοφορεί μ ό ν ο τό βιβλίο του: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙ-ΔΩΛΟ ΤΟΥ, σέ καλή μετάφραση του Παύλου Μάτεσι, από μιά έκδοση της συλλογής "Metamorphoses" των εκδόσεων GALLIMARD το 1938, ενώ τό ίδιο βιβλίο έχει κυκλοφορήσει σέ νέα έκδοση συμπληρωμένη.

Ο Άντονέν Άρτώ γεννήθηκε στη Μασσαλία της Γαλλίας τό 1896 και πέθανε στο Παρίσι σέ ηλικία 52 χρόνων, τό 1948.

Απ' τά παιδικά του χρόνια, βεβα-ρυνμένος μέ κληρονομική άρρώστεια έχει σοβαρές νευρικές διαταραχές που τελικά τό 1937 τόν βάζουν γιά έννέα χρόνια σέ διάφορα थे-ραπευτικά άσυλα, ψυχιατρεία, κλι-νικές, μέ τήν γνωστή και πρόχει-ρη ρετσινιά του παράφωνα.

Ο Άρτώ φτάνει στο Παρίσι τό 1920 όπου συνδέεται μέ κύκλους του θεάτρου και του Κινηματογράφου της εποχής, και αυτόματα συν-εργάζεται μέ πολύ μεγάλα όνόμα-τα λόγω έξαιρετικής διαύγει-ας του πνεύματός του και της λε-πτής όμορφιάς του. Τό 1922 δημο-

σιεύει ποιήματά του στην Γαλλική και πολύ γνωστή έφημερίδα, "Ο Έρμής της Γαλλίας", και ένα χρόνο αργότερα, τό 1923, έχει γί-νει γνωστός σ' όλους τους κύκλους όλων αυτών που προσπαθούν νά βρουν νέους κόσμους μέ τή διεύ-ρυνση του ύπρουνειδότη τους. Τό 1925 τόν βρίσκουμε πρωταγωνι-στή του υπερρεαλιστικού κινήμα-τος, ενώ άρυν' άταν πάντα νά γρά-ψει μέ τήν λεγόμενη... "αυτόματη γραφή". Όμως μέ τόν οίστρο του και τήν έκδηλη άνησυχία του συμ-παραστάθηκε θετικά σέ δεκάδες νέους συγγραφείς σουρρεαλιστές νά έκδηλωθούν θετικά. Τελικά άνά-μεσα σέ γνήσιους και κίβδηλους συμπαρασάτες του άρχίζουν έρω-τήματα γιά τόν ίδιο του τόν έαυ-τό... όσου μιά μέρα - σέ μιά κρίση - ό Άρτώ φωνάζει και σκί-ζοντας δικά του και ξένα γραφτά διακηρύσσει:

— "Όλα τά γραφτά είναι σκουπί-δια...  
— "Όλοι αυτοί που προσπαθούν νά έλευθερωθούν από κάθε θολό και άπροσδιόριστο μέσα τους, και γιά νά διατυπώσουν έπακρι-βώς τί συμβαίνει μέσα στο μυαλό τους, γεννούν σκουπίδια.  
— "Ο λόκληρη ή φιλολογική φάρα" είναι ένας σωρός από σκουπί-δια, είδικά μάλιστα ή σημερινή.

Τά γραφτά του Άρτώ έχουν έπηρε-άσει άκόμα και σήμερα, ένα μεγά-

λο μέρος των πρωτοπόρων έκφρα-σών. Στην τελευταία του συνέντευ-ξη ό Γουίλλιαμ Μπάροουζ τό όμο-λογεί.

Ο Άρτώ στο βιβλίο του που έ-ξέδωσαν οι φίλοι του, τό 1938, όπου περιέχονται όλες οι "άνα-τρεπτικές" γιά τό θέατρο και τόν θεατρικό λόγο άπόψεις του, μέ τόν τίτλο: ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΙΔΩΛΟ ΤΟΥ (αυτό των εκδόσεων: ΔΩΔΩΝΗ), θέτει σέ άμφισβήτηση τό "δυτικό" θέατρο στο κεφάλαιο "Γιά νά τελειώνουμε μέ τ' άριστουργήματα" βρίζει σχεδόν τόν θεατρικό λόγο και τόν λέει θεατρόμορφη λογο-τεχνία, συνοψίζοντας όλα στον άρχικό του ρόλο όπου ταυτίζει τό τότε ύπάρχον (άλλά και τό ση-μερινό;) τό θέατρο και ή Πανουκ-λά.

Τό 1946, ό Άρτώ "θεραπευμένος" και μέ τίς νέες άπόψεις της ψυχιατρικής άφήνεται έλεύθερος και ξαναγυρίζει στο Παρίσι, όπου οι φίλοι του του διοργανώνουν στο θέατρο Σάρα Μπερνάρ μιά τι-μητική έκδήλωση.  
"Όλοι οι φίλοι του και οι δημι-ουργοί του μεσοπολέμου και του μεταπολέμου τόν άποκαλούν ό "μεγάλος ποιητής", ενώ οι κριτι-κοί και ή "καλή" κοινωνία, καθώς και οι "Ακαδημαϊκοί Γάλλοι του έχουν κολλήσει τήν πινακίδα: "παράφρων".  
"Όσο ήταν "μέσα" έδωσε στή δημο-

σιότητα και σέ φίλους μιά σειρά από μικρά κείμενα και "γράμματα", (δύο απ' αυτά δημοσιεύουμε), που σπάνια τά βρίσκουμε, σκόρπια δη-μοσιευμένα.

Στίς 4 του Μάρτη του 1948, πε-θαίνει, μέ τήν άγωνία του βασανι-σμένου στο πρόσωπό του.  
Άργά, και μέ αντίστάσεις, ό Άρτώ άναγνωρίζεται σαν ό μεγαλύτερος θεατρικός άναμορφωτής και κρι-τικός του σύγχρονου θεάτρου. Η φράση "σύγχρονο θέατρο" ταυτί-ζεται μέ τόνόμα του.

Σταδιακά όμως τά κόμματα, κυρίως τό κομμουνιστικό, μέ βρίσκοντας τίποτα "θετικό" ν' άντλήσει από τά γραφτά του, που είναι στή σφαί-ρα της αίσθητικής και της κοινω-νικής κριτικής, παράλληλα, τόν έγ-καταλείπουν. Μετά τό 1962 και μέ τήν αύξανόμενη άμφισβήτηση σέ παγκόσμιο επίπεδο, τά κείμενα και τά λόγια του Άρτώ, ξαναβαί-νουν στην έπιφάνεια, και γίνονται έναύσματα και έκκινήματα, κυρίως γιά τους έκφραστές της μπητ γε-νιάς. Σήμερα, στον αιώνα μας τρεις είναι οι μεγάλοι του θεάτρου κι' ό καθένας απ' αυτούς έχει δώ-σει μιά ξεχωριστή κατεύθυνση στο νά δουν οι καινούργιοι άξι-ες νέες στή θεατρική δραματου-γία.

ό Στανισλάφσκη  
ό Άρτώ  
ό Μπρέχτ  
Ο Άρτώ όμως συνδέει μέ τά



Κάθε φορά που έκδίδεται ένα πε-ριοδικό ύπάρχει μιά διάχυτη άμη-χανία, άνάμεσα στους έκδότες-συγ-γραφείς και στους άναγνώστες. Αύτή ή άμηχανία κορυφώνεται μέ τό περιοδικό ΜΟΡΜΩ, που τό έκδί-δουν οι "φυγοκεντρικοί" και "έκ-κεντρικοί" έπίτροποι: "Αντρέας Βούσουρας, Γιώργος Λιόλιος, Θεω-ρής Μανίκας, Περικλής Μπούτος. (παρ' όλο πρωτοπόροι, στή σειρά άναφορές των όνομάτων τους κρατά-νε τήν παραδοσιακή ΑΛΦΑβητική πα-ρουσίαση...)" Εκτός απ' αυτούς ύ-πάρχουν κι' άλλοι, που δεν είναι... έπίτροποι, όπως: Ε.Κ. γαζής - ν. γκουβης - Κ. Δ. - λ. μαγκανά-ρη - κ. μαζάνης - Β. νικολαΐδης - τ. ντέ-κας - ΡΕΔΕΣΤΡΙΑΝ LTD - Ι. στάγιερ-και άλλοι που δεν θυμούνται τά όνόματά τους, στο έξοφυλλό: νίκος γ. σέ μιά ιδέα του ΤΟΝΟ ΖΑΝΚΑΝΑ-RO... (φυλετικές διακρίσεις: οι έπίτροποι μέ κανονικά τά όνοματά τους, ενώ οι στωχόι συνεργάτες - πάντα άλφαβητικά - μέ μικρά γράμ-ματα... τί σόϊ γαμημένο στυλ εί-ναι αυτό...;) Ο Τάσος Φαληρέας - πολύ πρόχειρα - μου τούς παρουσί-ασε σαν τούς νέους ΠΑΛΙ (δηλαδή μιά "νέα γενιά" που θυμίζει τήν διάδα του περιοδικού ΠΑΛΙ) και παρ' όλη τήν καλή μου διάθεση και τήν άνεκτίμητη παραίνεση του Τά-σου, δεν μπόρεσα νά βρώ παρά τά παρακάτω:

Τό περιοδικό άποτελούμενο από 80 μελαγχολικές, κλασικιστικοπογρα-φημένες σελίδες, χωρίς καμιά έ-διαίτερη πρωτοποριακή αίσθητική, περιέχει σαν ύλη μιά σειρά από ποιήματα ή πεζά, μικροπρόζες και άλληγορίες, που είναι άξιοπρόσεκ-τες και οι πιο πολλές εύκολοδιά-βαστες. Τά πιο πολλά κείμενά τους

είναι μιά άποστεωμένη άπομίμηση "Εμπειρικού πνεύματος, και γραφής που άγγίζει τά όρια του σουρρεα-λισμού χωρίς όμως προθέσεις σουρ-ρεαλιστικές. Δεν είναι δηλαδή ου-τε κολλάζ, ούτε ποπλιστικός νταντα-ϊσμός, αλλά ούτε και μιά συγκεκρι-μένη λογοτεχνική σχολή. Είναι μιά ά ν τ ί δ ρ α σ η, στήν κατεστημένη λογοτεχνία. Μιά άπάν-τηση στο περιοδικό ΔΕΝΤΡΟ, στίς νευρωτικοκολοτρυπιδιστικές άναφο-ρές του Γιώργου Ιωάννου, ή στίς μισοφοριακές κοκκινόπαπουσες ί-δέες του Μάνου Χατζηδάκη, που μάς άβαντίζει από τό Γάμα Πρόγραμμα. Όταν τά πεζά και οι πρόζες, των συνεργατών του περιοδικού ΜΟΡΜΩ, δεν είναι άποτέλεσμα ενός αντι-γραφικού άβαντισμού, που έχει άπο-βάλλει σέ μιά σπερμοληγή από τόν "Εμπειρικό, ή τόν Έγγονόπουλο, και τό τελευταίο ίχνος του σπερ-ματικού μεδουλιού, τότε είναι πολ-ύ καλά. Ξεχωρίζουν μερικά κείμενα όπως του... Π. Μ. μέ τούς δύο τί-τλους: "Ενώ άσελγούσε στο δάσος της Φιλοθέης ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ΕΠΙΔΕΙΞΙΑΣ" όπως τό TIME IN, όπως τό 5ΧΡΟΝΗ ΠΑΙΔΙΣΚΗ ΒΡΕΘΗΚΕ ΑΓΡΙΑ ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ, όπως τό από τό ΕΠΤΑ ΠΤΕΡΟΕΝΤΑ του Γιώργου Λιόλι-ου, ή τά ποιήματα του Κώστα Μαζά-νη...

Στό σύνολό του τό περιοδικό ΜΟΡ-ΜΩ δεν φέρνει κανένα νέο τρόπο γραφής, φέρνει όμως έναν ν έ ο τρόπο "ψυχομεταφορικής άντί-ερα-φής", που είναι σαν μιά άπάντηση στους κακούς και μέτριους αντι-γράφους του Ρώμου Φίλλυρα ή του Άνδρέα Κάλβου... (βλ. όλοκληρα

## ΜΟΡΜΩ

ή  
ΠΩΣ ΜΠΑΙΝΟΥΜΕ  
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ  
ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ  
ΑΠ ΤΗΝ ΠΙΣΩ  
ΠΟΡΤΑ  
ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ  
ΕΜΠΕΙΡΙΚΟΥ

απ' τήν είκονογράφηση του ΜΟΡΜΩ

ποιήματα του Νάνου Βαλαωρίτη, άντι-γραμμένο από τόν Κάλβο...)  
Ο καθαρευουσιάνικος τόνος, όταν δεν είναι άθθεντικός και γίνεται μανιέρα, κουράζει σέ βαθμό μαζοχι-σμού και ό Ε.Κ. Γαζής, πηδημένος από Ν.Γ. Πεντζίκη φαίνεται ότι έχει ύποφέρει απ' αυτόν τόν βιασ-μό των μεγάλων άσκητών της μαλλιο-ταβηγμένης λογοτεχνίας μας... Τό είσαγωγικό του σημείωμα, πιστό αντίγραφο γουρουνικής λαοπολογίας και άντιφωμινιστικό, σχεδόν ρατσι-στικό, άγγίζει τά όρια της σχιζο-φρένειας, και ή παρόνση των συν-τακτών φτάνει στην ΠΡΟ-ΚΑΤ μορφή μιάς ραδιοφωνικής τέχνηκής, όταν γίνεται γιά τήν... "άνάπτυξιν της πανανθρωπίνου έπικοινωνίας"...

Τό ΜΟΡΜΩ πάντως είναι ένα ν έ ο καινούργιο περιοδικό. Είναι ή διαστάρωση της νεανικής άνησυχίας, της ύποτονικοαντιγραφι-κής κουλτούρας, και μιά δραματικό-ποίηση προσωπικών έμπειριών, που συντελούνται μέ τά χέρια κ ά τ ω απ' τά σεντόνια...

Φ ί λ ο ι, τά περιοδικά, τά λογο-τεχνικά, τά έκδρομικά, τά παρανοι-κά ό έ ν κατασκευάζονται, αλλά έμπνεόνται μιά κάποια στιγμή από γνήσια κείμενα, κι' όχι στημένους κόλπους. Δεν ύπάρχει όργανισμική μετουσίωση όταν ύπάρχουν στημένοι κόλοι, ό έρωτας, τό sex, ή έπιθυμία είναι βίωσιμη μ ό ν ο όταν είναι γ ν ν ή σ ι α και άθθεντική. Παλιότερα οι φιλόσοφοι γράφαν γιά τήν πείνα και τήν δυστυχία, καθισμένοι πλάϊ στην θερμάστρα, τρώγοντας και πίνοντας. Σήμερα δεν μπορείς νά γράφεις γιά βιασ-μούς άμα δεν β ί ά σ ε ι ε. Γιατί,

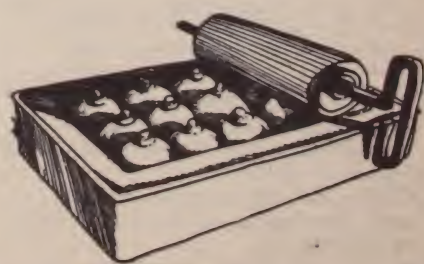
τότε προσπαθείς νά βιάσεις τούς άναγνώστες. Μόνο αυτός που έχει "πιστοποιητικό" έξιστήριου από τό τρελλάδικο (ό ψυχιατρίζόμενος) μπορεί νά μιλήσει γιά τά ψυχιατ-ρεία, οι άλλοι είναι άπλως όδοντό-κρεμες...

Και τώρα νά, γιάτί μπήκαμε στην... Κοινή Άγορά, κι' άποτελούμε έναν κρικό στην Εύρωπαϊκή Κοινό-τητα... αυτές τίς λέξεις σας τίς βρήκα σκόρπιες στίς 76 σελίδες του περιοδικού ΜΟΡΜΩ... Essex/FRED PERRY/AFTER THE RAIN/ Pa/NIAGHT/PERSI/DON VAN YLIET/ OFF/PATTI SMITH/LICK MY DECALS/ OFF BABY/HORSES/MONA LISA/HISTOIR MER/RADIO ETHIOPIA/FADE IN/SOUND TRACK/ντι ΛασσοRELEASE ETHIOPIUM IS THE GRAUG/A RIOT OF RAU/DIOS/ BIC/COCA COLA/Σαρώ/Τοόρλυ Τάπλιν Μίκυ Μάους/Άΰξενστάΰν/SALVADOR NOVO/ULISES/POEMAS/ESPEJO/NUEVO AMOR/CADLOS OQUENDO DE AMAT/ Μουνο/Άμάντα/AMANTA/Άίμα/5 MET- ROS DE POEMAS/ELUARD/GERMAIN PAR- DO GARCIA/IBAGUE/Σάν Χοσέ/VOLU- NTAD/LOS JUBILOS ILESOS/LOS CAN- TICOS/PODERIOS/ANTHOLOGIA POETICA LAS VOCES NATURALES/Σαμάνον/ COYOTE/CANYON/PIS-WIS-NA/TOTEM/ PUMA/ALGERON/JAIME DE ANGULO/ PIT RIVER/J.D.A./Έλεανώρα Κίπ- λινγκ/ΜΠΟΛΙΒΑΡ/Λεονάρδος Κοέν/ THE PARTISAN/I HAVE CHANGED MY NA ME SO OFTEN/THAT OBSCURE OBJECT OF DESIRE/AUTO DA FE/ANYWAY/ SINGER/BRUCE LEE/MAGGI/LA ROUTINE VAN DER GRAAF/ALE HOUSE/EDITH PIAF/TIME IN/SAVILLE ROW/CATCE 22 CELL/CELLO/BRIXTON/PHENYL BUTAZO- NE/Λόρδο HARRIS/LARDY/LEERY/RAT/ SEAN/CHRISTIAN MARECHAL/WORMWOOD/ SUSSEX/LIMOGES/CHRISTOFFLE/DESEPT I AM AND DESEPT THEY ALL/I STAY AND I WATCH AS TEARS/SEEM, SEEM, IN THIS DESEPT PLANET/GO BY/ GUERNICA/PICASSO/LOOKING FOR SOM- EONE YEAH/BLACK AND DECKER/BABY- DOLL... και δεν συμμαζεύονται οι λέξεις, οι ξένες.

Τήν μόνη έτυμολογία που μπορώ νά φανταστώ γιά τόν τίτλο του κατά- τά άλλα ενδιαφέροντος αυτού περι- οδικού είναι: Μ ο ρ μ ω λ ύ κ ε ι α

— Μορμω-λύκεια  
— Μορμώνοι, που τέλειωσαν τά λύκεια  
— (τέτοια "ξένη" όμως μόρφωση διδάσ- κεται στα λύκεια...)

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ  
(κεντρική διάθεση του περιοδικού ΜΟΡΜΩ στο POP 11, Σκουφά 15, Άθήνα-Κολωνάκι).





## ΞΕΧΑΣΜΕΝΟΣ...

γραφτά του τίς ύπάρχουσες σουρ-  
ρεαλιστικές μορφές,τό ντάντα  
καί τήν λογική του παρωχυμένου  
ρομαντισμού,ένω παράλληλα σέ  
έκτοξεύει σέ έπαναστατικές σκέ-  
ψεις καί δράσεις γύρω άπ'τά προ-  
βλήματα της προσωπικής σου έκ-  
φρασης,είτε ποιητής είσαι,είτε  
σκηνοθέτης...ή άκόμα καί τίποτα  
έναν -δηλαδή- τιποτένιος!

Όταν ο 'Αρτώ βρίσκονταν σ'ένα  
άσυλο,στή νότια Γαλλία,πληροφο-  
ρήθηκε γιά τίς δίκες καί τίς  
"όμολογίες" τών κομισάρων στή  
Σοβιετική Ένωση του Στάλιν.  
Πρωί-πρωί,σκαρφάωσε στήν πιό  
πολυσύχναστη μάντρα (5 μέτρα  
ύψος) του άσλου,κι'ένω όλοι  
περίμεναν νά...πηδήσει καί νά  
δραπετεύσει, αυτός κάθησε καβάλα  
πάνω στο στηθαίο της μάντρας  
καί σχεδόν όλο τό πρωινό,φώναζε  
πρός τούς περ.αστικούς καί τούς  
περίεργους πού είχαν έντωμεταξύ  
μαζευτεί....

— Μήν όμολογείτε...  
μήν όμολογείτε

π ο τ έ :

Αυτή ήταν-έκτός άπ'τά γραπτός  
του—μιά άπ'τίς "πολιτικές" του  
πράξεις...ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΧΡΗΣΤΑΚΗΣ

φωτογραφία του 'Αντονέν 'Αρτώ σέ  
ήλικία 22 χρονών.



## ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΥΣ ΠΡΥΤΑΝΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ

Κύριε Πρύτανη,

Μέσα στή στενή φυλακή πού όνομάζετε "σ κ έ ψ η"  
οί πνευματικές άκτίνες σαπίζουν σάν τό άχυρο.

Άρκετά γλωσσικά παιγνίδια,συνταχτικά τεχνάσματα  
ταχυδακτυλουργίες μέ τύπους,χρειάζεται νά βρούμε  
τώρα τό μεγάλο Νόμο της καρδιάς τό Νόμο πού νά  
μήν είναι νόμος,φυλακή,άλλά οδηγός γιά τό Πνεύμα  
χαμένο μέσ τό λαβύρινθο του.Πιό μακριά άπ'όσο  
ή έπιστήμη θά μπορέσει ποτέ ν'άγγίξει,έκεϊ πού  
οί δέσμες της λογικής συντρίβονται στά σύννεφα  
υπάρχει αυτός ο λαβύρινθος κεντρικό σημείο όπου  
συναντώνται όλες οι δυνάμεις της ύπαρξης, τά  
ύστατα νευρώματα του Πνεύματος.

Μέσα σ'αυτόν τό δαίδαλο άπό κινάμενα καί πάντα  
μετατοπισμένα τείχη,έξω άπ'όλες τίς γνωστές  
μορφές της σκέψης,τό Πνεύμα μας κινείται,  
κατασκοπεύοντας τά πιό μυστικά κι'αυθόρμητα  
κινήματά του, έκεϊνα πού έχουν άποκαλυπτικό  
χαρακτήρα,αυτό τόν άέρα πού έρχεται άπό άλλοι  
πού πέφτει άπ'τόν ούρανό.

Όμως ή φυλή τών προφητών έσβυσε.Ή Εύρώπη  
κρυσταλλώνεται, γίνεται άργά μούμια κάτω άπό  
τούς έπιδέσμους τών συνόρων της,τών έργοστασίων  
της, τών δικαστηρίων της,τών πανεπιστημίων της.  
Τό Πνεύμα παγωμένο σπάζει ανάμεσα στά σανιδώματα  
όρυχείου πού σφίγγονται πάνω του.Τό λάθος  
βρίσκεται στά μυχλιασμένα σας συστήματα, στή  
λογική σας του δύο καί δύο κάνουν τέσσερα,τό λάθος  
βρίσκεται σέ σας,Πρυτάνεις,πιασμένους στο δίχτυ  
τών συλλογισμών.Κατασκευάζετε μηχανικούς,  
δικαστές,γιατρούς πού δέν ξέρουν τ'άληθινά  
μυστήρια του κορμιού,τούς κοσμικούς νόμους της  
ύπαρξης, τυφλούς ψευτοσοφούς σέ μιά άλλη γή  
μακρινή,φιλοσόφους πού ίσχυρίζονται ότι  
θ'άναδημιουργήσουν τό Πνεύμα.Ή πιό μικρή πράξη  
αυθόρμητης δημιουργίας είναι ένας κόσμος πιό  
σύνθετος καί πιό άποκαλυπτικός άπό όποιαδήποτε  
μεταφυσική.

Άφήστε μας λοιπόν,Κύριοι,δέν είσαστε παρά  
σφετεριστές.Μέ ποιό δικαίωμα ίσχυρίζεσθε ότι  
μοιράζετε τήν έξυπνάδα,ότι άπονέμετε Πνευματικά  
πτυχία;  
Δέν ξέρετε τίποτα άπό τό Πνεύμα,άγνοείτε τίς πιό  
κρυμένες καί ουσιαστικές διακλαδώσεις του,αυτά  
τά άπολιθωμένα άποτυπώματα τά τόσο κοντινά στίς  
ίδιες τίς πηγές μας,αυτά τά χνάρια πού κατ-  
ορθώνουμε μερικές φορές ν'άποκαλύπτουμε στά πιό  
σκοτεινά κοιτάσματα του μυαλού μας.  
Στό ίδιο τό όνομα της λογικής σας,σας λέμε:ή ζωή  
βρωμοζέχνει Κύριοι.Κυτάχτε μιά στιγμή τίς φάτσες  
σας,προσέχτε τά προϊόντα σας.Άνάμεσα στο  
κόσμητο τών διπλωμάτων σας,περνά μιά άδυνατισμένη  
χαμένη νιότη.

Είσαστε ή πληγή ενός κόσμου,Κύριοι,καί τόσο τό  
καλύτερο γι'αυτό τόν κοσμο,άλλά νά σκέφτεται τόν  
έαυτό του, λίγο λιγώτερο έπικεφαλής της άνθρω-  
πότητας.

## ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΕΣ ΤΩΝ ΤΡΕΛΛΟΚΟΜΕΙΩΝ

Κύριοι,

Ό Νόμος καί τά έθιμα σας έχουν έπιτρέψει τό  
δικαίωμα νά άξιολογείτε τόν άνθρώπινο νοι.

Ύποτίθεται ότι άσκείτε αυτή τήν άνωτάτη τρομερή  
άρμοδιότητα μέ όξυδέρκεια.Δέν θά σας πειράξει  
άν γελάσουμε.Ή εύπιστία του πολιτισμένου κόσμου  
τών λόγιων καί τών διευθυντών,χορηγεί στήν  
ψυχιατρική καί άπεριόριστη υπερφυσική σοφία.  
Ή περίπτωση του επαγγέλματός σας άποζημιώνεται  
μέ μιά προκαταβολική άπόφαση.Δέν σκοπεύουμε νά  
συζητήσουμε τήν έγκυρότητα της έπιστήμης σας  
έδω,ούτε τήν άμφισβητούμενη ύπαρξη της ψυχα-  
σθένειας,Άλλά γιά τίς έκατό ύποτιθέμενες  
παθογενετικές διαγνώσεις,όπου γίνεται συνέχεια  
σύγκλιση ανάμεσα στο νοι καί τήν ύλη,γιά τίς  
έκατό ταξινομήσεις άπ'τίς όποιες μόνο οι πιό  
άσαφείς καί άόριστες χρησιμοποιούνται άκόμα.  
Πόσες άξιοθαύμαστε προσπάθειες έχουν γίνει γιά  
νά πλησιάσετε τόν κόσμο του νοι,όπου ζούν τόσοι  
πολλοί άπ'τούς φυλακισμένους σας;Γιά παράδειγμα  
γιά πόσους άπό σας τά όνειρα καί οι εικόνες πού  
καταδιώκουν τό σχιζοφρενή είναι κάτι παραπάνω  
άπό άκατανόητες άρθρώσεις.

Δέν μάς ξαφνιάζει τό γεγονός πώς είστε άντάξιοι  
ένός έργου γιά τό όποιο λίγοι είναι έτοιμοι άπό  
πρίν.Άλλά διαμαρτυρόμαστε επίμονα ένάντια στο  
δικαίωμα πού παίρνουν όρισμένα άτομα,στενόμυαλα  
ή όχι,νά έπικυρώνουν τίς έρευνές τους στον τομέα  
του νοι μέ ποινές ίσόβιας φυλάκισης.  
Καί τί φυλάκισης; Όλοι ξέρουμε-όχι,δέν είναι  
άρκετά γνωστό-πώς τά άσυλα,έκτός άπ'τό ότι  
άπέχουν πολύ άπ'τά άσυλα,είναι φριχτές φυλακές,  
όπου οι τρόφιμοι παρέχουν έλεύθερη καί χρησιμο-  
ποιήσιμη έργατική δύναμη καί ή βαναυσότητα είναι  
ο κανόνας καί όλα αυτά τά άνεχόμαστε. Τό ψυχια-  
τρείο μέ τό κάλυμα της έπιστήμης καί της δικαιο-  
σύνης,είναι παρόμοιο μ'ένα στρατόπεδο μιά  
φυλακή,ή μιά άποικία σκλάβων.

Δέν θ'άναφέρουμε τό θέμα της αυθαίρετης φυλάκισης  
Έτσι δέν θά μπειτε στον κόπο νά δώσετε βιαστικές  
διαψεύσεις.Άλλά δηλώνουμε κατηγορηματικά πώς  
πολλοί άπ'τούς τρόφιμούς σας,οι "έπίσημα"  
τρελλοί, έχουν φυλακιστεί αυθαίρετα.Διαμαρτυρό-  
μαστε ένάντια σ'όποιαδήποτε παρέμβαση πού  
έμποδίζει τήν έλεύθερη άνάπτυξη του ντελίριου.

Είναι τόσο νόμιμο,τόσο λογικό όσο όποιαδήποτε  
άλληλουχία ανθρώπινων ίδεών ή πράξεων.  
Ή καταστολή τών αντι-κοινωνικών αντιδράσεων  
είναι τόσο χιμαιρική όσο κατ'κανόνα άπαράδεκτη.  
Όλες οι άτομικές πράξεις(ένέργειες) είναι αντι-  
κοινωνικές.Οι τρελλοί είναι,πάνω άπ'όλους, τά  
θύματα της κοινωνικής δικτατορίας.Στό όνομα της  
άτομικότητας πού άνήκει είδικά στον άνθρωπο,  
άπαίτοουμε τήν άπελευθέρωση αυτών τών ατόμων πού  
έχουν καταδικαστεί γιά σύνεση.Γιατί σας λέμε πώς  
δέν υπάρχουν νόμοι άρκετά ίσχυροί γιά νά  
φυλακίσουν κάθε σκεπτόμενο καί δραστήριο άνθρωπο.  
Χωρίς νά τονίσουμε τήν τέλεια έμπνευσμένη φύση  
τών έκδηλώσεων όρισμένων τρελλών, στο βαθμό πού  
μπορούμε νά τίς έχτιμάμε, έπικυρώνουμε άπλά τό  
ότι ή δικιά τους έννοια της πραγματικότητας  
είναι άπολύτως έγκυρη, όπως κι όλες οι ένέργειες  
πού άπορρέουν άπ'αυτήν.

Προσπαθείστε νά τό θυμηθείτε αυτό αύριο τό πρωί  
στήν έπιθεώρηση,όταν,δίχως νά γνωρίζετε τή  
γλώσσα τους,θά δοκιμάσετε νά συζητήσετε μ'αυτά  
τά άτομα άπ'τά όποια υπερέχετε σ'ένα σημείο -  
κι αυτό πρέπει νά τό παραδεχθείτε-στή δύναμη  
(έξουσία).

Μετάφραση Μάργα Χαλκικά.



# ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ

# ΕΙΔΗΣΕΙΣ

## ΠΟΥ ΜΟΙΑΖΟΥΝ ΜΕ ΔΙΑΦΗΜΙΣΗ

★ Πολλά γράμματα λάβαμε για το αφιέρωμα στον Ράιχ.

★ Ένας μάλιστα ο Δημήτρης Κοητικός (;) μας ζητάει διάφορες διευκρινήσεις σχετικά με τα "Ιδρύματα Ράιχ" λησμονώντας να γράψει τη δική του διευκρίνιση.

★ Το άθλιο-σατυρικό περιοδικό ΠΟΝΤΙΚΙ, είναι ότι το ΕΜΠΡΟΣ, για τους φιλο-αριστρους αναγνώστες του...

★ Οι άνευρτικοί συντάκτες δεν μνησθήκαν το ΕΜΠΡΟΣ τουλάχιστον στην τσόντα...

★ Ο "Εθνικός" Ύμνος ενώ από το Γάμα Πρόγραμμα τραγουδιέται (σκέψου άδεται) από χωριά σε στυλ επαρ-χιακού κουρείου, ο Λεωνίδας Κύρκος, παρατηρεί ότι θα έπρεπε να τραγουδιέται-- άκρως και στο Γάμα Πρόγραμμα-- από μαντράχλους του Εὐαγγελίου 'Αβέρωφ, ή από θλιμμένους χαροεξουσιαστές της εσωτερικής άριστερας.

★ ΟΘΟΝΗ, (ποιό κορόνι την εκδίδει;). Πάλι ο προλεταριακός διανοουμενισμός του τύπου Σύγχρονος Κινηματογράφος, στην κοθονή, μίς από στασιολογεί με ερμηνευτικό Μηρεχτικό τρόπο, όπου από πίσω κρύβεται το πνεύμα του καθαρομαρξιστικοχερίτη Βασίλη Ραϊσπλίδη, παρ'όλο που δεν υπάρχουν κείμενά του.

★ ΤΣΟΝΤΙΑ, άλλη πάλι τσόντα κουλτούρας. Αναδημοσιεύει κείμενα του πρώην ΣΥΓΓΡΟΝΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ και συν εργάζεται με τους μικρομαρξισμένους του Προοδευτικ. Κινηματογράφου, που λόγω Τιέν Χαιό Πίνγκ, και δυτικοποίησης της Κίνας, έχουν πέσει πολλά χρήματα κ.λ.π.

★ 'Επί τέλους, μετά από μία πολύμηνη σιωπή μί λ η σ α ν και οι εκδότες από το Ραδιόφωνο...

★ Ο Θανάσης Καστανιώτης είπε ότι εάν του πώ εγώ ένα βιβλίο μου για έκδοση και του πάει και ο Δημήτρης Χατζής, θα προτιμήσει να εκδώσει του Χατζή... Μοι θυμίζει τον γαϊδάρο που όταν του βάζουνε δυό δεμάτια σανό, άρχίζει να τρώει το πιο πολύ...

★ Ο Λαός τιμωρεί... Κανένας δεν επισημαίνεται την 156ραχη έκθεση βιβλίου της Κηφισιάς...

★ Τα ποιήματα του Χάνς Μάγκνους 'Εντοσεμέργκερ που κυκλοφορούν άπ'τίς εκδόσεις "γράμματα", παρουσιάζουν ενδιαφέρον για κάθε αυτόνομο άγωνιστή...

★ Ένας άλλος άγωνιστής Γερμανός, που βρίσκεται λευκά κελιά, ποιητής: Peter Paul Zahl, έχει γράψει πο-

λύ δυνατά ποιήματα, που έ-πρόκειτο να εκδοθούν άπ'τίς εκδόσεις ΚΕΔΡΟΣ σε με-τάφραση Θεόφιλου Φραγκό-πουλου...

★ ...καθυστέρουν όμως λό-γω πληροκόριας, ότι είναι κατάδικος για φόνο άστυνο-μικών γεμικών σε διαδήλω-ση, κι 'έτσι ο πλανημένος μεταφραστής Φραγκόπουλος,

έπρεπε ν'άσχοληθούν με διά-φορους άγωνιστές που γρά-φουν....

★ Για 90 κοινότητες θα αγο-ράσει βιβλία το κράτος, για τίς βιβλιοθήκες τους... Ποιά βιβλία όμως; Να μερι-κά άπ'αυτά...

★ Τσελεμεντές: Μαγειρική-Ζαχαροπλαστική...

★ Ριχάρδος ο Λεοντόκαρδος του Σκώτ Γουώλτερ...



και ή άριστεροεκδότρια Νανά Καλλιανέση θα περι-μένουν να επιδεινωθούν οι σχέσεις μας με τη δυτική Γερμανία... για να τα εκ-δώσουν...

★ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ, ένα περιοδι-κό που εκδίδει φωνηκός (μιλάει άπ' το Γάμα Πρόγρα-μα, κι 'έχει "καλή" φωνή) ποιητής Κώστας Μαυρουδής στο τεύχος Νο 2, έχει τρία ποιήματα του Peter-Paul Zahl, μαζί με ένα συνταμ-ωτό βιογραφικό...

★ Μερικοί μεταφραστές, ό-πως ο Γιώργος Καραβασιλής, βλέπε μεταφράσεις ΕΛΥΑΡ στις εκδόσεις Σηπλιώτη, ά-

★ Τό "Άξιον 'Εστί του 'Οδυσσέα 'Ελύτη...

★ Ούϊν. Τσάρτσιλ: Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος...

★ Σεφέρης: Άπαντα... και πολλά άλλα έθναρελθ, από μεγαλοεκδότες...

★ Κανένα βιβλίο, ψυχολογί-ας. Κανένα Οικολογικό. Κανέ-να εκλαϊκευμένο δοκίμιο... και τέλος κ α ν έ ν α πολιτικό...

★ Ποι είναι ο Σύλλογος 'Εκδοτών Βιβλιοπωλών... μιλάει άπ' το Ραδιόφωνο. Δίνει συνεντεύξεις για ν' άκούγεται ή φράση φωνή του κ. Βαγγέλη Λάζου, που μόλις έκανε λειψά έγινε... Εὐάγγε-

λος Λάζος

★ 'Η ύπνο-παιδεία παίρνει και δίνει... άκούσουμε άνα-γκώστες μας ζητάει να του πούμε, όλους τους συγγραφείς της Σχολής Μονάχου, και σε ποιές "καλές" μεταφράσεις ύ-πάρχουν στην 'Ελλάδα. Σημ. Κατοικεί στον Βύρωνα 'Αθη-νών και θέλει τίς πληροκο-ρίες... έτιματζίδικες!

★ 'Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ, πολιορκή-θηκε από τον πανουκλιασμέ-νο εκδότη και ποιητή 'Αντώ-νη Φωσιέρη. 'Εκτός από τό- ότι την ανέλαβε έκδοτικά και φαίνεται για να μνή-τον πληρώσουν, άπαράσισαν να τον παρουσιάσουν... σαν μεγάλο ποιητή και σαν κά-ποιο πρόσωπο...

★ Στην Θεσσαλονίκη βρίσκει κανείς τεύχη μας, στα βιβ-λιοπωλεία: Ραγιά, Κοτζιά και PRESS, 'λα στην όδο Τσιμισ-κή, καθώς και στο Πανεπιστή-μιο, αλλά τώρα για τό καλο-καίρι, πιό σίγουρα στην όδο Τσιμισκή...

★ 'Η ληστεία για όποιον θέλει ν' αγοράσει τό βιβλια-ράκι με τους στίχους στ' άγ-γλικά των Doors-jim πορτι-ζον συνεχίζεται...

★ Ο εκδότης, παρ'όλο που έβγαλε και δεύτερη έκδοση έξοκολοθεύει και τό πουλά-στη ληστρική τιμή των 50 δραχμών. Πίσω άπάτες...

★ Τά ταχυδρομικά κόμιστρα που άνέβηκαν λόγω "κοινής αγοράς" μέχρι 250%, μίς δη-μιουργούν προβλήματα, στις άποστολές των συνδρομητών στο έξωτερικό... Προσπαθού-με ν' άπαράγουμε... άναπροσα-ρμογή στη συνδρομή...

★ Στο πανόκριβο, πανκράτο αλλά και πάντα κολοκληρι-ζούρι των κατεστημένων, πε-ριοδικό ΣΗΜΑ, τεύχος 22, ύ-πάρχει μία παρουσίαση κά-πως πιό ολοκληρωμένη του ζωγράφου ΜΟΡΑΛΗ, που τελε-υταία τον είδαμε... άγχαλιά με τον Πρόδρομο Τσάτσο...

★ Τό ΣΗΜΑ τό έκπρόρθηκε ά-κόμα και ο 'Ανδρέας Μπε-λεζίνης...

★ Τό αφιέρω μα στον Νίκο Καρούζο, τον ποιητή πολύ ένδιαφέρον, όμως ή τιμή του δραχμές 300, τό άνεβάζει στα ύψηλά διαμερίσματα του Κολωνακίου...

★ Συγκινητικός ο πρόλογος Νο 73 του Νίκου Παπαδάκη, έκδοτη του ΣΗΜΑτος...

★ Στο έπόμενο τεύχος μετά από τό είδικό ΑΥΤΟΕΞΕΤΑΣΗ που ά περιέχει μία ένδια-φέρουσα και χρήσιμη έκπλη-ξη, θα δημοσιεύσουμε μία μπροσουρά ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΞΕ-ΤΑΣΕΙΣ... της ΟΜΑΔΑΣ ΦΟΙΤΗ-ΤΩΝ...

★ Τώρα... άντισταθείτε...